

நூல்

ஏப்ரல்-மே-ஜூன் 2012

மொழி - 3

கூத்து பாரம்பரியமிக்க எமது பழங்கலை. அதைப் பேணிக் காப்பது மிக அவசியம். தமிழில் புதிய கலை வடிவங்களைத் தோற்றுவிப்பதற்கான ஒரு முன்னெடுப்பு. கலைகளினுடைக் கமிஷன் தமிழ்த் தேசியத்தை வளர்க்கவும் எமது உரிமைகளை மீட்டிடுக்கவும் முடியும்.

CHANGE MAGENTA

BUREAU DE CHANGE

TOUTES LES DEVISES SONT ACCEPTEES

MEILLEURS COURS -BEST RATES

75, bld. de Magenta

75010 Paris

Tel : 01 42 46 56 93

M : Gare de L'Est /
Chateau d'eau

PHOTO Magenta

Studio Labo Photo ID minute

Kodak

contact@photomagenta.fr

www.photomagenta.fr

75, bld. de Magenta

75010 Paris

01 42 46 16 56

M : Gare de l'Est

മികത്ത് തുരമാൻ ഇന്റർസ്സി ഉണ്ണവക്കണക്കു...

ASI BOUCHERIE

Demi-Gros-Detail

Ouvert du Lundi au Samedi de 8h a 20h

Triprie - Vlaille

Viande Halal Toutes sortes de viandes

Boeuf, Agneau, Veau

പാരിസ് മാനുകരില് ഇന്റെ അനൈവാരിനെതു നന്മതീപ്പെപ്പ് പെற്റവർകൾ

195, Rue du Fbg St. Denis

75010 PARIS

Tel : 01 42 05 23 78

Mo. La chapelle / gare du Norol

திட்டம்

காலாண்டத் துறை

சித்திரை-வெவ்வேகி-அணி 2012

மொழி - 3

ஆசிரியர்
எம். அரியநாயகம். பிரான்சு

இணையாசிரியர்
எஸ். பாக்கியநாதன், ஜேர்மனி

மேலாண்மையாளர்கள்
கா. நல்லையா, பிரான்சு
மூல்லை மோகன், ஜேர்மனி

முசுமையார்
த. செல்வகுமார், பிரான்சு
ப. அகஸ்தின், பிரான்சு
எஸ். கெளதம், தமிழ்நாடு
நிகம் ராசின், தமிழ்நாடு

அட்டைப்பட ஒனியம்
ஒனியர் வி.பி. வாசகன், பிரான்சு

வடிவாக்கம்
விஜி வரைகலை, தமிழ்நாடு
ஒருங்கிணைப்பாளர்கள்
மணி கோ. பன்னீரிசௌல்வம், தமிழ்நாடு
ஜே.எஸ். அனார்கலி, தமிழ்நாடு
நடராஜா கருணாகரன், அந்திரேஷியா
எஸ். துருபன், நோரிவ

படைப்புகள் மற்றும்
அனைத்துத் தொடர்புகளுக்கும்
TAMILISCHES THÉÂTRE E.V.

Willem-van-vloten str. 7
44263 - Dortmund - Germany
① (0049) 23063733780

THÉÂTRE TAMOUL
30, rue de Tourville
93600 Aulnaysous Bois -
France
① (0033) 148792169

மின்னஞ்சல் :
tamiltheatre@hotmail.fr
oudal-mozhi@hotmail.fr

இங்களோடு...

“

மது நாடு பல்வேறு துறைகளிலும் வளர்ச்சியடைந்த நாடாக இருந்தாலும், கல்விக்கெள பல மேலாக்கத் திட்டங்கள் தேவையான நாடாகவே உள்ளது...”

- இவ்வாறு தனது அரசியல் பணிகளுள் கல்வியை மிகக் கூடுதல் பார்வைக்குள் கொண்டு வரப்போவதாகக் கூறியிருப்பவர் மே மாதம் (06-05-2012) பிரான்சு நாட்டின் புதிய தலைவராக வெற்றிவாகை சூடியுள்ள பிரான்சுவாஸ் ஹோலாண்ட் (Francois Hollande) அவர்களே.

புதிய தலைவருக்கு புலம்பெயர்ந்து வாழும் அனைத்துத் தமிழ் கலைஞர்கள் சார்பாகவும், எமது மனம் நிறைந்த வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

பிரான்சு நாட்டை மென்மேலும் மேம்படுத்த தான் மேற்கொள்ளவிருக்கும் 60 உத்திகள் கொண்ட நூலை வெளியிட்டிருக்கும் அவர், அதில் கல்விக்குத் தனியிடம் கொடுத்திருப்பது வரவேற்புக்குரியதே.

“சிறு வயதிலிருந்தே பிள்ளைகளின் கல்வியில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அப்படியும் கல்வியில் இடர்ப்படும் பிள்ளைகள் மீது பிரத்தியேக கவனமெடுத்து அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். வெளிநாட்டு மக்கள் - உள்நாட்டு மக்கள் என்ற எந்தவித வேறுபாடுமின்றி அனைவருக்கும் சமமான கல்வி வழங்குவதிலும், பொருளாதார நெருக்கடிகளினால் அவர்கள் கல்வி தடைப்படாமல் இருக்கவும் நான் மிகக் கடினம் கவனம்கொள்வேன்.

இன்று, தங்களுடைய படிப்புகளை முடித்துக்கொண்டு எத்தகுதியும் இல்லாமல் ஆண்டுக்கு 150 ஆயிரம் பேர் கல்லூரிகளை விட்டு வெளியே வருகிறார்கள். இதனைக் கூடியவரை குறைப்பது எனது பணியாக இருக்கும். அப்படித் தகைமை போதாதவர்களையும் நாட்டின் மேம்பாட்டிற்குப் பயன்படும் நல்ல பணியாளர்களாக்கும் கடமையும் எனக்குள்ளது.

அனைத்துப் பல்கலைக்கழகங்களும் சம நிலைக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். கல்விக்கூடங்களுக்கும் போதிய அளவில் ஆசிரியர்கள் அமர்த்தப்படுவார்கள். தொழில் நிறுவனங்களுக்கு கல்வி நிறுவனங்களுக்குமிடையே ஒருமித்த இணைப்பை

எற்படுத்துவதன் மூலம் கல்வியை
முடித்துக்கொண்டு வெளியே
வருபவர்கள் மிக இலகுவாக
தங்களுக்கான வேலைவாய்ப்பினைப்
பெற்றுக்கொள்வார்கள். மொத்தத்தில்
நாட்டை வளப்படுத்தக் கல்வியையே
நான் மூலப்பொருளாக்குவேன்..."

இவை அவர் கல்வி பற்றிக்
கூறியவற்றுள் மிகச் சிலவே.
கல்வியால் தனது நாட்டு மக்களின்
வாழ்க்கை மாற்றத்தை ஏற்படுத்த
இருக்கும் பிரான்சுவாஸ் ஹோலண்ட்
அவர்களை மீண்டும் ஒரு முறை
உள்ளாற் வாழ்த்துவோம்.

பிரான்சு நாட்டின் புதிய தலைமை
அமைச்சரை வாழ்த்தும் அதே நேரம்
தாயகத்தில் இன்று கல்விக்காக ஏங்கும்
எமது சொந்தங்களின் துயரங்களே
நினைவுக்கு வருகின்றன.

கல்வியால் மேன்மைபெற்ற
முதன்மைக் குழுகமாக நாம்
வாழ்ந்ததனால்தான் தனது இன்
அழிப்பை சிங்கள அரசு
கல்வியினாடாகவே தொடங்கியது
என்பது எல்லாம் நாம் அறியாததல்ல.
முள்ளிவாய்க்கால் (2009 மே 18) இன்
அழிப்பிற்குப் பின்னால் எமது தாயக
உறவுகள் தொடர்ந்தும் பல்வேறு
இன்னல்களை
துய்த்துக்கொண்டிருந்தாலும்
அவர்களுக்கு நாம் ஆற்ற வேண்டிய
முதல் உதவியாகக் கல்வியையே
கருத்தில்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

எமது இனத்தின் பெரும் நிதியமாக
விளங்குவது கல்வி. கல்விதான் எமது
பண்பாட்டு விழுமியங்களின்
பெருமைகளை வெளிப்படுத்துவது.
நாளைய எமது தேசத்தின் அழுகும்
மேம்பாடும் செல்வமும் எமது
சகங்கள் நிறைந்த கல்விப்
பணிகளினாடாகவே செழுமைப்படுத்த
வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளது.
'வெற்றி' என்பது
பெற்றுக்கொள்வதற்கு;
'தோல்வி' என்பது கற்றுக்
கொள்வதற்கு. 60 - 70களில்
கல்லூரிகளின் மேம்பாட்டிற்காகவும்,
கல்வி கற்கும் மாணவச்
செல்வங்களின் வளர்ச்சிக்காகவும்,

பெற்றோர்கள் - மாணவர்கள் -
கல்லூரிகள் இவர்களை இணைக்கும்
பாலமாகவும் தாயகத்தில் பழைய
மாணவர்கள் மன்றங்கள் தோற்றம்
பெற்றன.

ஆயினும் காலப்போக்கில், அவை தம்
நோக்கங்களில் நின்று
செயல்பட்டனவா? அல்லது ஒன்றுகூடி
மகிழ்தலில் தம்மை
சடுபடுத்திக்கொண்டனவா? என்பன
பற்றி ஆராய்வது தற்போது எமக்கு
எவ்வித கட்டாயத் தேவையும்
அற்றதே.

ஆயினும், சிரிய நோக்குடன்
புலம்பெயர் நாடுகளிலும் பழைய
மாணவர் மன்றங்கள் தோற்றம்
பெற்றுள்ளவை வரவேற்புக்குரியதே.
இது நாள் வரை இப்பழைய மாணவர்
மன்றங்கள் எவ்வாறு செயல்பட்டு
வந்தாலும், தமது தாய்க்
கல்லூரிகளுக்கு எவ்வகை உதவிகளை
ஆற்றிவந்தாலும், இன்று
தாயகத்திலிருந்து வரும்
அழுகைக்குரல்கள் ஏக்கங்கள்,
எதிர்பார்ப்புகள் இவர்களை
நோக்கித்தான் இவர்களின் சகங்களை
எதிர்நோக்கித்தான் வருகின்றன
என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு தமது
பணிகளை உயர்த்திக் கொள்ள
வேண்டும் என்பதே அறிவுசார்ந்தோர்
மற்றும் அனைத்துப் பழைய
மாணவர்களினதும் விருப்பமாகும்.
மேலை நாடுகளில் பொதுப்
பணிக்கான காலநேரங்களை
அமைத்துக்கொள்வது என்பது
இலகுவானதல்ல.

எனவே உறுப்பினர்கள் -
ஆதரவாளர்கள், ஆர்வலர்கள்
அனைவரும் ஒருமித்து, சந்தித்து
உரையாடி தமது கருத்துகளைப்
பகிர்ந்துகொள்ளவும்,
புரிந்துகொள்ளவும் மிகக் கூடுதலான
வெகு இலகுவாகத் தரக்கூடிய
அரங்கவெளியை மிகக் கவனமாக,
முழுமையாகப்
பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்பதே
உடலின் தாழ்மையான
வேண்டுகோளாகும்.

தமது ஆண்டாண்டு விழாக்களாக
அரங்க நிகழ்வுகளை நடாத்தும்
பழைய மாணவர் மன்றங்கள் கருத்துப்
புரியாத இசைகளுக்கும்
பாடல்களுக்கும் தமது பிள்ளைகள்
ஆடிப்பாடுவதைக் கண்டு
மகிழ்வதோடு மட்டும்
நின்றுவிடாமல், எமது தொன்மையான
மரபுவழிக் கலைகளினுடோக, புதிய
முயற்சி நாடக, அரங்க
வெளிகளினுடோக எமது தாயக
உணர்வுகளையும் - பற்றினையும்
வெளிப்படுத்தும் கலை நிகழ்வுகளை
முன்னெடுப்பதற்கு ஊக்குவிக்க
வேண்டும்.

இதன்மூலம் புலம்பெயர்
வாழ்விடத்திற்கும் தாயகத்திற்கும்
எப்போதும் விடுபடாத ஒரு
பிணைப்பை ஏற்படுத்த முடியும் என
நம்புகிறோம். பல கலை
நிகழ்ச்சிகளில் அரங்குகளின்
இன்றியமையாத் தேவைகள்
புரியப்படாத காரணங்களினால் அதன்
வெளிப்பாடுகளில் பிள்ளைகளினதும்
ஆசிரியர்களினதும் மற்றும்
இயக்குநர்களினதும் கடுமையான
உழைப்பு வீணாகிப் போவதையும்
பார்வையாளர்களின் பெற்றோர்களினது
மனங்களிலும் கலைகளின் மீதான
ஈடுபாடு குறைந்து போவதையும்
அனைத்து மன்றங்கள், கழகங்கள்
கவனத்தில் கொண்டு எமது வளரும்
தலைமுறையினரின்
கலைப்படைப்புகளை புதிய
உருவாக்கங்களோடு வெளிப்படுத்த
அவர்களுக்கு நிறைவான
ஒத்துழைப்புகளை வழங்க வேண்டும்.
இந்த இதழைச் சிறப்பிக்க தமிழில்
நவீன நாடகங்கள் பற்றியும்,
அவர்களின் படைப்புகள் சார்ந்தும்
சில நவீன நாடகவியலாளர்கள்,
முனைவர்கள் போன்றோரிடம்
கோரியிருந்தோம். காலம் தாழ்த்தி சில
கட்டுரைகள் வந்து சேர்ந்தன,
அவற்றை இவ்விதமில்
சேர்த்துக்கொள்ள முடியவில்லை.
“இப்பொழுதெல்லாம் யார் நாடகம்
பார்க்க வருகிறார்கள்?” என்ற
கவலைதோய்ந்த பதினும்
சிலரிடமிருந்து வந்தது. இந்தக்
கேள்விக்கான விடையைத் தேட

வேண்டியவர்களும் அவர்கள்தான்.
ஆகையால் அடுத்துடுத்த இதழிகளில்
இது பற்றி விரிவாகப் பேசுவதற்கான
ஒரு முக்கியத்துவத்தையும் அந்தப்
பதில் எமக்கு உணர்த்தியிருக்கிறது.
1948ஆம் ஆண்டு ஜேர்மன் நாடக
ஆசிரியர் ஸ்கீஃப்ரீட் லென்ஸினால்
எழுதப்பட்ட ‘நிரபராதிகளின் காலம்’
நாடகம் தற்காலத்திற்கும் எவ்வாறு
பொருந்தியிருக்கிறது என்பதை
முனைவர் பா.இரவிக்குமார் தமது
தெளிந்த பார்வையினுடோகத்
தந்திருப்பது நாடகம் காலம் கடந்தும்
தரும் காத்திரத்தை வலியுறுத்துகிறது.
மற்றும், 26, 27, 28-03-2012 ஆகிய
நாடகளில் புதுவைப்
பல்கலைக்கழகத்தின் நாடகவியல்
துறை நாடகத்திய பண்ணாட்டுக்
கருத்தரங்கிற்கு பலவேறு
நாடுகளிலிருந்தும் வந்திருந்த
நாடகவியலாளர்களின் நாடகம் சார்ந்து
வழங்கிய பல்துறைப்
பார்வைகளையும் பேராசிரியர்,
முனைவர் கரு.அழ. குணசேகரன்
முத்தாரமாய்த் தொகுத்து
வழங்கியுள்ளார்.

மேலும் பேராசிரியர் மென்னகுருவின்
நாடகப் பதிவுகள்... என நாடகம்
செய்வோருக்குப் பயனுள்ள பல
அவதானிப்புகளை இவ்விதம் தாங்கி
வந்துள்ளது.

அதுபோல இன்றைய இளைய
தலைமுறையினரின் குறும்படம் சார்ந்த
தகவல்களும் எமது பார்வைகளும்
அவர்களுக்கு பயனுள்ளதாகவும்
ஊக்கம் தருவதாகவும் அமையும்.

மேலாக, “உடல் உலக நாடுகளில்
வாழும் கலைஞர்கள், படைப்பாளிகள்,
ஆர்வலர்கள் அனைவரையும்
இணைக்கும் ஒரு பாலமாக அமையப்
போகிறது” என்ற செய்தியும்
இப்போது எம் காதுகளுக்கு எட்டுவது
மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.
நன்றியுடன் மீண்டும் உங்களோடு
பேசுவோம்...

அதுவரை
என்றும் அன்புடன்

ரீதி. அவியாயகம்

உள்ளே...

51 குண்பாலன்: அரங்கை ஆயுதமாகக் கொட்டாலும் தெரிந்த அற்புதுக் கலைஞர் - சபாஷ்

பன்னாட்டுக் கருத்துங்கப் பதிவுகள்
- முனைவர் கரு.அழ. குணசேகரன் **26**

36 கலைமாதை-2012

நிரப்பாதிகளின் காலம் நாடகமும்
தமிழ்ச் சமூகச் சூழலும்
- முனைவர் பா.இரவிக்குமார் **15**

32 நடன ஆற்றுகைத் தேர்வு
வகையும் அரங்கேற்றமும்
- பிரியசிவா

புங்குடுத்துவ மக்கள் ஓன்றியத்தின்
கரும்பாப் போட்டி
- வாசகி நல்லையா **38**

21 கலைகளுக்கிண
செய்தியாளர்கள் தேவை
- சி.ஜெய்சங்கர்

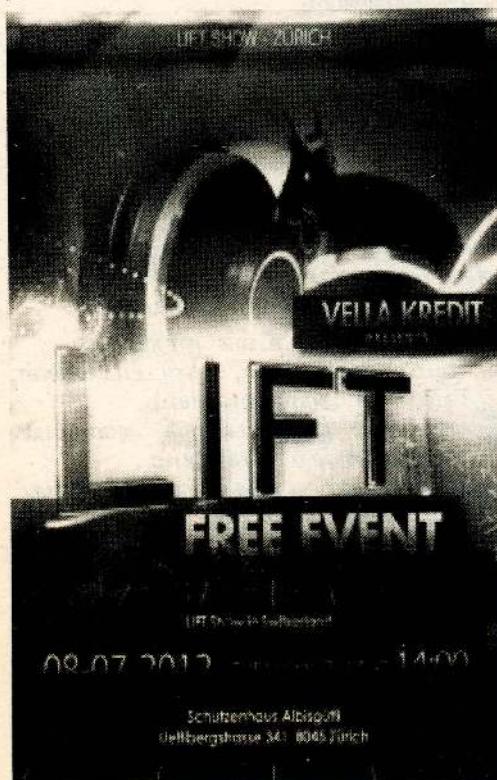
பாரிஸ் மாநகர்: தமிழ்க் கரும்பா
மறுமலர்ச்சியின் தாயகம்
- யமுனா ராஜேந்திரன் **41**

30 யேர்மனி ஏன் நகரில்
முத்துமிழ் சங்கமம்
- மணிபல்லவன்

மருத் கலைகள்:
பேனலும் மீனாநுவாக்கமும்
- பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு **8**

57 சிறுபிடிப் பஸ்.தேவராசா:
பெரும் வேட்கையுடன்
உலவும் கலைஞர் - சிவா

வி.பி.வாசகன்: தமிழரின் பண்யாட்டை
வரையும் கலைஞர்
- அரவிந்த் அப்பாதுரை **5**

பொங்கு தமிழுக்கு இன்னை நேர்மின்
சங்காரம் நிசமென சங்கே முழங்கு!

சுகாதாரத்துடன்
சுவைமிகுந்த
தூரித உணவகம்

SCHNELLIMBISS

Inh. Vijitha Jeyaharan

Hohe STR. 79

44139. Dortmund

Tel : 0231-278656

வி.பி.வாசுகன்

தமிழரின் பண்பாட்டை வரையும் கலைஞர்

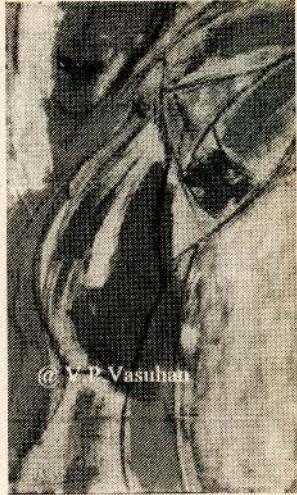
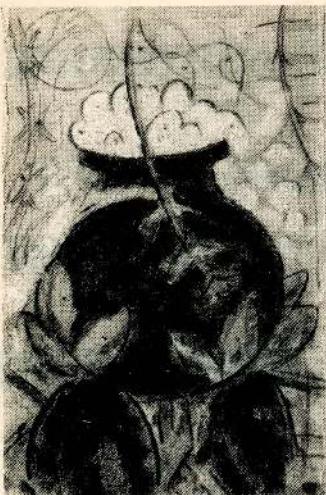
அரவிந்த் அப்பாதுரை

தமிழர் கலாசாரத்தில் நவீன ஓவியங்களின் இருத்தலைப் பற்றிய கேள்விகள் இன்னும் விடை பெறாமலேயே இருந்து வருகின்றன. தமிழகத்தில் பல ஓவியர்கள் இக்கலையை தம் தொழிலாகக் கொண்டு இயங்கி வருகின்றனர். நவ ஓவியக் கலையோடு, தமிழ்ச் சமுதாயம் கொண்டிருக்கும் உறவு பலவீனமானது. நவீனக் கலைகளில் பாரம்பரியச் சடங்குகளின் பல கூறுகள் காணப்பட்டிரும், நவீன ஓவியமும் சிற்பமும், மேல் தட்டுக் கலாச்சாரமாகவே பார்க்கப்படுகிறது.

வி.பி.வாசுகனின் கலைப் பயணம் இலங்கையில் அவருடைய பாஸ்ய காலத்திலேயே தொடங்கி விட்டாலும், அது வலுவடைந்தது சைப்ரஸ் தீவில்தான் என்று சொல்லலாம். அங்கு பேராசிரியர் Glyn Hughes அவர்களின் வழிகாட்டவில், கலை பிரியர் வாசுகன், ஓவிய மாணவனாகிறார். சைப்ரஸில் ஒட்டல் மேனஜ்மெண்ட் படிக்கும் அதே நேரத்தில், ஓவியப் பாடங்களும் பயின்று நவீன ஓவியத்தின் தத்துவத்தையும் இயக்கத்தையும் உள்வாங்கிக் கொள்கிறார். சைப்ரஸ் தீவின் மாணவப் பருவத்தை அடுத்து வரும் காலகட்டங்களில், வாசுகனின் கலையில், புலம்பெயர்ந்த சூழலின் அடையாளங்களைக் காணலாம்.

இன்று பாரிஸ் நகரில் வசித்து ஓவியம் பழகிவரும் வாசுகனின் வாழ்வில் அண்மைக் காலம் வரையில் பல இடர்கள் வந்த வண்ணமே இருந்தன. முக்கியமாக, பிரான்ஸ்

வந்த முதலில் பல ஆண்டுகளாக அகதி அந்தஸ்து மறுக்கப்பட்ட நிலையில், பாதுகாப்பற்ற சூழ்நிலையில் வாழ வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் நிலவி வந்தது. அந்த இன்னல்கள் நிறைந்த சூழலிலும் மனம் தளராமல், படம் வரைவதிலும், கண்காட்சிகளில் பங்கேற்பதற்காக, தன் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்துக் கொண்டது பலரை வியப்படையச் செய்த, பாராட்டக் கூடிய ஓர் உண்மை.

மார்ச் 2011, வாசகனுக்கு மார்டினிக் தீவுகளில் ஓவியக் கண்காட்சி செய்வதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வேலைக்காக அங்கு தமிழர்கள் அழைத்துச் செல்லப் பட்டனர். சென்ற ஆண்டுதான் அங்கு வாழும் தமிழர்கள் அந்த மண்ணின் பூர்வீகக் குடியென அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப் பட்டனர். அந்த ஆண்டில் தமிழ் ஓவியர் என்ற முறையில் வாசகனின் ஓவியக் காட்சி அங்கு நடந்ததும், அப்போது அந்தத் தீவின் தொலைக்காட்சி, வாணைலிகள், அந்த நிகழ்வுக்கு சிறப்பான வரவேற்பு வழங்கிக் கொரவித்தன. நடக்கும் ஆண்டில், வாசகனின் ஓவியக் கண்காட்சி கண்டாவிலும் இங்கிலாந்திலும்

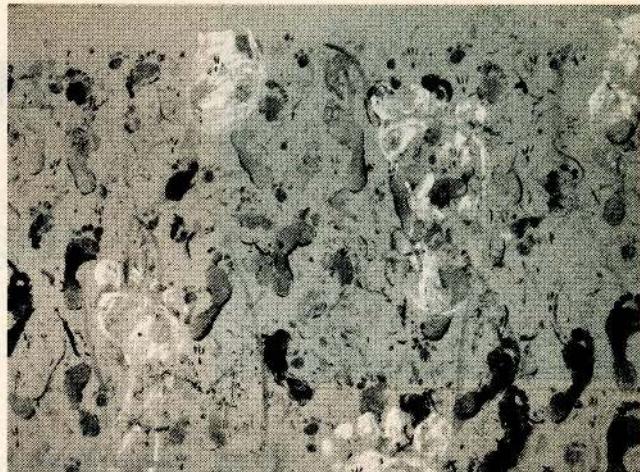

ஜெர்மனியிலும் நடக்க வள்ளது.

வாசகன் இதுவரையில், தனியாக பத்து ஓவியக் கண்காட்சிகளிலும், கூட்டாக முப்பதுக்கும் மேலான கண்காட்சிகளிலும் பங்குபெற்றுள்ளார்.

தொடக்கத்தில் தனக்கென ஒரு பாணியை வகுத்துக் கொள்வதற்கான தேடலில் ஈடுபட்டுவரும் இந்த ஓவியரின் படைப்புகள் நினைவுகள் - பார்வைகள் என்ற இரு ஊற்றுகளின் வெளிப்பாடுகள். நினைவுகள், தமிழ் கலாச்சாரத்தின் சின்னங்கள். கரும்பு, பானை, காளை, தமிழ் எழுத்துக்கள், நடன மாந்தர் என்று தமிழரின் பண்பாட்டை எடுத்துரைக்கும் பொருட்கள் இவருடைய ஓவியங்களின் கருவாக அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். உலகில் நடக்கும் இயற்கை அழிவுகளின் பதிவாகவும், தான் கடந்து வந்த பாதையில் ஏற்பட்ட அனுபவங்களின் பதிவுகளாகவும் இவருடைய ரூப ஓவியங்கள் விளங்குகின்றன. இவற்றைப் பார்வை சார்ந்த ஓவியங்களின் வகையில் சேர்க்கலாம்.

கனாமியைச் சித்தரிக்கும் இவருடைய ஓவியத்தையும், ஜெர்மனியில் இவர் அகதியாகச் சிறைப்பட்டிருக்கும் போதும், ஆஸ்திரியாவில் அகதி முகாமில் இவர் முடங்கிக் கிடக்கும்போதும் வரைந்த கோட்டோவியங்கள் இந்தப் பதிவுகளாகும். அதை, புலம்பெயர்ந்த சூழலில் தனக்கு அறிமுகமாகும், நிலா பரப்புகள், விருட்சங்கள், செடிகொடிகள், மலர்கள், பறவைகள் என்று கவித்துவமான அம்சங்களை

உள்வாங்கி வெளிப்படுத்தும் பயணமாக இவருடைய ஓவியச் செயல்பாடுகள் தொடர்கின்றன.

நிறங்களின் குறியீடு என்ன என்பதைக் காண முற்படுகையில், நீலம், பச்சை ஆகிய நிறங்கள் இவருடைய ஓவியங்களை பிரத்யேகமாக ஆக்கிரமிப்ப தாகத் தோன்றுகிறது. நீல நிறம் ஓவியரின் வாழ்க்கை வெளி, கடலை அண்டியதாக இருப்பதாகக் குறித்தால், பச்சை வாழ்வின் ஒசையைக் குறிக்கக் கூடும்.

இலங்கையில் போர் நடந்து கொண்டிருந்த காலத்திலும், போர் முடிந்து பிரச்னை முழுவதுமாகத் தீராமல் தொடரும் இந்தக் காலத்திலும் வாசகனின் நிலைப்பாடு அமைதியை நோக்கி நடப்பதும், இனங்களுக்கிடையே இணக்கத்தைத் தேடுவதுமாகவே இருந்து வருகிறது.

'அமைதிக்காக நடப்போம்' என்று பெயரிடப்பட்ட இவருடைய ஓவியம் ஒன்றினை பிரான்சில் புதிதாக தொடங்கப்படவிருக்கும் அருங்காட்சியகம் கொள்வனவு செய்திருப்பது தமிழ்க் கலையுலகிற்குப் பெருமை சேர்க்கக் கூடியதாகும். ■

மரபுக் கலைகள்

பேணலும் மீனருவாக்கமும்

பேராசிரியர் சி.மேனாங்குரு

நமது பாரம்பரியக் கலைகளையும் பண்பாட்டையும் பேணுதலும் அவற்றில் தள்ளுவதைத் தள்ளி கொள்ளுவன் கொண்டு சமூகத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப அவற்றை மீனருவாக்கி நம் வயமாக்குதலும் நமது கடைமையாகும். அதிலும் நுண்ணுணர்வு மிக்க கலைஞர்களது கடமையாகும்.

டென்சோரஸ் என்ற பெரிய விலங்கொன்று மிகப் புராதன காலத்தில் இருந்தது. அதன் எலும்புத் துண்டுகளை வைத்து அது இப்படித்தான் இருந்திருக்க வேண்டும் என ஊகித்து ஒரு பெரு உருவைப் படைத்தனர். நாம் இன்று படங்களிலும், சினிமாக்களிலும் காணுகின்ற பெரும் உருவங்கள் முன்னாளில் ஒரு காலத்தில் வாழ்ந்து மறைந்தவற்றை மாந்தர் கற்பனையில் படைத்த டென்சோரஸ் உருவங்களே. டென்சோரஸ் மட்டுமா? இன்னும் பல்வேறு உயிரினங்கள் இவ்வாறே மறைந்து விட்டன.

வரலாற்றிலே மறைந்து போதல் என்பது உயிரினங்களுக்கு மட்டுமல்ல கலைகளுக்கும் பொருந்தும், பண்பாட்டிற்கும் பொருந்தும்.

சவணிக்கை

தமிழ் மக்கள் தம் கலைகளிலும், பண்பாட்டிலும் பலவற்றைத் தொலைத்து விட்டனர். மட்டக்களப்பிலே முன்னாளில் சவணிக்கை என்றொரு வாத்தியம் இருந்தது. ஒரு வகையில் இது பாதி உடுக்காகும். மரத்தாலான நீண்டதொரு குழாயிலே ஒரு பக்கம் தோலிட்டு அத்தோலுக் கூடாக உரு நாடாவை இழுத்து அந்நாடாவில் விரலால் தட்டி உறும் உறும் என்று ஒலி எழுப்பும் கருவி இது. அதன் ஒலி, நாடி நரம்புகளில் முறைக்கேற்றும். இவ்வாத்தியம் அன்று கோயில்களில் சடங்குப் பாடல்கள் பாடும்போது உடுக்கோடு

நமது பாரம்பரியக்
கலைகளையும்

பண்பாட்டையும் பேணுதலும்
அவற்றில் தள்ளுவதைத்
தள்ளி கொள்ளுவன்
கொண்டு சமூகத்
தேவைகளுக்கு ஏற்ப
அவற்றை மீனரு வாக்கி
நம் வயமாக்குதலும் நமது
கடமையாகும். அதிலும்
நுண்ணுணர்வு மிகக்
கலைஞர்களது
கடமையாகும்.

இன்னத்து வாசிக்கப்பட்டது. இன்று அது வழக்கிலேயில்லை.

கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நுண் கலைத்துறை அதனை மீளுருவாக்கி 10 சவணிக்கை வைத்துள்ளது. மாணவர் அதில் பயிற்சியும் பெற்றுள்ளனர்.

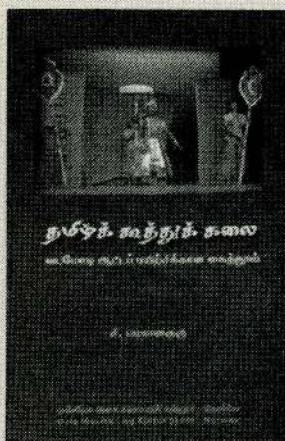
இது ஒருவகையான பாரம்பரிய இசைக் கருவியினை மீள் கண்டுபிடித்த தற்கும், மீளுருவாக்கம் செய்ததற்கும் ஒப்பதாகும்.

இன்னிய அணி

வெள்ளைக்காரன் நம் நாட்டிற்கு வருவதற்கு முன்னர் அரசு ஊர்வலங்

களிலும், கோயில் தெய்வ ஊர்வலங் களிலும் நாம் என்ன வாத்தியங்களை இசைத்துக் கொண்டு ஊர்வலமாகச் சென்றோம்?

நிச்சயமாக பேண்ட் அடித்துக் கொண்டு சென்றிருக்க மாட்டோம். மேளம், நாத ஸ்வரம் கொண்டு சென்றிருக்கலாம். மட்டக்களப்பிலே அன்றோ இன்றோ ஊர்வலத்திற்கு கிராமப்புறங்களில் நாதஸ்வரம் மேளம் கொண்டு செல்லும் வழக்கமில்லை. அப்படியானால் என்ன கொண்டு சென்றிருப்பர்? ஆம்! பறையும் ஊதுகுழலும்தான் நாம் கொண்டு சென்ற வாத்தியங்கள்.

பேராசிரியர் மௌனகுருவின் தமிழ்க் கூத்துக்கலை

வடமேரடி ஆட்டப் பயிற்சிக்கான கைநூல்

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்

மட்க்களப்பு (கிழக்கிலங்கை) மௌனகுரு எனும் பேராசிரியரைப் பெற்றமைக்காப் பெருமைப்பட வேண்டும். மக்கள் கலை ஓன்றினைத் தான் கற்று, மற்றவர்களுக்கு அதனைக் கலையாகப் பயிற்றி, அக்கலையிலே பல்வேறு பரிசோதனைகள் செய்து நிறைவாக அதனை ஒரு கலவிசார் துறையாக ஆக்கித் தந்துள்ள பேராசிரியர் மௌனகுரு மிகவும் பாராட்டப்பட வேண்டியவர். தமிழ்க் கூத்துக் கலை என்னும் இந்நூல் அவருடைய ஆளுமையினையும் திறனையும் ஏற்கால நோக்கினையும் தெளிவறுத்துவ தாய்ன்து.

“அருகி வரும் இத்தாளக் கட்டுக்களையும் ஆட்டமுறைகளையும் முதலிற் பதிவு செய்து உலகிற்கு முதலில் அறிமுகம் செய்தவர் என் ஆசான் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்கள். இவை யாவும் பேணப்படுவதுடன் அவை அடுத்த தலைமுறைக்குக் கடத்தப்படவும் வேண்டும் என நாம் விரும்பினோம்.” (பக்-16)

என்று பேராசிரியர் மௌனகுரு கூறுவது இந்நாலினுடைய தோற்றத் தினையும் தேவையினையும் எமக்கு உணர்த்துவதாய் உள்ளது. ஒரு

கி முக்குப் பஸ்கலைக்கழகம் நூன்கலைத்துறை பறை, உடுக்கு, சவணிக்கை, எக்காளம், மேளம், மத்தளம் ஆகியன கலந்த ஒர் கலாசார இன்னிய அணியை உருவாக்கியுள்ளது. 1915ல் கிடைத்த ஒரு போட்டோ வில் கிடைத்த ஒரு போடியாரின்தும் அவர் மனைவியின்தும் உடுப்பு, ஆடை ஆபரணங்களை ஒட்டி உடுப்புகள் ஆபரணமணிந்து மேற்சொன்ன வாத்தியங்களை இசைத்தபடி மாணவர் வருவர். அதற்கு நாம் இன்னிய அணி என்று பெயாரிட்டோம். இன்று அவ்வின்னிய அணி பட்டமளிப்பு விழாவுக்குப் பயன் படுத்தப்படுகின்றது.

அந்த அணியில் வருபவர்கள் மட்டக்களாப்பின் தென்மோடி வடமோடி ஆட்டங்கள் சிலவற்றை ஆடியபடி வருவர். கொடி, ஆலவட்டம், எக்காளம் என அமர்க்கலாமாக அவ்வணி வரும். இது இன்னொரு வகை மீளுருவாக்கமாகும்.

இதனைப் பார்த்த சிலர் இது சிங்களச் சாயல் உடையது போல இருக்கிறதே என்றனர். உடுக்கும் பறையும் சிங்களமா? தென்மோடி வடமோடி ஆட்டங்கள் சிங்களமா? உமது பாட்டனார் பாட்டியார் போட்ட உடுப்பு சிங்களமா? என்று நான் அவர்களிடம் கேட்டேன்

மரபைத் தெரியாதோர் இவர்கள்.

கண்ணகி குளுர்த்தி

கண்ணகி குளுர்த்தி மட்டக்களப் பிலே மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற விழா. வைகாசி மாதம் உடுக்கடித்துச் சிலம்பு அம்மன்க்காய் குலுக்கப்படும். கண்ணகி குளுர்த்திப் பாடல்கள் இனிமையும் எளிமையும் நிறைந்தவை பக்தியூட்டு பவை.

இவற்றை நாம் எடுத்து உடுக்கு, மத்தளம், வயவின் இசையுடன் கண்ணகி குளுர்த்திப் பாடலாக மீளுருவாக்கம் செய்தோம்.

துறையின் வளர்ச்சியின் உச்ச நிலை அது ஒரு கற்கை நெறியாக மாறுவதாகும். பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் போன்றோர் நாட்டார் கலை வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்தனர். பேணுகை நிலையிலிருந்து, அதனை மாணவர்கள் அறிதலும் ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதுமான நிலைக்கு அதனை எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமானால் அது ஒரு கற்கை நெறியாக மாணவரிடையே அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்த வகையில் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பின்னர் யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும் தமிழ்த் துறையிலே நாட்டாரியலை ஒரு கற்கை நெறியாக அறிமுகப்படுத்தினார். இதுதான் பின்னர் நாடக அரங்கியலுக்கும் பாடநெறித் தோற்றத்திற்கும் வழிவகுத்தது.

நாட்டாரியலும் நாடகமும் அரங்கியலும் ஒரு பகுதியாக அமைந்திருந்த கூத்தினை பேராசிரியர் மௌனகுருதான் ஒரு தனியான கற்கை நெறியாக இனங்கண்டு அதன் வளர்ச்சிக்கான பணிகளைப் படிப்படியாகச் செய்து வந்தார். இப்பணியின் பயன்தகு விளைவாக அமைவதே தமிழ்க் கூத்துக் கலை எனும் இந்நாலாகும். நோர்வேயிலுள்ள ஒல்லோ இசைக் கலாசாரக் கல்லூரி (2010) இந்நூலை வெளியிட்டுள்ளது. வடமோடி ஆடற் பயிற்சிக்கான கைநூல் என இது கொள்ளப்படுகின்றது. எனவே தமிழ்க் கூத்துக் கலை

அதற்கு எதிர்ப்புகள் இல்லாமல் இல்லை. பெண்களைக் கொண்டு குனர்த்திப் பாடல்களைப் பாடு கின்றார்கள், வயலின், மத்தளத்தை இணைத்து விட்டார்கள்... இப்படி குற்றச்சாட்டுக்கள் பல. ஆனால் அந்திகழ்வு ரூபவாஹினியில் மேடை நிகழ்வாக வந்து இலங்கை முழுவதும் ஒளிபரப்பப்பட்டபோது அதனைக் கண்டு மட்டக்களப்பிற்கு அப்பால் வாழ்ந்த பலரும் மட்டக்களப்பு மக்களும் ஆச்சரியமும் இன்பமும் அடைந்தனர்.

இது இன்னொரு மீன் உருவாக்கம்.
கிழக்கிசை

மட்டக்களப்புக்கிளன் சில இசை வடிவங்கள் இருக்கின்றன. கோயில் சார்ந்த சடங்கு இசை (மாரிஅம்மன் பாடல், காவியம், சிந்து, கண்ணகீக் குளுர்த்தி, காவடிப் பாடல்கள்) தொழிற் பாடல், விளையாட்டுப் பாடல், பொழுது போக்குப் பாடல், கூத்துப் பாடல் என அவை பல வகைப்படும். இப் பாடல்கள் மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யமானவை. மன்சார்ந்தவை,

எனும் கற்கை நெறியின் ஒரு பகுதிக் கற்கைப் பயிற்சிக்குரிய நூலாக இது அமைகிறது எனலாம்.

தென்மோடிக்கும் வசந்தன் ஆட்டங்களுக்கும் சிந்து நடை காமன் கூத்துக்கும் இத்தகைய கைநூல் எழுதப்பட வேண்டியுள்ளது.

தமிழ்க் கூத்து மரபுகளை ஜோப்பிய் ஓபெரா மரபுடன் ஒப்பிட்டு ஆசிரியர் ஒரு சிறிய முன்னுரை எழுதியுள்ளார். அடுத்து கூத்து கற்கும் மாணவர்களுக்கு ஆட்ட அறிமுகமும் ஆட்டப் பயிற்சிகளும் தரப்படுகின்றன. ஆட்டப்பயிற்சிகள் பற்றி மிகுந்த நிபுணத்துவம் வாய்ந்த முறையில் தெளிவுடனும் ஏற்ற விளக்கங்களுடனும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆட்டக் கோலங்கள் அமையும் முறை ஏற்ற குறியீடுகளுடனும் படங்களுடனும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் இவ்வாட்ட முறைகள் ஆண் பாத்திரங்களுக்கும் பெண் பாத்திரங்களுக்கும் வெவ்வேறு முறையிலே அமைவதால், அதற்கேற்றபடி பயிற்சி விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. மேலும் வீரர்கள் குதிரையிலே செல்லுதல், தேரிலே செல்லுதல், குரங்குகள் என்பனவற்றுக்கு ஏற்றபடி சிறப்பான ஆட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவை நூலிலே விளக்கம் பெறுகின்றன.

வடமோடிக் கூத்துத் தாள்க் கட்டுக்கள் விரிவாக நோக்கப்படுகின்றன.

மண்ணோடிசைந்தவை. இவற்றை நாம் மண்சார் பாடல் எனலாம்.

கிழக்கு மண்ணிலே வாழும் இல்லாமியர், கிறிஸ்தவர், பறங்கியரிடையேயும் சில இசை வடிவங்கள் உள்ளன. முறையே அவற்றை நாம் கவி, பக்கிர்ப்பைப் பாடல், வியாகுலப்பிரசங்கப் பாடல் என அழைக்கின்றோம். இவற்றை விட கிழக்கு மண்ணிலே கரகம், காவடி, வசந்தனாட்டம், பறை மேளம், கூத்து, கழிகம்பு, மருடி முதலான ஆட்ட வடிவங்களும் உள்ளன. இவற்றையெல்லாம் நாம் நமது மாணவர்களுக்குப் பயிற்றி இரண்டு நிகழ்வுகள் செய்தோம். ஒன்று கிழக்கிசை, இன்னொன்று வயம். கிழக்கிசை ரூபவாஹினியில் ஒளிபரப்பானது. வயம் இறுவட்டு வடிவில் வந்துள்ளது.

இவை நாம் செய்த இன்னொரு வகை மீளுநவாக்கம்.

தமிழ்க் கூத்துக் கலையின் ஒரு பகுதியான வடமோடிக் கூத்தின் பாடல் பரப்பினைத் தரும் ஆசிரியர் அப்பாட நெறியின் அமைப்பினையும் இந்நாலிலே தந்துள்ளார். கோட்பாட்டறிவும் செயற்பாட்டறிவுடைய ஆக்கத்திறனுடைய கலைஞர் தலைமுறையை உருவாக்கவும், தமிழரின் ஆட்ட இசைநாடக வகையினைத் தோற்றுவிக்கவும் உலக அரங்கில் இத்தகைய ஆட்ட இசைநாடக மரபினை அங்கோரம் பெற்றதாக இடம் பெற வைக்கவும் இக்கற்கை நெறி உதவும் என்பதில் ஜயமில்லை.

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் மௌனகுருவை கூத்துக் கலைக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார். மௌனகுரு பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் பங்களிப்புகளை அறிமுகம் செய்து வைப்பதுடன் தமிழ்க் கூத்தினை தமது அடுத்த தலைமுறைக்கு ஓர் கல்விசார் கற்கை நெறியாக இந்நாலுடாக அறிமுகப்படுத்தி வைக்கிறார். “ஆட்டப் பயிற்சியில் எளிமையாகவும் இலகுவாகவும் ஆட்டப் பயிற்சி சொல்லப்படுகின்றது. ஆட்டத்திற்கு மிக இன்றியமையாத அங்கம், பிரதியாக்கம் என்பனவற்றிற்கான கடும் பயிற்சிகளும் இவற்றுள் அடங்கும். கூத்துத் தானே ஆடிவிடலாம் என்று ஒரு வகை இளக்கார நினைப்போடு வருபவர்க்கட்கு இப்பகுதி சற்றுச் சிரமம் தரக்கூடும்” (பக்-17) என்று மௌனகுரு கூறுவது இக்கற்கை நெறியின் கல்விசார பண்பினை வெளிப்படுத்துவதாயுள்ளது. ■

கூத்து

டைன்சோரஸ் என்ற பிரமாண்ட மான விலங்கு மனித சமுதாயத்திலிருந்து மறைந்தே விட்டது. உயிருடன் இன்று எங்கும் நடமாடவில்லை. டைன்சோரஸ் போல மட்டக்களப்பில் பிரமாண்டமாக வாழ்ந்த ஒரு கலை வடிவம்தான் கூத்து (தென்மோடியும் வடமோடியும்) நம் அதிஷ்டம் இது இன்னும் டைன்சோரஸ் போல முற்றாக அழிந்து விடவில்லை. படுவான் கரையிலுள்ள கொக்கட்டிச்சோலைத் தான்தோன்றிஸ்வரன் கோயில் இறுதித் திருவிழா நாட்களில் சில கூத்துக்கள் விடிய விடிய இன்றும் நடைபெறுகின்றன. இதிலே பழைய வீரியத்தை யும் ஆழத்தையும் செழுமையையும் காண முடியவில்லையாயினும் இவற்றைப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கும் கூத்தண்ணாவிமார்களும் கலைஞர் களும் இதனை ஆடக் கோயிலில் இடம் கொடுக்கும் கோயில் நிர்வாகமும்

வண்ணக்குமார்களும் முக்கியமாக விடிய விடிய இதனைப் பார்த்து ஆகரவு தரும் கிராமிய மக்களும் நமது பெரும் மதிப்பிற்குரியவர்கள். அந்நியர்கள் ஆதிக்கத்தினால் அழிந்து வரும் பண்பாட்டை அழியாது ஓரளவிற்காவது தக்கவைக்கும் போர்க்குணம் மிக்கவர்கள் இக் கிராம வறிய மக்கள்தான்.

வித்தியானந்தன் பணி

இக்கூத்துக்களை 1960களில் மீளஞ்சியக்கம் செய்து செழுமை செய்து இலங்கை எங்கணும் அறிமுகம் செய்தார். அவர் கர்ணன் போர், நொண்டி நாடகம், இராவணேசன், வாலி வதை, தென்மோடி, வடமோடி கூத்துக்களை மீளஞ்சியக்கம் செய்தார். பேராசிரியர்கள். வித்தியானந்தன் அவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களைக் கொண்டு கூத்துக் கலைகளைச் சுருக்கி மேடையிட்டார். அவர் ஆற்றிய பணியினால் கூத்துக்கலை மட்கலாப்பின் பாடசாலைகளில் எல்லாம் பரவத் தொடங்கியது. முக்கியமாக பெண்கள் பாடசாலைகள் முன்னணியில் நின்றன.

பாட நெறியாக கூத்து

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் அதனை 2000 ஆண்டில் பாடநெறிக்குள் புகுத்தியது. நாடகமும் அரங்கியலும் பாடமாக எடுக்கும் மாணவர்கள் வடமோடி, தென்மோடி கூத்துக்களில் (ஆடல், பாடல், மத்தளம், ஆற்றுகை) பயிற்சி பெறுவதும் ஒரு பாடமாயிற்று.

இராவணேசன்

அதன் விளைவாக உருவானதே பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் இராவணேசனை இன்னுமொரு தளத்திற்கு வளர்த்தெடுத்த கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறையினரின் இராவணேசன் வடமோடி நாடகம். நவீன உத்திகள், நவீன கோட்பாடு

களுக்கிடையே இது தயாரிக்கப் பட்டது. இதுவும் கூத்துக்களை ஒரு மீளஞ்சியக்கம் செய்தான். இதுவும் இறுவட்டு வடிவில் உண்டு.

இன்று விடுவாண்து அழியற் கற்கைகள் நிறுவகத்தில் நாடகமும் அரங்கியலும் ஒரு பாடநெறியாக உள்ளது. ஏறத்தாழ 100 மாணவர்கள் 4 வருட நெறியாக அதில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெறுகிறார்கள். அவர்களுக்கு 2ம் செமஸ்டரில் 90 மணித்தியாலத்திற்கு செயன் முறை ரீதியாக கூத்து பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றது. அதற்கென பாடத் திட்டமும் உண்டு.

இது கூத்து உயர் பட்டப் படிப்பிற்கு ஒரு செயன்முறைக் கல்வியானமைக்கு உதாரணமாகும். எப்படி பரதம், கர்ணாடக இசை ஒரு ஒழுங்கு முறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுக் கற்பிக்கப்படுகின்றதோ அவ்வண்ணம் கூத்தும் இன்று கற்பிக்கப்படுகின்றது.

எமது நுண்கலைத்துறை விரிவுரையாளர்களான பாலசுகுமார், ஜெய்சங்கர் (இருவரும் இராவணேசனில் நடித்தவர்கள்) இருவரும் இம்மீளஞ்சியக்கத்தில் தொடர்ந்தும் ஈடுபடுகின்றனர். குறிப்பாக ஜெய்சங்கர் மக்களோடு இணைந்த வகையில் கூத்தை மீளஞ்சியக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். நுண்கலைத்துறை மாணவர்கள் சிலரும் இம்முயற்சியிலீடுபடுகின்றார்கள்.

இவை யாவும் மரபுவழிக் கலைகளை மீன்ருவாக்குகின்ற முயற்சிகளாகும்.

கிழக்குப் பல்பலைக்கழக நுண் கலைத்துறை நிறைய இவ்வகையில் தொடர்ச்சியாக 16 வருடங்கள் பணி யாற்றியுள்ளன. அவர்களின் செயற் பாடுகள் யாவும் 100 இறுவட்டுக்களாக ஆவணமாக இப்போதும் இத் துறையில் உள்ளது.

நாம் உலகமயமாக்க யுகத்திலே வாழுகின்றோம். அடையாளங்கள் அழிந்து போகிற, அழிக்கப்படுகின்ற காலம் இது. மாபெரும் அலையாக தொலைக்காட்சியும் அது தரும் வெகுஜனக் கலாசாரமும் களிப்பூட்டும் கோமாளித்தனமான நிகழ்ச்சிகளும் பல்கிப் பெருகி நம் சிறாரின் அற்புதமான செயலுக்கம் பொருந்திய மூளைகளைக் குழப்பியும், கலக்கியும், சிதைத்து விடுகின்ற காலகட்டத்தில் வாழுகின்றோம்.

அடையாளம் கலைத்து உலக அடையாளமாக மாற வேண்டும் என்று இதற்கு உயரிய தத்துவ நோக்கினைப் பலர் அழித்தாலும் அடையாளம் இழத்தல் என்பது தற்கொலைக்கு ஒப்பான முயற்சியாகும். அடையாளம் நிறுவுதல் மூலமாகவே அடையாளமின்மை என்ற உயரிய நோக்கை நோக்கிச் செல்ல முடியும்.

இந் நிலையில் நமது பாரம்பரியக் கலைகளையும் பண்பாட்டையும் பேணுதலும் அவற்றில் தள்ளுவதைத் தள்ளி கொள்ளுவன் கொண்டு சமூகத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப அவற்றை மீன்ரு வாக்கி நம் வயமாக்குதலும் நமது கடமையாகும். அதிலும் நுண்ணுணர்வு மிக்க கலைஞர்களது கடமையாகும். ■

ROSHANTH ALIMENTATION GENERAL EUROPE-AFRIQUE-ASIE

மிகந் தரமான
தூசியஸ்/ஆபிரிக்ஸ்/ஐரோப்பிய
உணவு வகைகள்
உடன் மரக்கறிகள்
மீன், கிராஸ், நண்டு போன்ற
கடல் உணவுகள் அனைத்தும்
உயர்ந்த தரத்தில்
குறைந்த விலையில் பெற்றிட...

Aulanay Sous Boisவில்
புதியதோர் மளிகை ஸ்தாபனம்
வாடிக்கையாளர்கள் வசதியை முன்னிட்டு
தீண்மும் பகல் 10 மணி முதல்
ஷ்ரீ 12.00 மணி வரை

அஞ்சிராட அழைக்கும்

ROSHANTH ALIMENTATION GENERAL

1, Rue Du Colonel Moil
93600. Aulnay Sous. Bois
Tel : 0148669505

நிரப்ராதிகளின் காலம் நாடகமும் தமிழ்ச் சமூகச் சூழலும்

முனைவர் பா.இரவிக்குமார்

வரலாற்றில் வேறு எந்தக் காலகட்டத்தைக் காட்டிலும், வன்முறை மிக்கதாகத் தமிழ்ச் சூழல் மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்திய சூழலுக்கும் இக்கற்று பொருந்தும். சாதி, மதம், இனம் மற்றும் மொழியின் பெயரால், மனித உடல்கள் மிகுதியான சித்திரவதைகளுக்கு ஆட்பட்டு வருகின்றன. அண்டைத் தேசமான இலங்கையில் இலட்சக்கணக்கான மக்கள் கொன்று குவிக்கப்பட்டனர். பெண்களும், குழந்தைகளும் மண்ணோடு மண்ணாகப் புதைக்கப்பட்டனர். சிறைந்த உடல்களை வெளிநாட்டு ஊடகங்கள் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவந்தன.

தனிமனிதன் இக்காட்சிகளைக் கண்டு நிலை குலைந்து போயிருக்க வேண்டும். ஆனால், அவ்வாறு நடைபெறவில்லை. இந்தியாவில் வெளிப்படையாக வும் மறைமுகமாகவும் சாதியின் பெயராலும், மதத்தின் பெயராலும் பல வன்முறைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. ஆனால், எதுவுமே நடைபெறாதது போல், சமூகம் இயங்கிக் கொண்டு வருகிறது.

இவ்வாறு நடைபெறுவது வரலாற்றில் இது முதல் முறையல்ல; இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஹிட்லரின் ஆட்சியின்போது, இலட்சக்கணக்கான யூதர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். ஜெர்மனியில் அப்போது இருந்த அறிவுஜீவிகளும், பொதுமக்களும் இவற்றைக் கண்டும் காணாததுபோல் நடந்து கொண்டார்கள்.

இத்தகைய சூழலில், 1948ஆம் ஆண்டு, ஸீக்ஃப் ரீட் லென்ஸினால் எழுதப்பட்டதுதான் ‘நிரப்ராதிகளின் காலம்’ என்னும் நாடகம். இந்நாடகம் எவ்வாறு

தனி மனித வாழ்க்கையில்
நாம் நிரப்ராதிகளாக
இருந்தாலும் ஒரு பொதுக்
குற்றம் நடக்கும்போது
நமக்கென்ன என்று
கயங்லமாக இருக்கும்
தனிமனிதனும்
குற்றவாளிதான் என்பதை
உணர்த்துகிறது முனைவர்
பா.இரவிக்குமாருடனான
இல்வரையாடல்...

தற்காலச் சூழலுக்கும் பொருந்தி வருகிறது என்பதை ஆராயும் வகையில் இக்கட்டுரை எழுதப் பட்டுள்ளது.

நிரபராதிகளின் காலம் – நாடகத்தின் பின்னணி

இருபதாம் நூற்றாண்டில், ஜெர்மனி யில் நாற்பதுகளில் நிலவிய இலக்கியச் சூழலை மார்ட்டின் கிரிகோர் - டெல்லின் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்:

”போரும் அதன் பின்விளைவுகளும் ஒருமுறை எழுத்தாளர்களை முழுவது மாகக் குறைத்துவிட்டது. 1933ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு எழுதத் தொடங்கி யிருந்த பல எழுத்தாளர்கள் மௌனத்தில் ஆழந்துவிட்டார்கள். ஜெர்மனி யில் தேசிய சோஷலிசம் முடிவற்ற அதே சமயத்தில் சில எழுத்தாளர்களும் இலக்கிய வரலாற்றிலிருந்து மறைந்துவிட்டார்கள். மற்றவர்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த இடையீடு அவர்களுடைய வளர்ச்சியின் இடையூறு தொடர்ச்சியை அறுத்துவிட்டது. அவர்களுக்கு 1945இன் வரவு காலங்கடந்ததாகவிட்டது. இளம் எழுத்தாளர்களில் ஒருசிலர் மட்டுமே நிலை பெற்றார்கள்” என்று ஜெர்மன் மொழியில் அன்று நிலவிய சூழலை, கலேஜ்க்கூடங்களை மார்ட்டின் கிரிகோர் - டெல்லின் விளக்கியுள்ளார்.

ஜெர்மன் மொழியில் அவ்வாறு நிலைபெற்ற எழுத்தாளர்களுள் ஒருவர்தான் ஸீக்பீஸ்ட் லென்ஸ். கிழக்குப் பிரஸ்ஸியாவில் பிறந்த லென்ஸ், தத்துவத்தையும் ஆங்கில இலக்கியத்தையும் பயின்றவர். போரினால் பாதிக்கப்பட்ட சூழலைத் தன் இலக்கியங்களில் சித்திரித்தவர். அவர் எழுதிய அற்புதமான நாடகமென்று நிரபராதிகளின் காலம் நாடகத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

ஹிட்லர் அறுபது லட்சம் யூதர்களைக் கொன்றபோது, அன்று வாழ்ந்த அறிவுஜீவிகள், பொதுமக்கள், எவரும் ஹிட்லரைக் கேள்விக்குட்படுத்தவில்லை. தங்களுக்கும், ஹிட்லரின் ஆட்சியில் நடைபெற்ற போர்க்குற்றங்களுக்கும் தொடர்பே இல்லை என்பதுபோல் அவர்கள் நடந்து கொண்டனர். 1948இல் ‘நிரபராதிகளின் காலத்தை’ எழுதிய லென்ஸ், தன் படைப்பின் வாயிலாக, வரலாற்றில் நிலவிய இந்த மௌனத்தைக் கேள்விக்குட்படுத்தியுள்ளார். உறைந்து போன மக்களின் மனசாட்சியை உலுக்கும் வகையில் எழுதப்பட்டது தான் ‘நிரபராதிகளின் காலம்’.

1960ஆம் ஆண்டு இந்நாடகத்தை அனைத்து ஜெர்மன் வாணொலி நிலையங்களிலும் ஒலிபரப்பினார்கள். ஹிட்லரின் காலத்தில் நிலவிய போர்க்குற்றங்களைப் பற்றி வெளிப்படையாகப் பேச, அன்றைய மக்கள் அச்சப் பட்டாலும், அதற்கு அடுத்த தலை முறையைச் சார்ந்தவர்கள், இதனை வெளிப்படையாகப் பேசினார்கள்.

அரசியல் அதிகாரத்திற்கும், தனி மனிதனுக்கும் உள்ள தொடர்புகளையும், முரண்பாடுகளையும் அலசி ஆராய்ந்த இலக்கியவாதிகளுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் லென்ஸ்.

சமூகத்தில் பொதுக்குற்றம் ஒன்று நடைபெறும்போது, அதில் நேரிடையாகப் பங்கு கொள்ளாத தனிமனிதன், குற்றவாளியா? நிரபராதியா? என்பது லென்ஸ் இப்படைப்பில் எழுப்பும் கேள்வி. இன்று இலக்கியத்திலும், சமூகத்திலும் மேலோங்கும் தனிமனித வாதத்தைத் தர்க்கரீதியாகத் தகர்த்தெறி வதில் லென்ஸ் வெற்றி பெற்றுள்ளார். அவ்வகையில் ‘நிரபராதிகளின் காலம்’ என்னும் படைப்பு, இன்றைக்கும்

தமிழ்ச் சூழலுக்குப் பொருந்தக் கூடியது. இப்படைப்பை ஆய்வதற்கு முன்னால், இதன் கதைச்சுருக்கத்தைச் சில வரிகளில் தருவது பொருந்தும்.

நிரபராதிகளின் காலம்: கதைச்சுருக்கம்

நிரபராதிகளின் காலம் எனும் நாடகம் இரண்டு பகுதிகளாக எழுதப் பட்டுள்ளது.

'ஸாலோன்' என்பவன், சர்வாதி காரியைச் சுட்டுக் கொல்ல முயன்றான் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டு, கைது செய்யப்படுகிறான். கவர்னருக்கு எதிராகச் செயல்படும் ஸாலோனை அதிகாரவர்க்கம் சித்திரவதை செய்கிறது. அவனுடைய இயக்கத்தில் செயல் படும் மற்றவர்களைத் தெரிந்துகொள்ள முயற்சிக்கிறது. தன் இயக்கத்தைப் பற்றியும், போராளிகளைப் பற்றியும் எதையும் பேச மறுத்துவிடுகிறான் ஸாலோன்.

இந்நிலையில், ஒரு மாலை வேளையில், ஒன்பது நிரபராதிகள் கைது செய்யப்படுகின்றனர். மாணவன், இன்ஜினியர், டாக்டர், லாரி ஓட்டி, விவசாயி, அச்சகத் தொழிலாளி, வங்கி அதிகாரி, ஹோட்டல் முதலாளி, கான்ஸல் (தத்துவவாதி) முதலிய ஒன்பது நிரபராதிகளும் ஸாலோனுடன் சிறையில் அடைக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் ஸாலோனிடமிருந்து உண்மையை வரவழைக்க வேண்டும்; அவ்வாறு உண்மையை அறிந்து கொள்ள இயலாத நிலையில், 'நிரபராதி'கள் ஸாலோனை என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளலாம். அதுவரை, 'நிரபராதிகள்' வெளியில் செல்லவோ, தண்ணீரை அருந்தவோ கூட அனுமதியில்லை.

ஒன்பது நிரபராதிகளின் உயிர் களும், ஸாலோன் கூறும் ஒரு

வார்த்தையில்தான் அடங்கியிருக்கிறது என்கிற நிலைமை.

ஒன்பது நிரபராதிகளும் ஸாலோன் டம் முதலில் கெஞ்சுகின்றனர். பிறகு, மன்றாடு கின்றனர். அச்சறுத்து கின்றனர். இவர்களுடைய எந்தக் கேள்விக்கும் பதிலளிக்க ஸாலோன் மறுத்துவிடுகிறான். ஒரு கட்டத்தில், இருள் சூழ்ந்த நிலையில், ஒன்பது நிரபராதிகளுள் ஒருவனால், ஸாலோன் கொல்லப்படுகிறான். ஸாலோனின் கொலைக்குப் பின்னர், ஒன்பது நிரபராதிகளும் விடுவிக்கப்படுவதுடன் முதல்காட்சி நிறைவு பெறுகிறது.

அடுத்த காட்சியில், மீண்டும் அதே நிரபராதிகள், ஒரு பங்களாவில் கைது செய்யப்படுகின்றனர். நான்கு வருடங்களுக்குப் பிறகு, நடைபெறுவதாக இக்காட்சி வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இம்முறை, புரட்சியின்மூலம் கவர்னரின் ஆட்சி அகற்றப்பட்டு, போராட்டக் குழுவினர் ஆட்சியைக் கைப்பற்றுகின்றனர். புரட்சியின் பெயரால், நீதி வழங்கும் பொருட்டு, தங்கள் இயக்கத் தோழன் ஸாலோனின் மறைவிற்காக, விசாரணையை மேற்கொள்ள, புதிய ஆட்சி முடிவு செய்கிறது.

ஒன்பது நிரபராதிகளில் யார் குற்றவாளி? என்ற முடிவை, நீதிபதி வருமுன்னர் அவர்களே முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று 'கேப்டன்' உத்தர விட்டுச் செல்கிறார். நிரபராதிகள் அனைவரும், அன்று நடைபெற்ற குற்றங்களுக்கும் தங்களுக்கும் தொடர் பில்லை என்று கூறுகின்றனர். ஒவ்வொருவரும் மற்றவர்களின்மீது குற்றம் சாட்டுகின்றனர். குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ள யாரும் முன்வராத சூழலில், விவசாயி அந்தப் பழியை ஏற்க முன்வருகிறான். 'மாணவன்', தான் அந்த இயக்கத்தைச் சார்ந்த 'நீதிபதி' என்பதை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு,

அணவையும் விசாரிக்கிறான் ஒரு கூட்டத்தில், ‘கான்ஸல்’ தற்கொலை செய்து கொள்ள, ‘குற்றத்திற்கான பரிகாரம் நடை பெற்றுவிட்டது’ என்று கூறப் பட்டு, அனைவரும் விடுவிக்கப்படு கின்றனர்.

”போங்கள்! நீங்கள் போகலாம்! கொலைச் செயலுக்குப் பரிகாரம் நடந்துவிட்டது. ஆனால், அதன் பின்னணியில் இருக்கும் குற்றம் என்றுமே நம்மிடையே நமது மனசாட்சியை உலுக்கிக் கொண்டே இருக்கும். ஏன் இன்னும் தயக்கம்? உலகம் உங்களுக்காகத் திறந்து கிடக்கிறது”

என்கிற வாசகத்துடன் இந்நாடகம் நிறைவு பெறுகிறது.

நிரபராதிகளின் காலம் எழுப்பும் கேள்விகள்

நிரபராதிகளின் காலம் நாடகத்தில் கதை நடைபெறும் சூழல், வரலாற்றுப் பின்னணி, காலம், இடம் முதலிய யாவும் வெளிப்படையாக உரைக்கப் படவில்லை. எந்தத் தேசத்திலும், எந்தக் காலகட்டத்திலும் பொதுக் குற்றம் ஒன்று நடைபெறலாம் என்று உணர வைத்துள்ளார் லென்ஸ். அவ்வாறு நடைபெறும்பொழுது, அதைக் கண்டும் காணாமல் இருக்கும் தனிமனிதனும் குற்றவாளிதான் என்பது லென்ஸின் வாதம். இந்நாடகத்தின் முதற்பகுதியில், ஒன்பது நிரபராதிகளும், சுதந்திரத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்றனர். புரட்சிகர இயக்கம் சர்வாதிகாரியைச் சுட்டுக் கொள்ள முயற்சிப்பதற்கும் தங்களுக்கும் சம்பந்தமில்லை என்பதுபோல் வாதிடுகின்றனர்.

சமூகத்தில் தனிமனித வாழ்க்கைக் கும் அரசியலுக்கும் தொடர்பே இல்லை

என்று கருதும் சாமான்யர்களின் பொதுப்புத்திதான் அவர்களுடைய வாதங்களில் வெளிப்படுகிறது. புரட்சியின் பெயரால் எண்ணற்ற தியாகங்கள் நடைபெறும் காலகட்டத்தில், மக்கள் அனைவரும் எவ்வளவு சுயநலவாதி களாக இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டும் வகையில் இந்நாடகம் படைக்கப்பட்டுள்ளது. சர்வாதிகாரி யுடன் ஒத்துழைக்க ஸாஸோன் முன்வரவேண்டும் என்று வாதிடும் நிரபராதிகளை ஸாஸோன் தன் கொள்கையை வெளிப்படுத்தி, வாய்டைக்கச் செய்துவிடுகிறான்.

”என்னிடம் என்னதான் எதிர்பார்க் கிறீர்கள்? முச்ச விடாமல் நீங்கள் எல்லோரும் எனக்கு ஒரு எண்ணிக்கை விகிதாச்சாரத்தைப் பற்றிச் சொல் கிறீர்கள். நீங்கள் சொல்வது எல்லாம் நாங்கள் ஒன்பது பேர், நீ ஒருவன் மட்டும்தான் என்பதுதான். உலகத்தில் நம்மைத் தவிர, வேறு மனிதர்களே இல்லை என்றால் நீங்கள் என் மனநிலையை மாற்றியிருக்க முடியும். அந்தநிலையில் நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று எனக்கும் தெளிவாகி யிருக்கும். ஆனால், வெளி உலகில் கோடிக்கணக்கான மக்கள். அவர்களுடைய துயரம் கலந்த பெருமூச்சை என்னால் இங்குகூடக் கேட்க முடிகிறது. உங்கள் நியாயவாதத்தை உங்கள் முன்னே இப்போது வைக்கிறேன். இம்மக்கள் துயரங்களை எதிர்த்துப் போராடும் என் நண்பர்களின் பெயர்களை இம்மக்களின் நன்மையைக் கருதி நீங்கள் ஏன் கேட்காமல் இருக்கக் கூடாது? சிறுபான்மையினர் பெரும்பான்மையினரின் நலத்திற்காகத் தியாகம் புரிய வேண்டும் என்று நீங்கள் கருதுவது உண்மையென்றால், நீங்கள் ஏன் தியாகத்திற்குத் தயாராக இல்லை?”

என்கிறான் ஸாஸோன். அரசியல் சார்பற்று ஒரு குடிமகன் வாழ்வது கூட எத்தனை ஆபத்தானது. அதிலும்கூட அரசியல் எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதை ஸாஸோனின் மூலமாக வெள்ள மிகத் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறார்.

அதிகாரம் பல உயிர்களைப் பலி வாங்கும்போது எவ்வாறு சாமன்ய மக்கள் தங்கள் உயிர்களைக் காப் பாற்றிக் கொள்வதற்காக, அதிகாரத் திற்கு அடிபணிந்து போகிறார்கள்; எவ்வாறு மனமுவந்து அதிகார அமைப்புடன் ஒத்துழைக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்நாடகத்தின் இரண்டாம் பகுதியில், கான்ஸலின் மூலமாகவும், மாணவனின் மூலமாகவும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் வெள்ள.

"அன்று நாம் எல்லோரும் நிரபராதி களாக இருந்தோம்... ஆனால், எண்ணத்தினால், நாம் எல்லோருமே கொலைகாரர்களாக மாறினோம்... சில குறிப்பிட்ட தீசீசெயல்கள் ஒருவித மான மனச்சூழலில்தான் உருவாகும். அன்று நாம் இவ்வாறான சூழலை அமைத்தோம். ஆகவே தான் நாமெல்லோரும் குற்றவாளிகள்"

என்று மாணவனின் மூலமாக வெள்ள வாதிடுகிறார். தனிமனித வாழ்க்கையில் நாம் நிரபராதிகளாக இருந்தாலும், ஒரு பொதுக்குற்றம் நடக்கும் போது, நமக்கென்ன என்று சயநல மாக இருப்பதன்மூலம் தனிமனிதனும் குற்றவாளிதான் என்கிற கருத்து, இந்நாடகத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இன்றைய தமிழ்ச் சூழல்

இரண்டாம் உலகப்போரின் கால கட்டத்தில் 'நிரபராதிகளின் காலம்' எழுதப்பட்டது. அதன்பிறகு, ஐ.நா.

சபை ஏற்படுத்தப்பட்டு, உலகெங்கும் ஒருபுறம் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட்டும், மறுபுறம் ஆயுதங்கள் குவிக்கப்பட்டும் வருகின்றன.

இன் மொழி அடையாளங்கள் அழிக்கப்பட்டுவரும் சூழலில், விடுதலைக்கான குரல்கள் சய மரியாதையுள்ள நாடுகளில் ஒலிக்கத் தொடங்கின. வரலாற்றின் போக்கில் இத்தகைய போராட்டங்கள் தவிர்க்க முடியாதது.

இலங்கையில் தமிழ் சூழ விடுதலைக்கான குரலும் அவ்வாறு தான் ஒலிக்கத் தொடங்கியது. 2009ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற போரில், என்னற்ற மனித உடல்கள் கொன்று குவிக்கப்பட்டன.

இந்தியாவில் உள்ள அறிவுஜீவி களும் ஊடகங்களும் இத்தகைய கொடுமைகளைக் கண்டு, முனு முனுத்தனரே தவிர, வெகுண்டெழு வில்லை. இந்தியர்களும், தமிழர்களும் காக்கின்ற இந்த மௌனம் ஒருவகையில் அன்று ஜெர்மானியர்கள் காத்த மௌனத்தை ஒத்தது. நிரபராதிகள் என்று கருதிக் கொண்டாலும், பொதுமக்கள் அனைவரும் குற்றவாளிகளே என்பது வெள்ள முன்வைக்கும் பார்வை.

"எவ்னாருவன் செயலைப் புறக்கணிக்கிறானோ, அவன் எந்த வகையிலும் குற்றத்திலிருந்து விடுபட முடியாது. நடப்பில் அக்கறையின்றி இருப்பதன்மூலம் ஒருவன் குற்ற மற்றவன் என்ற நிலையை அடைய முடியாது. குற்றம், குரியகிரணத்தைப் போல் எல்லோருக்கும் பொதுவானது. அது எல்லோருக்கும் பொருந்தும். குற்றத்தை எதிர்கொள்வதற்கான ஒரே வாய்ப்பு, அதை உணர்வதிலும் ஏற்றுக் கொள்வதிலும்தான் இருக்கிறது.

இன்று நம்மிடையே நிலவும் குற்றத்தை நம்முடைய பொதுக் குற்றமாக ஏற்படத்தை தவிர, வேறு வழி இல்லை.”

என்ற கூற்று, இன்று தமிழ்ச் சூழலுக்கும் பொருந்தக் கூடிய கூற்று.

ஜனநாயகம், மனித உரிமை, மனித நேயம், அனைத்தும் கேளிக் கூத்தாகி விட்ட இன்றைய சூழலில், வென்னின் படைப்பு அனைவரது மனசாட்சியை யும் உறுத்தும் வகையில் படைக்கப் பட்டுள்ளது.

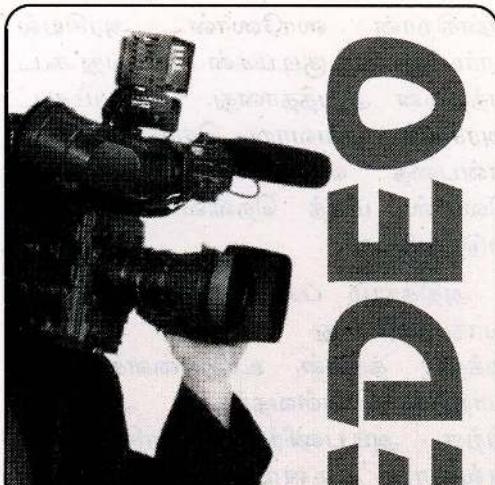
வென்ஸ் வாழ்ந்த காலத்திற்கும், தற்காலத்திற்கும் மிகப் பெரிய வேறு பாடு இல்லை. இனப்படு கொலையைச் சுயநலத்திற்காக அரசியலாக்கும் அரசியல் கட்சிகள்; சர்வதேச அளவில் சமூப் பிரச்சினையைச் சுதாங்க ஆட்டமாக மாற்றும் தேசங்கள்; நிழற்படங்களையும் குறும்படக் காட்சிகளையும் பார்த்துவிட்டுப் பரிதாபத்தை மட்டும் உதிர்த்து, பின் அன்றாட வேலைக்குத் திரும்பும் பொதுமக்கள்.

வென்னின் படைப்பு அனைவரையும் குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்துகிறது.

மனசாட்சியுள்ள மனிதர்கள், இலக்கியரீதியாக வென்ஸ் சாட்டும் குற்றச்சாட்டுகளிலிருந்து தப்பிக்க இயலாது.

பார்வை நூல்கள்:-

1. நிரப்ராதிகளின் காலம் - ஸீகங்ப்ரிட் வென்ஸ், தமிழில் ஜி.கிருஷ்ணமூர்த்தி, க்ரியா வெளியீடு, சென்னை.
2. ஜெர்மானிய புத்திலக்கியம் - தமிழில் கா. திரவியம், தென்மொழிகள் புத்தக நிறுவனம், சென்னை. 1981.

K.M.S. RAVI

T.P. : 0761711854
0142299824

கணவ ரிகழ்வுகள்

அரங்கின்

கருத்தாக்கம்

குண்றாது

படம்பிழக்க

உங்கள்

கீணிய ரிகழ்வுகள்

என்றும்

கீணிமை ரிகழ்வுகளாக

பறீவு செய்ய

நம்பிக்கையோடு

அழையுங்கள்

“கலைகளுக்கென செய்தியாளர்கள் தேவை !”

சி.ஜெய்சங்கர்

நேர்காணல்: க.கோகிலவாணி

'இளைக்கள் மிகப்பெரும்பாலும் பரதநாட்டியம், கர்நாடக சங்கீதம் அல்லது பாரம்பரிய கலைகளின்று ஏற்கனவே உள்ள பழைய விடயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றதே தவிர, இன்றும் உயிர்ப்புடன் நடக்கும் விடயங்களை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்வதற்கு தயாராக இல்லை. ஏனென்றால் அரசியல் செய்தியாளர், வணிகச் செய்தியாளர் போன்று கலைகளுக்கென செய்தியாளர்கள் இல்லை' என்கிறார் நாடக நடிகரும் எழுத்தாளருமான சி.ஜெய்சங்கர்.

எழுத்தாளர், நாடக நடிகர், சமூக செயற்பாட்டாளர், கூத்து மீனுருவாக்க செயற்பாட்டாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர் என பல தளங்களில் தமது கலைப் பணியை ஆற்றிவரும் இவர் கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தின் நுண்கலைத்துறை தலைவராகவும் விரிவுரையாளராகவும் கடமையாற்றி வருகின்றார்.

கோண்டாவிலை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் நாடகமும் அரங்கியலும் பிரிவில் சிறப்புப் பட்டம் பெற்றுள்ளதுடன் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் கடேசிய சமுதாய அரசுகாக கூத்துக்கள் மீனுருவாக்கம் என்ற தலைப்பில் முதுகலைமாணி பட்டமும் பெற்றுள்ளார்.

'நாடகம், கூத்து இரண்டும் எனது இருகண்கள் போன்றன' என்று கூறும் இவர், கிழக்கு மாகாணத்தில் செயற்பட்டு வரும் மூன்றாவது கண் அமைப்பின் இணைப்பாளராகவும் செயற்பட்டு வருகிறார்.

கூத்து மீனுருவாக்கச் செயற்பாடுகளில் தன்னை முழுமூரமாக ஈடுப்படுத்தி வரும் இவர் பாரம்பரிய கூத்துக்கலையில் பல்வேறு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவருடன் ஒரு நேர்காணல்...

எமது பாரம்பரியக் கலைகள் அழிந்து வருகின்றதாக ஒரு கூற்று சமூகத்தில் நிலவி வருகிறது. இதைப்பற்றி உங்களது கருத்து என்ன?

இலங்கையில் தமிழர்கள் வாழும் இடங்களான வடக்கு, கிழக்கு, மலையகம் போன்ற பகுதிகளில் இன்றும் பாரம்பரியக் கலைகள் உயிர்ப்புடன் இருந்து வருகின்றன. பல இடங்களில் சிறு அளவிலான உதவிகள் கிடைக்கும் நிலையில் அக் கலையினை பயிலக் கூடிய நிலையிலும் அதற்கான ஆர்வத் துடனும் கலைஞர்கள் இருந்து வருகின்றனர்.

வெளியில் கூறப்படுவதைப் போன்று தமிழில் பாரம்பரியக் கலைகள் அருகி வருகின்றன என்ற கருத்தானது சமூகத் திற்குள் சென்று கிராமங்களின் உள்ளார்ந்த நிலைகளை அறியாதவர்களின் கூற்றாகும். ஆனால் அதுதான் அறிவுப் பரப்பிலும் ஊடகங்களிலும் கடந்த 50 வருடங்களாக மீண்டும் மீண்டும் கூறப்பட்டும் வருகிறது.

தமிழர்கள் வாழும் பிரதேசங்களுக்குப் பயணித்து அங்கு வாழும் கூத்துக் கலைஞர்களுடன் வேலை செய்து அதனுடாகப் பெற்ற அனுபவத் துடன் கூறுகின்றேன் இன்றும் இந்தப் பாரம்பரியக் கலைகள் இவ்விடங்களில் மிகவும் வழுவாக உள்ளன.

போர், இடம்பெயர்வுகள், பொருளாதாரப் பிரச்சினை என்ற விடயங்கள் இதற்கு சவால்களாக இருந்தாலும் அவற்றை எதிர்கொண்டு அந்தச்

சமூகங்கள் இந்தப் பாரம்பரியக் கலைகளைப் பயின்று வருகின்றன.

பாரம்பரியக் கலைகள் அருகி வருகின்றன என்ற கூற்றின் பின்னால் அக்கலைகளை பாதுகாப்பவர்களாக, அதனை மீட்பவர்களாகச் சிலர், சில நிறுவனங்கள் தம்மை அடையாளப் படுத்துகின்றனர். எனவே இதற்கென ஒதுக்கும் நிதிகளைப் பெற்றுக் கொள்வது, அரசினால் வழங்கப்படும் சலுகைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற் கான ஒரு பொய்யான வழிமுறையாக இந்தக் கூற்றுக்கள் பயன்படுகிறதே தவிர யதார்த்தம் அவ்வாறானது அல்ல.

கலைகள் பயன்பாட்டுக்

கலைகளாக சமூகத்தில் உள்ளன என்று ஒரு பொதுவான கூற்று உண்டு. இந்தக் கூத்துக் கலை எவ்வாறு சமூகத்திற்குப் பயன்பாடுடைய கலையாக அமைந்து வருகின்றது என்பது பற்றிக் கூற முடியுமா?

கலை ஆர்வலர்கள் இவ்வாறான கலைகளைப் பயில்வதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. போர், இடப்பெயர்வு, இயற்கை அனர்த்தங்கள் போன்றவற்றி னால் பாதுக்கப்பட்ட மக்கள் அதிலிருந்து விடுப்பட்டு ஒரு குழுவாக இருந்து இயங்குவதற்கு அல்லது பார்த்து மகிழ்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பமாக இந்தப் பாரம்பரியக் கலைகளைப் பயில்வது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

உதாரணமாக சனாமி அனர்த்தத் திற்குப் பின்பு பல இடங்களில் கூத்தாடல் அதிகமாக நடைபெற்று

வெளியில் கூறப்படுவதைப் போன்று தமிழில் பாரம்பரியக் கலைகள் அருகி வருகின்றன என்ற கருத்தானது சமூகத்திற்குள் சென்று கிராமங்களின் உள்ளார்ந்த நிலைகளை அறியாதவர்களின் கூற்றாகும்.

'வீட்டினுள் இருப்பதற்கு அச்சமாகவள்ளது. இவ்வாறு கூத்தாடுவதனுடாக பொது இடத்தில் ஒன்று கூடியிருக்க முடியும். இது கலை கட்டிய ஒரு செயற்பாடாக எல்லோரது மனங்களையும் அந்த அச்ச நிலையிலிருந்து விடுவிக்கும். எனவே இங்கு அச்சமென்ற உணர்வே இல்லாமல் போகும்!

வருகிறது. 'வீட்டினுள் இருப்பதற்கு அச்சமாகவள்ளது. இவ்வாறு கூத்தாடு வதனுடாக பொது இடத்தில் ஒன்று கூடியிருக்க முடியும். இது கலை கட்டிய ஒரு செயற்பாடாக எல்லோரது மனங்களையும் அந்த அச்ச நிலையிலிருந்து விடுவிக்கும். எனவே இங்கு அச்சமென்ற உணர்வே இல்லாமல் போகும்' என்று அம்மக்கள் இதற்குக் காரணம் கூறுகின்றனர்.

இதேபோல் இடம்பெயர்ந்து சென்ற மக்கள் மீண்டும் தமது இடத்திற்கு வந்தவுடன் அவர்கள் முதல் வேலை யாகப் பாரம்பரிய கலைகளை பயில்வது, கூத்துக்கள் ஆடுவது என்பதைத்தான் தொடர்ந்து செய்து வருகின்றனர். சிதைவுடைந்த இடங்களுக்குள் இருக்கும் போது இருக்கும் பயம், இழப்பு போன்ற பல உணர்வுகளிலிருந்து தம்மை விடுவித்துக்கொள்வதற்காக இந்தக் கலைகளை ஒரு சாதனமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்கின்றனர்.

எனவே போக்காலத்திற்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியிலும் போருக்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதியிலும் கலைகள் ஒரு சாதனமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன.

அதேபோல வன்னி பேரழிவிற்குப் பின்னர் முகாம்களில் உள்ள மக்கள் இழப்புகள் சோகங்களை மறப்பதற்கு கூத்துக்களை ஆடியுள்ளனர். இங்கு உளவியலாளர்கள் இல்லாத சூழலில் கூத்தர்களும் அண்ணாவியர்களும் இருந்துள்ளனர். இவர்கள் ஒன்று கூடி இந்தக் கூத்துகளை ஆடியுள்ளனர்.

பாரம்பரியம் என்பது பேணப்படுவதற்குப் பதிலாக அது ஓர் ஆக்கப் பூர்வமான ஆரோக்கியமான வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கான ஊடகமாக தொழிற் பட்டுள்ளது.

**எத்தகையதோ சந்தர்ப்பத்தில்
கூத்து மீண்டுவாக்கக்
செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க
வேண்டும் என்ற எண்ணம் எழுந்தது?**

கூத்து அருகி வருகிறது, கூத்து பேணப்படலவேண்டும், கிராமங்களில் ஆடப்படும் கூத்துக்கள் செம்மையில்லை, செம்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற உயர்வகுப்பு, பல்கலைக்கழகக் கற்பித்தல் ஊடாக நாம் வரத் தொடங்குகின்றோம். கூத்து என்பது பாட்டும் ஆட்டமும் மட்டுமல்ல. அதை ஆடுகின்ற மனிதர்களும் சேர்ந்ததுதான் கூத்து என்று கூறியது மட்டுமல்லாமல் பல கூத்தர்களுடன் பீக்கிங் சின்னத்தமிபி என்னை அறிமுகப்படுத்தினார்.

கூத்து என்பது சமூகம் சார்ந்த ஒன்றாக இருக்கும் என்ற அறிவை அவரது வழிப்படுத்தலும் ஏற்படுத்தித் தந்த தொடர்பும் தந்தது. கூத்து என்பதை நான் ஒரு செயல்திறனாகப் பார்க்கிறேன். ஏனென்றால் நாங்கள் நவீன அறிவு காரணமாக நாடகத்தை, ஓர் அரங்கை செயல்திறனாகப் பார்க்கிறோம். நாடகமென்றால் மேடையில், கூத்தென்றால் வட்டக்களரியில் அரங்கேற்றப்படுவதை மட்டுமே நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால் தமிழ் அரங்கு என்று கூறும்போது செயல்திறன் என்பது

ஒரு பகுதி. ஒரு மூன்று மாதகாலத் தொடர் செயற்பாடுகள் எல்லாம் நிரம்பியதுதான் பாரம்பரிய அரங்கு.

நவீன நாடகம், நவீன அரங்கு என்ற சிந்தனைக்குள் கட்டுப் பட்டிருக்கும்போது இவ்வாறான முழு இரவு கூத்துக்களை பார்க்கும்போது கஷ்டமாக இருந்தது. ஆனால் ஊரில் உள்ளவர்கள் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தனர். ஆனால் இவ்வாறான முழு இரவுக் கூத்துக்களைத் தொடர்ந்து பார்த்துக்கொண்டு வரும்போது அந்த கூத்துக்களின் மீது ஓர் ஆர்வம் பிறந்தது.

கூத்து முழு சமூகமும் பார்க்கக் கூடிய ஆற்றுகையாக இருக்கும்போது அவற்றைவிட்டு அதில் உள்ள சில பகுதிகளை எடுத்துச் சூருக்கி படச்சட்ட ஆற்றுகைப்படுத்தும்போது இதுதான் நவீனமானது, செம்மையானது என்று கூறுவதில் எழும் பிரச்சினைகள் குறித்து விளங்கக் கொடங்கியது. செம்மை என்பதும் நவீனம் என்பதும் ஒன்றால்ல. செம்மை என்பது ஒரு வடிவம் சார்ந்த விடயம். நவீனம் என்பது கருத்தியல் சார்ந்த விடயம். ஆனால் இவை இரண்டும் மாறி மாறி பயன்படுத்தப் பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. இவை சார்ந்தும் கேள்விகள் எழுந்தன.

நாங்கள் பாரம்பரிய விடயங்களை எடுத்துக்கொண்டு நவீன நாடகங்களை உருவாக்குவது தேவையான ஒன்று. கூத்து என்பது ஆடப்படும் ஒரு சமூகத்தி னுடைய வளத்தையும் வலுவையும் வெளிப்படுத்தும் விடயமாக இருக்கும்.

சிறுவர் கூத்தரங்கு குறித்துக் கூறுங்கள்?

குருக்கள் மடத்தில் சிறுவர் கூத்தரங்கு என்று தொடங்கியிருக்கோம். சிறுவர் களுக்கான அரங்கு என்பது நவீன அரங்கில் மிக முக்கியமாக உள்ளது. பாரம்பரியக் கூத்தரங்கில் சிறுவர் களுக்கான இடங்கள் ஓர் எடுபிடி, உதவியாளர்கள் என்ற வகையில்தான் உள்ளது. கட்டியக்காரனுக்கு ஆடுவது மட்டுமே சிறுவர்களாக இருந்தனர்.

சேர்ந்து வேலை செய்தல், அதனுடாக கற்றல், சமூகத்தில் ஒன்றினைத்து இயங்குதல் என்ற வகையில் சிறுவர் களுக்கும் அத்தகைய அரங்கு உருவாக்கப்படுமானால் அது பலமான விடயமாகும்.

சிறு வயதிலே ஆண்களையும் பெண் களையும் ஒன்றினைத்து வேலை செய்வதனுடாக ஏற்கனவே சமூகத்தில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் காலப்போக்கில் வலுக்குன்றிப் போவதற்கு இதுவும் பங்களிப்புச் செய்யும். சிறுவர்களால் சிறுவர்களுக்கான பூங்காவனமாக அதனை வடிவமைத்துக்கொண்டு வருகின்றோம்.

திரைப்பட இயக்குநர்களுக்குக் கொடுக்கும் அந்தஸ்து கூத்துக்களின் இயக்கத்துக்குக் காரணமான அண்ணாவியர்களுக்கு ஏன் வழங்கப்படுவதில்லை...?

காலனித்துவ ஆட்சியில் அறிமுகப் படுத்துகின்ற நவீன அறிவு அதன் காரணமான நவீனமயமாக்கம் என்பது

சிறு வயதிலே ஆண்களையும் பெண்களையும் ஒன்றினைத்து வேலை செய்வதனுடாக ஏற்கனவே சமூகத்தில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் காலப்போக்கில் வலுக்குன்றிப் போவதற்குக் காரணமான அண்ணாவியர்களுக்கு ஏன் வழங்கப்படுவதில்லை...?

சமூகத்தில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் காலப்போக்கில் வலுக்குன்றிப் போவதற்குக் காரணமான அண்ணாவியர்களுக்கு ஏன் வழங்கப்படுவதில்லை...?

எங்களுடைய பாரம்பரியமான பல விடயங்கள் தொடர்பில் மூடத்தனம், பாமரத்தனம் என்று பள்ளிக்கூடங்களில் கற்பித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. எமது மனதில் பாரம்பரியக் கருத்துக்கள் குறித்துப் பதியவைக்கும்போதுதான் நாம் புதிய ஆதிக்க கருத்துக்களை பற்றிக்கொள்வோம். அந்த நோக்கில் காலனித்துவச் சிந்தனை எமது மனதில் விதைத்ததுதான் இந்த எமது பாரம்பரியமான விடயங்களை பிற போக்குத்தனமானது நாகரிகமற்றது, பாமரத்தனமானது, மூடத்தனமானது என்ற விடயங்களாகும்.

அண்ணாவியரென்று பெயரெடுப்பது ஒரு சாதாரண விடயமல்ல. தமிழ் மரபில் அண்ணாவிக்குரிய மதிப்பு மிக முக்கியமானது.

வீதி நாடகங்கள் குறித்துக் கூறுங்கள்?

வீதி நாடகம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட விடயத்தை மக்களிடம் கொண்டு போய் அவர்களிடம் கலந்துரையாடுவதற்கான வடிவம். இலகுவாகத் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய விடயங்களை எடுத்துக்கொண்டு அரங்கக் கூறுகளை உருவாக்குவார்கள். மக்களுக்கு விழிப்பூட்ட வேண்டுமென்றால் உடனடியாக கிராமத்திற்குத்தான் செல்வார்கள். விழிப்பூட்டல் என்றதிற்குத்தான் இந்த வீதி நாடகங்களும் வருகின்றது.

நகரத்திற்குள் இருக்கும் பிரச்சினைகளைக் கருத்தில் கொள்ளப்படுவதில்லை. இவற்றைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். வீதி நாடகங்கள் என்பது வேறு வேறு சிந்தனைகளுடன் யணித்துக் கொண்டிருப்ப பவர்களை சில சமயம் தரிக்க வைத்து குறித்த விடயத்தில் கவனம் செலுத்தி கலந்துரையாடுவதற்கான ஓர் ஊடகம்.

எளிமையாக, இனிமையாக, வலிமையாக தொடர்புகொள்ளும் வகையில் வீதி நாடகங்கள் உருவாக்கப்பால் வேண்டும்.

நன்றி: தமிழ் மிர்ரா

இல்லத் தேவைப் பொருள்கள்

எது வேண்டுமானாலும்

இலகுவாகத் தெரிவு செய்ய

வரவேற்கிறது

LA COURNEUVE CASH AND CARRY

மரக் கறிகள்,

மீன் வகைகள் யாவும்

மலிவு விலையில்

பெற்றுக்கொள்ள

நாடுங்கள்

LA COURNEUVE CASH AND CARRY

1, Rue Des Prevoyants

93120-La Courneuve

Tel : 0149340618

Mobile : 0683170012

**புதுவைய் பல்கலைக்கழகத்தின்
நடக்கவியல் துறை நடத்திய**

பன்னாட்டுக் கருத்துரங்கப் பதிவுகள்

மனைவர் குரு.அம். குணசேகான்

2012 மார்ச் 26, 27, 28 ஆகிய நாட்களில் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கு ஒன்றினை Multiple Streams of A Performing Tradition பல்முனை நோக்குகளில் நிகழ்த்துக் கலை மரபு எனும் தலைப்பில் புதுவைப் பல்கலைக்கழக நாடகவியல் பள்ளி நடத்தியது. நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளைப் பேராளர்கள் வழங்கினர். மூன்று பிரிவுகளில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளைப் பிரித்துக் கொண்ட நிலையில் கருத்தரங்குகள் நடைபெற்றன. ஊடகவியல், நாடகவியல், நாட்டியம் மற்றும் இசையியல் எனும் பிரிவுகளில் அந்தந்தத் துறைசார் தகைமையாளர்களைக் கொண்டு தலைமையேற்கச் செய்யப்பட்டிருந்தது.

பேராசிரியரும், புதுவைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நாடகத் துறையை ஏற்படுத்தியவருமான பத்மபூர் எழுத்தாளர் இந்திரா பார்த்தசாரதி தொடக்க உரையாற்றினார். "தேசிய நாடகப் பள்ளி புதுடில்லியில் உள்ளது. தமிழ்நாட்டுக்கென ஒரு கிளையை நிறுவ வேண்டும். 1960களில் நவீன நாடகம் என்றால் என்ன எனும் சூழ்நிலையில் இருந்தமை இன்று மாறியுள்ளது. பேராசிரியர் சே. இராமானுஜம், ஜெயந்தன், அம்பை, கே.ஏ. குணசேகரன், ஜீவா, பிரளயன், ஞானராஜ சேகரன் எனப் பல நாடகாசிரியர்கள் உருவாகி யுள்ளனர்.

நந்தன் கதை, கருஞ்சுழி, பலி ஆடுகள், ந.முத்துச்சாமியின் நாடகங்கள், நாற்காலிக் காரர்கள், இங்கிலாந்து டாக்டர் முருகபூதி போன்ற சிறந்த நாடகங்கள் இயக்குநர்களின் உருவாக்கத்தில் மேடை கண்டன. இச்குழலில் தமிழ்நாட்டுக்கு தேசிய நாடகப் பள்ளியின் கிளை

நிறுவப்பட வேண்டும்" என்று
கருத்துறைத்தார். பேராசிரியரும்
இயக்குனருமான டாக்டர்
இராமதாச, புதுவை அரசு,
இராஜவேலு ஆகியோரின்
வாழ்த்துறையோடு அனைத்துப்
பேராளர்களையும் பார்வை
யாளர்களையும் உள்ளடக்கிய
திறந்தநிலை அரங்கில் மூன்று
நாட்களிலும் சிறப்பு ஆய்வுரை
வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்
பட்டிருந்தது.

முதல் நாள் பேராசிரியர் கே.இராமானுஜம் நடிகனின் நடிப்புக்கான ஊற்றுக்கண்கள் மற்றும் மேடைத் தளங்களில் நடிகனின் ஊடாட்டம் குறித்துப் பேசினார். சிறப்பு அழைப்பாளராக இலங்கையிலிருந்து வந்திருந்த பேராசிரியர் சிதம்பரநாதன் அவர்கள் ஈழத்தில் நாடகக் கலை எவ்வாறு ஒரு போர்க் கருவியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்றும் அதன் விளைவாகப் பலர் போர்க்களத்திற்கு கருத்தியல் அளவில் தயார் செய்யப்பட்டுக் களம் கெல்ல வாய்ப்புக்கள் ஏற்பட்டன. நாடக்கலையில் மக்களின் பங்கேற்பினை எவ்விதமெல்லாம் பயன்படுத்தி Participation Theatre என்னும் கருத்தியலை அரங்கியவின் முன்வைத்துச் செயற்பட முடிந்தது எனவிளக்கினார்.

திறந்தவெளி ஆய்வரங்கத்தில்
இரண்டாம் நாள் பேராசிரியர் இராகு-
தன் கருத்துரையாகப் பின்வருவன-
வற்றை முன்வைத்தார்.

- ❖ அரங்கியல் என்பது கூட்டு முயற்சி.
 - ❖ அரங்கியலில் நடிகர்களின் ஒருங்கிணைந்த ஈடுபாடு
 - ❖ புதிய புதிய சிந்தனைகளும் செயற்பாடுகளும் தேவை.

லண்டனிலிருந்து நாடகவியல்
பேராசிரியர் திரு. தீபன் அவர்கள் தன்

சழுத்தில் நாடகக் கலை
 ஒரு போர்க் கருவியாகப்
 பயன்படுத்தப்பட்டது. அதன்
 விளைவாகப் பலர் போர்க்களத்திற்கு
 கருத்தியல் அளவில் தயார்
 செய்யப்பட்டுக் களம் செல்ல
 வாய்ப்புக்கள் ஏற்பட்டன.

கருத்தினை முன்வைத்தார். காட்சிப் படுத்தவில் இந்திய நாடக மறபு எத்தகைய வழிகளை நமக்கு வழங்க வகை செய்துள்ளது என்பதைத் தன் நாடகம் ஒன்று எவ்வாறு அவ்வழியில் இயக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது என விளக்கினார்.

சீனியோகிராபி என்பது இந்திய நாடக மரபில் விரிந்த தளங்களைக் கொண்டுள்ளது என்றும் நவீன் நாடக இயக்கத்திற்கு எத்தனைய உறவுடையது என்றும் விளக்கி உரைத்தார். இப்சனின் பிரன்ட் எனும் நாடகத்தை இயக்கும்போது காட்சிக் கலைக்கு எவ்விதம் இந்திய மரபுக் கலை துணை நின்றது எனத் தன் நாடகம் ஒன்றினைக் காட்டி விளக்கம் உரைத்தார்.

டாக்டர் மு.ஜீவா தமிழ்ச் சூழலில் பெண்ணிய நாடகம் என்பது குறித்துப் பேசினார். தலித் இயக்கம், தலித் அரசியல் இவற்றை மக்களிடம் முன்னெடுத்துச் செல்ல தலித் பெண் அரங்கியல் எவ்வகையில் துணை செய்யும் எனத் தன் சேரியின் தாலாட்டு எனும் நாடகத்தை எடுத்துக்காட்டி தலித் பெண்ணிய நாடகம் கொள்ள வேண்டிய தனித்தன்மைகள் குறித்துத் தன் கருத்துக்களை எடுத்துரைத்தார்.

நிறைவு நாள் திறந்தவெளி
ஆய்வரங்கில் சி.பி.எஸ். கொட்டாரம்
கோழிக்கோடு பல்கலைக் கழகப்

பேராசிரியர் தன் கருத்தாகப் பின்வரும் கருத்துக்களை அளித்தார்.

பன்னாட்டு அரங்கியல் எனும் கருத்தியலில் உள்ள அரசியல் குறித்து நுட்பமாகப் பேசினார். Ford Foundation மற்றுமுள்ள Full bright நிதி உதவிகள் போன்றவை வழியே உலக நாடக அரங்கியலைப் பேசவது பன்னாட்டு அரங்கியல் அல்ல. மாறாக, மேலை நாட்டுத் தொழிலாளி ஒருவரது பிரச்சனையை கீழைத் தேய நாட்டுத் தொழிலாளி பேசி நாடகம் நடத்துவது பன்னாட்டு அரங்கியலாகும் என்றார்.

1930இல் பிரிட்டனில் உள்ள தொழிலாளிகள் அப்போது அடிமைப் பட்டிருந்த இந்தியாவில் பங்களா தேசத்திலுள்ள லாகூர் தொழிலாளர்களின் கூவிப் பிரச்சனைகளையும் அவர்கள் எவ்வாறு அப்போது ஆண்டுகொண்டிருந்த பிரிட்டிஷ் அரசினை விமர்சித்து நாடகம் போட்டிருந்தனர். 'லாகூர் Workers' என்று நாடகத்தில் பிரிட்டன் தொழிலாளர்கள் கோசமிட்டு நடித்துள்ளனர். லாகூர் அன்று இந்தியாவில் பிரிக்கப்படாத பங்களாதேசமாக இருந்தது என்பதை நாம் நினைவுகொள்ள வேண்டும்.

Political Theatre எனும் தலைப்பில் இவ்வாறு அவரது ஆய்வுரைக் கருத்து அமைந்திருந்தது.

தொடர்ந்து நாடகத்துறைத் தலைவரும் புலமுதன்மையருமான

சாதியத்தால் ஏற்படும்
கொடுமைகளால் பாதிக்கப்படும்
சாதாரண மக்களின் விடுதலை
குறித்துப் பேசாத நிலையில் தலைத்
அரங்கியலின் தேவை
அவசியமாகிறது.

டாக்டர் கே.ஏ. குணசேகரன் தலைத் அரங்கியலின் தேவை குறித்துத் தன் கருத்துக்களை முன்வைத்தார்.

இந்திய அரங்கியல் துறையினரில் பலரும் மேல்ச்சாதியினர் ஆவர். இந்திரா பார்த்தசாரதி, ந. முத்துச்சாமி, பேராசிரியர் சே. இராமானுஜம், கிரீஷ்கர்னாட், கம்பார்ட், மோகன்ராக்கேஷ் போன்றவர்கள் அனைவரும் உயர்வகுப்பினராவர். சமூகப் பிரச்சனைகளை மேற்குறிப்பிட்ட நாடகவியலாளர் எழுதி எனதும் நாடகங்களை இயக்கினாலும் இந்தியாவில் உள்ள பெரும் பிரச்சனையான, சமூக வளர்ச்சிக்கும் மாற்றத்துக்கும் முட்டுக்கட்டையாக உள்ள சாதியம் குறித்துப் பேசவதே கிடையாது. சாதியத்தால் ஏற்படும் கொடுமைகளால் பாதிக்கப்படும் சாதாரண மக்களின் விடுதலை குறித்துப் பேசாத நிலையில் தலைத் அரங்கியலின் தேவை அவசியமாகிறது. பலி ஆடுகள் (கே.ஏ. குணசேகரன்), ஜீவாவின் சேரியின் தலைப்பு போன்ற நாடகங்கள் ஆக்ஸ்போர்ட் நிறுவனம் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டுள்ள சூழலிலும் நம் நாடகவியலார் பாராமுகம் கொண்டிருப்பதை விமர்சித்தும் தலைத் நாடகத்தின் தனித்தன்மைகள் குறித்தும் பேசித் தன் கருத்துக்களை எடுத்து விளக்கினார்.

வெளி நாடுகளிலிருந்து பலரும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வழங்கினர். குறிப்பாக லண்டனிலிருந்து தீபன், சிங்கப்பூரிலிருந்து பேராசிரியர் சீதாலட்சுமி, கலையியலும் அரங்கியலும் எனும் பொருளில் கல்வித் துறையில் கலையியலைப் பயன்படுத்தும் விதம் குறித்துக் கட்டுரை வழங்கினர். இத்தாலியிலிருந்து வந்த ஆய்வாளர் டில்லியின் கட்டடக் கலையியலை அரங்கியல் கலையோடு பொருத்தி

•ஆய்வுச் சிந்தனைகளைக் கட்டுரையாகவழங்கினார்.

டென்மார்க்கிலிருந்து பேராசிரியர் ஆதவன், அமெரிக்காவிலிருந்து பேராசிரியர் சோயி மற்றும் நேரில் வரலையலாதோர் வாழ்த்துக்களுடன் அவர்தம் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை அனுப்பியிருந்தனர்.

டில்லியிலிருந்து வந்த சிறப்பு
அழைப்பாளர் பங்கஜ் செக்ஸேனா
இயக்குனர் தேசிய நாடகப் பள்ளியின்
பங்களிப்பு இந்திய நாடக அரங்கியல்
துறைக்குத் துணைநிற்கும் விதங்களை
ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்துடன்
எடுத்துறைத்தார்.

டாக்டர் செ.வீந்திரன் அவர்கள் மரபை மறுதலித்துவிட்டுப் புதிய அரங்கியலைக் கட்டமைக்க இயலாது. கூத்து நமது மரபு. மரபுகளிலிருந்தும் நமது வேர்களுக்கு உரம் பாய்ச்சிக் கொள்ள வேண்டும் எனும் கருத்தினை முன்வைத்துத் தன் திறந்தவெளி ஆய் வரங்க ஆய்வுரையில் விளக்கினார்.

புதுவைப் பஸ்கலைக்கழகத் தமிழ்த்
துறை, ஆங்கிலத் துறை, தத்துவவியல்
துறை, ஊடகவியல் துறை எனப் பல
துறையினரும் இந்தப் பண்ணாட்டுக்
கருத்தரங்கில் தத்தம் ஆய்வுக்
கட்டுரைகளை வழங்கினதோடு
முற்பகல் பிற்பகல் பல அமர்வுகள்
பல பிரிவுகள் என அமைக்கப்
பட்டிருந்த கருத்தரங்கில் தலைமை
யேற்றுச் சிறப்புச் செய்தனர். எம்
துறை ஆய்வாளர்கள், மாணவர்கள்
மற்றும் பேராசிரியர்கள் கருத்தரங்கின்
அனைத்துப் பணிகளையும் சிறப்புறச்
செய்திடத் துணை நின்றனர்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து இசை, நாட்டியம்

குறித்த பொருள்களில் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வழங்கினர்.

புதுவைப் பல்கலைக்கழக
ஆங்கிலத்துறை பேராசிரியர் மற்றும்
தலைவர் முரளி அவர்கள் 'வெயிட்டிங்
பார் கோடோ' நாடகத்தில் உள்ள
கோட்பாட்டினை விளக்கிக் கட்டுரை
வழங்கினார். அத்துறைசார்

பேராசிரியர் மார்க்ஸ் அவர்கள் தலித் நாடகங்களின் அரசியல் குறித்தும், தத்துவவியல் துறைசார்ந்த பேராசிரியர் குமார் அவர்கள் கே.ஏ. குணசேகரனின் பலி ஆடுகள் நாடகத்தையும், தொடு நாடகத்தையும் ஒப்பீடு செய்து தலித்தியத் தன்மை குறித்து விளக்கிக் கட்டுரை அளித்தார்.

உலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் மற்றும்
செம்மொழி மத்திய உயராய்வு
நிறுவனம் சார்ந்த ஆய்வாளர்களும்
பேராசிரியர்களும் சங்க இலக்கியங்களில் காணலாகும் அரங்கியல் கூறுகள் குறித்து ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வழங்கினர். ■

കലാവിജ്ഞക്കു

Kalaivilakku.net

S. Packiyanathan

Willen-van-uloton str.
44263-Dortmund,
Germany -7

மொழி - இன - சமூக
விடுதலைக்கான பணியில்
நாடகம் பெறும் பங்கினைப்
பெறுகிறது.

Kalaivilakku.com

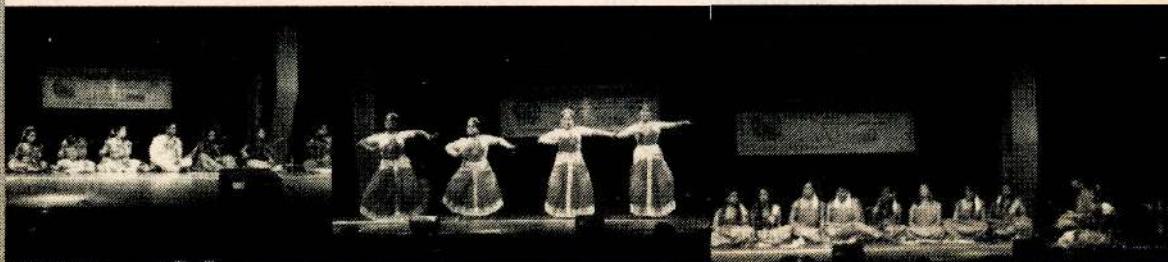
யேர்மனி எசன் நகரில் முத்தமிழ் சங்கமம்

மணிபல்லவன்

யேர்மனி எசன் நகரில்
உலகத்துமிழ் கலை
கலாச்சார நடுவுகழும்
யேர்மனி எசன் நகர் வாழ்
கலைஞர்களும் இணைந்து
வழங்கிய முத்தமிழ் சங்கமம்
மாபெரும் கலை நிகழ்வின்
பதிவு...

நடந்த சித்திரை முதலாம் திகதி (1.4.12) யேர்மனி எசன் நகரில் நடைபெற்ற உலகத்துமிழ் கலை கலாச்சார நடுவுத்தால் முன்னெடுக்கப்பட்ட முத்தமிழ் சங்கமம் விழாவில் கடந்த 25 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, ஆண்மிகப் பணியாற்றிவரும், சுவெற்றா அருள்மிகு துரக்கா அம்பாள் தேவஸ்தான பிரதம குருக்கள் சிவசிறி ஜெயந்திநாத சர்மா அவர்களும், எசன் நகரில் வாழ்ந்து வரும் சிவஸீ க.சபாநாத குருக்கள் அவர்களும் ஏனைய குருமார்களும், யேர்மனியில் முதல் தமிழ் பத்திரிகையான 'தமிழ்அருவி'யை பல ஆண்டுகள் நடாத்தியவரும், நுண்கலை, அறிநெறிப் பாடசாலை மற்றும் நுண்கலைக் கல்லூரியை நடாத்தி பல கலை மாணவ மாணவிகளை உருவாக்கிவரும் தமிழ்வேள் திரு.திருமதி நயினை விஜயன்-சுகிகலா தம்பதிகளும்,

25 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக பாடகனாக, இசையமைப்பாளராக நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராக, நாட்டுக்கூத்துக் கலைஞராக, யாழ்.ராஜன் இசைக்குழுவின் பாடகராக அறியப்பட்டவரும், இலங்கை வாணொலி முன்னாள் கலைஞருமான நோர்வே திரு.அன்றன் டேவிட் அவர்களும், யேர்மனி மற்றும் ஐரோப்பாவில் மேடை வாணொலி தொலைக்காட்சி அறிவிப்பாளர், தமிழரங்கின் இணைச் செயலாளர், 'உடல்' இதழின் முகாமையாளர், வானலைத் தென்றல் முல்லை மோகன் அவர்களும் மண்டபம் நிறைந்த மக்கள் முன் உலகத்

தமிழர் கலை கலாச்சார நடுவத்தால் மதிப்பளிக்கப்பட்டார்கள்.

புலம்பெயர்ந்த நாட்டில் அந்நிய கலாச்சாரச் சூழலில் வாழ்ந்து வரும் எமது இளஞ்சந்ததி யினருக்கு இவர்களது சேவை வரப்பிரசாதமாக அமைந்ததைக் குறிப்பிட்டுப் பலரும் வாழ்த்தினார்கள்.

நூற்றுக்கும் அதிகமான மாணவமாணவிகள் பங்கு கொண்ட பல கலைவடிவங்கள் மேடையேற்றப் பட்டன. நடநம், தமிழிசை, மெல்லிசை மற்றும் சிறுவர்களுக்கான பல நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றிருந்தன.

கலைத்துறையில் கலைமாணி (டிப்ளோமா) பட்டம் பெற்ற மாணவ, மாணவிகளின் கலை நிகழ்வுகள் மிகச் சிறப்புற அமைந்திருந்தன.

சிறப்பு நிகழ்வுகளாக சங்கீத ஆசிரியை திருமதி. விஜயலட்சுமி போசராச சர்மா, திரு. கெளசிகன் குரியகுமாரன், திருமதி. அன்பரசி கதிர்காமநாதன் ஆகியோரின் தமிழிசைக் கச்சேரியும், வயலின் ஆசிரியை செல்வி சோபிகா சிவராசா அவர்களின் மாணவிகளின் வயலின் சோலோவும் இடம்பெற்றன.

நிகழ்வுகளை திருமதி. சநோசினி தேவி தங்கரட்னம், திருமதி. சியாமளா ஜெகந்தன், திருமதி. சகிகலா விஜயன், திருமதி. குணமகள் சபாரட்னம் ஆகியோர் நெறிப்படுத்தியிருந்தனர்.

நிகழ்ச்சி ஒருங்கிணைப்பாளர்களாக, திருவாளர்கள் சுப்ரமணியம், தவா, பாக்கியநாதன், தவலிங்கம், சிங்கராசா, மோகன், சின்னத்துரை ஆகியோர் பணியாற்றியிருந்தனர். வான்வைத்தென்றல் மூல்லை மோகன் அவர்களும் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு பார்வையாளர்கள் வருகைதந்து நிகழ்வுகளைக் கண்டு ரசித்தது முன்மாதிரியாக அமைந்தது, பாராட்டுக்குரியது.

நிகழ்வுகளை திரு. சூரி அவர்களும், நயினை விஜயனும் திறம்படத் தொகுத்து வழங்கியிருந்தனர்.

உலகத்தமிழர் கலை கலாச்சார நடுவம் என்ன வாழ் கலைஞர்களுடன் இணைந்து நடாத்திய இந்நிகழ்வானது எதிர்காலத்தில் இளம் சந்ததியினர் மத்தியில் புதிய உத்வேகத்தை ஏற்படுத்தும் என்றால் மிகையாகாது. விளம்பரத்தில் உதவிய லங்காசிறி, ஜிரிவிக்கும், நிகழ்வுக்கான உதவிகள் புரிந்த அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவிக்கப்பட்டது.

யேர்மன் மக்களும் கண்டு ரசித்த இனிய மாலைப்பொழுதை முத்தமிழ்ச் சங்கமம் சிறப்பாகத் தனதாக்கிக்கொண்டது.

வாழ்க தமிழர் தம் கலைகள்!

நடன ஆற்றுகைத் தேர்வு வகையும் அரங்கேற்றமும்

ପିରିଯଚିଵା

உலகைங்கும் பரந்து வாழும் மக்களின் இன்ப துன்ப நிகழ்ச்சிகளில் அவர்களது உள்ளத்து உணர்ச்சிகளைப் பிரதிபலிப்பனவாக, அந்தந்த நாட்டு மக்களின் பண்பாடு, கலைகள் திகழ்கின்றன. ஈழத் தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில், தமது பாரம்பரியப் பிரதேசங்களைத் தறந்து பல்வேறு காரணங்களால் அந்திய நாடுகளில் தமது வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்டபோது, தமிழர் பண்பாடு, பிற பண்பாடுகளை பண்பாட்டுத் தனித்துவம், மொழி, கலை, கலாச்சாரம் என்பவற்றைப் பேணுதல் கடினமான ஒரு விடயமாயிற்று. அந்திய நாடுகளின் புவியியல் நிலைமை, சமயம் மற்றும் பிற காரணிகள் இந்த விடயத்தை மேலும் சிக்கலாக்கி விட்டன.

எனவே, மேலை நாடுகளுக்கு வந்த தமிழர்கள் தமது பண்பாட்டினைப் பேணுவதற்கு, தமிழ்க் கலைகளைப் பயில்வதைச் சிறந்த வழியாகத் தெரிவு செய்தனர். ஆம்! அந்திய கலாச்சாரத்தினையே எப்போதும் எதிர்நோக்கும் எமது பிள்ளைகளைத் திசை திருப்பவும், இயந்திரமயமான வெளிநாட்டுச் சூழலில் இறுகிக் கிடக்கும் எமது நரம்புகளைத் தளர்நிலைக்குக் கொண்டுவரவும் எமது கலைகள் ஆற்றும் பங்கு அளப்பரியது.

அயு கலைகள் அறுபத்து நான்கு என்று சிறப்பிப்பார் எமது முன்னோர். அவற்றுள் கண்ணிற்கும் கருத்திற்கும் விருந்தாய் அமையும் அவைக்காற்றுகைக் கலைகளாக இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழ்க் கலைகள் அமைகின்றன.

எந்த ஒரு கலையும் பொழுதுபோக்காக, சாதாரணமாகக் கற்பதைவிட, கற்றதை முழுமைப்படுத்தும் விதத்தில் செய்முறை, சாஸ்திரம் என்ற இரண்டு வகையிலும் கற்பகுடன், அவை

சம்பந்தமான மேற்படிப்புகளைத் தொடர்வதும் எங்கள் கலைகளை மேலும் மெருகூட்டும். அது மட்டுமின்றி கலை பயிலும் மாணவரின் திறமைக்கு முழுமையான அங்கீகாரமும் கிடைக்கப் பெறும்.

இந்த வகையில் 2000ஆம் ஆண்டு ஆரம்பித்து இன்று வரை சிறப்பாகக் கலைப்பணியாற்றிவரும் அனைத்துலக தமிழ்க் கலை நிறுவனத்தின் பணி குறிப்பிடத்தக்கது. ஆண்டு தோறும் இந்திறுவனத்தால் நடாத்தப் படும் கலைத் தேர்வுகள் மாணவ-மாணவி களிடையே செய்முறை அறிவை மட்டுமின்றி, பயிலும் கலை பற்றிய வரலாறு, நுட்பங்கள், வல்லுனர்கள் பற்றிய சாஸ்திர அறிவையும், தமிழ் மொழி அறிவையும் சமாந்தரமாக வளர்த்தெடுக்கின்றது.

அண்மையில் 23-04-2012 சனியன்று யேர்மன் நூர்ஸ்பேர்க் நகரில் அனைத்துலக தமிழ்க் கலை நிறுவகத்தால் நடந்தப்பட்ட 2011ந்கான நடன ஆற்றுகை வெளிப்பாட்டுத் தேர்வு புலம்பெயர் நாடுகளில், தமிழ்க் கலைகளின்

எதிர்காலம் பற்றிய நல்ல தொடக்கத்தை வெளிப்படுத்துவனவாக அமைந்திருந்தன.

தரமான நடன ஆசிரியர் ஒருவரிடம் முறைப்படி நடனக் கல்வியைக் கற்ற மாணவர்கள், ஒவ்வொரு தரமாகச் சித்தி யடைந்து, ஏழாவது தரமான ஆசிரியத் தரத்தினையும் நிறைவு செய்த பின்னர், தம் ஆற்றலைத் தரமான ஆசிரியர்கள் முன் வெளிப்படுத்தும் நிகழ்வே ஆற்றுகை வெளிப்பாட்டுத் தேர்வாகும்.

இத்தேர்வில் இந்த ஆண்டு, திலக நரத்தனாலய அதிபரும், தமிழாலய நுண்கலை ஆசிரியருமான திருமதி வசந்தரா சிவசோதி அவர்களின் மாணவி களான செல்விகள் மிதிலா புவனேந் திரன், ஆரபி விக்கிரமன், காருண்யா இரவீந்திரன் ஆகியோரும், எசன் நகர பாரதி கலைக்கூட ஆசிரியரும், தமிழாலய நுண்கலை ஆசிரியருமான திருமதி அமலா அன்ரனி சேரேஸ்குமார் அவர்களின் மாணவி செல்வி சரண்யா தங்கரத்னமும் பங்கேற்று தமது திறமைகளை வெளிப்படுத்தியிருந்தனர்.

தேர்வாளர்களாக அனுபவம் மிக்க நடன வஸ்துநர்களைகிய திருமதி நிமலீனி ஜெயக்குமார், திருமதி ஞானசந்திரி வாசன், திருமதி கிருஷ்ணபவானி ஸ்ரீதரன் ஆகியோர் சமூகமளித்திருந்தனர்.

பரிட்சார்த்திகள் ஆசிரியர் தரத்துக்கான இயல்பான ஆடல் முறையுடன் கூடிய புஷ்பாஞ்சலி, விநாயகர் துதி, விருத்தம், வர்ணம், பதம், கீர்த்தனம், தில்லானா, மங்களம் ஆகிய உருப்படிகளை தாள் வயத்துடனும், அபிநாயச் சிறப்புடனும் ஆடி தங்கள் திறமையை வெளிப்படுத்தியிருந்தனர்.

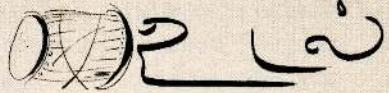
அனி செய் கலைஞர்களாக மதுரக்
குரலோன் திரு. சு. கண்ணன், சங்கீத
ஸ்த்ரியம் திரு. ச.பிரணவநாதன், வித்துவான்
தேவராஜா போன்ற அநுபவமும்
திறமையும் மிக்க கலைஞர்கள்
நிகழ்ச்சியை மேலும் மெருகூட்டினர்.
இவர்களுடன் வளர்ந்துவரும் கலைஞர்
களான செல்வன்கள் அனுசாந் நயினை
விஜயன், ஆதவன் விக்கிரமன், திவாகரன்
துதியானந்தன், பிரவீன் சாரங்கன்
ஆகியோரும் தங்கள் திறமைகளை
வெளிப்படுத்தியிருந்தனர். இந்த இளம்
கலைஞர்களின் துணிச்சலும் முயற்சி
யும் பாராட்டத்தக்கது. இவர்கள்
தொடர்ந்தும் தங்கள் ஆசிரியர்களின்
வழியில் நின்று, தங்கள் திறமைகளை
மேலும் வளர்த்துக்கொள்வது
வரவேற்கத்தக்கது.

சிறப்புரையாற்றிய அனைத்துலக தமிழ்க் கலை நிறுவகத்தின் செயலாளர் திருமதி. ஞானசுந்தரி வாசன் அவர்கள், இது வரை நடைபெற்று வந்த ஆற்றுகைத் தேர்வில் சித்தியடைந்த மாணவ-மாணவிகளுக்கான பட்டமளிப்பு விழா எதிர்வரும் யூன் 24ந்திகதி நடைபெறவுள்ளதென்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை வெளியிட்டார். நிகழ்ச்சியை செல்வி கிரிஷாந்தி பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் தொகுத்து வழங்க, யேர்மன் நுண்கலை உதவிப் பொறுப்

பாளர் திரு. பழ. தியான் அவர்கள் நன்றியுரை வழங்கினார்.

இவை மட்டுமன்றி அன்றைய அரங்கத்தில் நிறைந்திருந்த பார்வையாளர்கள், நிகழ்ச்சிக்கு உற்சாகத்தை யும், ஊக்கத்தையும் வழங்கும் ரசிகர்களாக மாறியிருந்தமையையும் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

தொகுத்து நோக்கும்போது, அரை குறையாக கலைகளைப் பயின்று விட்டு, சினிமாக் கலாச்சாரத்துள் வழுக்கிச் சென்று, 'கலக்கல்' நிகழ்ச்சி களை வழங்கிவரும் புலம்பெயர் இளம் சமூகத்தினரை கவலையோடு நோக்கி வந்த எமக்கு, முறையாகக் கலைகளைப் பயின்று, அனைத்துவகுத் தமிழ்க் கலை நிறுவகத்தின் பரீட்சை களால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு, தரமான ஆசிரியர்களாகவும், தகுதியுள்ள இளம் கலைஞர்களாகவும் வெளிவரும் எமது இளந்தலைமுறையினர், அந்திய நாடு களில் தமிழ்க் கலைகளின் மேன்மை யினை அழிய விடமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை ஒளியினை ஏற்றியுள்ள தென்பதில் மாற்றுக் கருத்து இல்லை!

ଉଲ୍ଲ ତୋଟର୍ପାଣ

உங்கள் கருத்துக்கள்,
தீரன் ஆய்வுகள், நாடக அரங்கியல்
சார்ந்த படைப்புக்கள்,
கலை நிகழ்வுகள் சார்ந்த தகவல்கள்,
கலைஞர்கள் பற்றிய அறிமுகங்கள்,

இவை உங்களின்

உடலின் வளர்ச்சிக்கு
இன்டச்சத்தாக அமையவும்...
எழுதுவார்கள்!

புதிய களம்...
புதிய வழி...

தரணீ பதிப்பக்ம்

மிக நேர்த்தியாக, படிக்கத் தூண்டும்விதமாக,
உங்கள் படைப்புகளை நவீனத் தொழில்நுட்பத்துடனும்
நவீன வடிவிலும் பதிப்பித்துத் தரும்
உங்கள் பதிப்பகம்...

தொடர்புக்கு

THARANEE

30 Rue de Tourville
93600 Aulnay Sous Bois
France
0033617731192

6, மகாவீர் காம்ப்ளெக்ஸ்,
முனுசாமி சாலை,
மேற்கு க.க. நகர்,
சென்னை - 600 078.
அலைபேசி : 9176825792

e-mail : tharaneepathipaham@gmail.com

കലാമാല-2012

யாழ் இளவாலை
திருக்குடும்ப
கன்னியர்மட
மகாவித்தியாலய
பழைய மாணவர்
சங்கக் கொண்டாட்டப்
பதிவு

ஷாம் இளவாலை திருக்குடும்ப கண்ணியர் மடம் மகாவித்தியாலய பழைய மாணவர் சங்கத்தினரின் (பிரான்ஸ்) வருடாந்த கலைநிகழ்வான 'கலை மாலை 2012' 14-04-2012 மாலை 6.00 மணியளவில் Salle Jacques Prevert 23 Rue Jules Jacqueman - 93310 என்ற முகவரியில் மிகச் சிறப்பாக இடம்பெற்றது. திருமதி கலா லோகநாயகம் கலகலப்பாக கட்டுக்கொப்புடன் நிகழ்ச்சிகளை மிகச் சிறப்பாகத் தொகுத்து வழங்கியமை அவரது தந்தையார் கலைமுகம் முகத்தார் யேசுரத்ஜனம் ஐயா அவர்களை மீள்பார்வைக்குள் கொண்டு வந்ததுபோல் அமைந்திருந்தது. மன்றத்தின் உறுப்பினர் களான பழைய மாணவிகள் தமது வயதையும் வாழ்க்கைச் சுமைகளையும் மறந்தவர்களாய் மாணவிகளாகவே மாறிவிட்டதுபோல் மகிழ்வுணர்வோடு, பெற்ற தாய்க்கு பணிவிடை செய்வதுபோல ஒடியோடி செயலாற்றியமை அரங்கை ஒரு பரவசத்திற்குள் ஆழ்த்தியது.

மனிதர்களிடையே நட்பு உருவாகுவதற்கு பல்வேறு காரணிகள், குழ்நிலைகள் அமைவதுண்டு. அப்படி ஏற்படு கின்ற நட்புக்குள் ஏதாவது உள்நோக்கமோ சுயநலமோகூட ஒளிந்திருக்கலாம். ஆனால் எந்தவித எதிர்பார்ப்புக்களும் இல்லாமல் ஏற்படுகின்ற உயர்வான நட்பு பாடசாலை நட்பு மட்டுமே. எவ்வித வேறுபாடுகள், உயர்வு தாழ்வுகள்

இன்றி எப்போதும் அந்த இளமை உணர்வுகளோடு தொடர்கின்ற நட்பும் பாடசாலை நட்புத்தான். தங்கள் தங்கள் குடும்பங்களை அறிமுகம் செய்து பிள்ளைகளின் ஆடல் பாடல்களைக் கண்டுகளித்து கூடிப் பேசி மகிழ்வ தென்பது வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத தருணங்கள்தான்.

இத்தகைய மனோபாவங்கள்
ஏற்படுத்திய மனிறைவை அன்று
விழாவில் பங்குகொண்டிருந்த
அனைத்துப் பழைய மாணவிகள்
முகங்களிலும் வெளிப்பட்டன.

குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படியாக
கலைநிகழ்ச்சிகள் அமையவில்லை
என்பது வருத்தத்திற்குரியதுதான்.
ஒரு வருடாந்த நிகழ்வுக்கான அரங்கை
யும் அரங்க நிகழ்வுகளையும் அழகு
படுத்துவதற்குப் போதிய அவகாசமோ
சிரமமே மா பட்டிருக்கவில்லை
என்பதை ஒவ்வொரு நிகழ்வும்
வெளிப்படுத்தியது. விளங்காத ஒரு
மொழிப் பாடலுக்கு (ஹிந்தி) நடனமாடிய
சோபியாராஜா தனது அற்புதமான முக
பாவத்தினாலும் அசைவுகளினாலும்
அதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளு
மளவிற்கு ஆடலை வெளிப்படுத்தி
பார்வையாளர்களின் பலத்த கருகோசத்தைப்
பெற்றிருந்தார். சந்திரமோகன் - உமா
தம்பதிகளின் புதல்லிகள் பல அரங்குகளில்
தமது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தியிருந்து
தாலும் அன்றைய தினம் அவர்களுடைய
நடன நிகழ்ச்சிகள் போதிய பயிற்சி
யின்மையை வெளிப்படுத்தியிருந்தது.
பாடலை உள்வாங்கி மிகுந்த இரசனை
யோடு செல்வி சிடோனி சந்திரமோகன்
தனது ஆடலை வெளிப்படுத்தினார்.

மொத்தத்தில் கலைநிகழ்வுகளில் பங்குகொண்ட அனைவரும் தம்முள் பொதுந்துள்ள ஆற்றல்களை வெளிப் படுத்த முயன்றாலும் வெறும் திரை இசைப் பாடல்களோடு தம்மைச் சுருக்கிக் கொண்டமை சங்க நிர்வாகிகளின் கவனக்குறைவையே கருத்தில் கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

போரில் வெற்றி பெற்ற வீரர்கள் தாம் பெற்ற வெற்றியைப் புகழ்ந்து பாடி ஆடி மகிழ்வதற்கு தமது வெற்றிக்குக் காரணமான வில்லையும் அதன் நாணையுமே இசைக் கருவியாக்கிக் கொண்டனர் என்பது வரலாறு.

இன்று சகல அடக்குமுறைகளிலிருந்தும் விடுதலைக் கோரும் காலப் பறையாக வில்லுப்பாட்டு, வில்லிசை கதைக் கூற்றங்கின் சிறந்த கலை வடிவம் பெற்றுள்ளது.

பழைய மாணவிகள் இன்னது
வழங்கிய வில்லுப் பாட்டு நிகழ்ச்சி,
நகெச்சவையோடு பிரான்ஸ் நாட்டில்
எமது மக்கள் எதிர்நோக்கும் பல
பிரச்சனைகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதாய்
இருந்தது. வந்திருந்த பழைய
மாணவர்கள், பார்வையாளர்கள் அந்த
நிகழ்ச்சியைப் பெரிதும் எதிர்பார்த்து
வந்ததுபோல் மிக ஆர்வமுடன் பார்த்து
ரசித்தனர். நிகழ்ச்சியை வழங்கியவர்
களும் அந்த எதிர்பார்ப்புக்கு ஏமாற்றம்
தராமலே வில்லிசையை வழங்கி
ஏகோபித்த பாராட்டையும் பெற்றனர்.

"தமது தாய்க் கல்லூரிக்கு ஒரு விளையாட்டு மைதானத்தைச் சொந்த மாகப் பெற்றுக்கொடுப்பது பற்றி கடந்த ஆண்டிலும் பேசப்பட்டது. இந்த ஆண்டும் அது முற்றுப்பெறாமல் இருக்கிறது..." என்று பிரதம விருந்தினர் சட்டக்கார்ப்பியது மிகவும் கவலை தருவதாயிருந்தது. யாழ் இளவாலை திருக்குடும்ப கண்ணியர் முக்கூற்றியாய் பழைய மணவிகள் இதனைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்பதே எமது வேண்டுகோள்.

- நாயகன்

புங்குடு தீவு மக்கள் ஒன்றியத்தின் குறும்படம் போட்டி

வாக்கி நல்லையா

ஷாம் நகரையும் எங்கள் புங்குடு தீவையும் இணைப்பது அம்பலவானர் தாம் போதிபாலம்.

இந்தப் பாலம் மலேசியா ஓய்வுதியம் பெற்ற அம்பலவானர் அவர்களின் நிதி உதவியும், அரசு மானியமும் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டது. மற்றும் குறிகாட்டுவான் துறைமுகம் எங்கள் தீவுக்கு மிகப் பெரிய அடையாளம். ஏனைய தீவுகளின் கடல் பிரயாண போக்குவரத்துகளுக்கு, குறிப்பாக நெடுந்தீவு, நமினா தீவு போன்ற இடங்களுக்கெல்லாம் பயணம் செய்வதற்கு குறிகாட்டுவான் ஒரு முக்கிய கேந்திர நிலையமாக அமைந்துள்ளது.

பசுபதிப்பிள்ளை விதானையார் எங்கள் ஊரவர்களால் மறக்க முடியாதவர். இவர்தான் எங்கள் தீவின் கல்வி முன்னேற்றத்திற்காக மிகவும் உழைத்தவர். 15 வரையிலான பாடசாலைகள் நூற்றுக்கணக்கான நூல் நிலையங்கள் எங்கள் தீவின் முன்னேற்றத்திற்கு முத்தாரமாகத் திகழ்ந்தன.

ஏகாம்பரம் மதிவுதனன்
 புங்குடு தீவு மக்கள்
 ஒன்றிய நிர்வாக
 உறுப்பினர்களில்
 குறிப்பிடக்கூடிய ஒருவர்.
 சமூக அக்கறையும் கலை
 ஆர்வமும் கொண்டவர்.
 புலம்பெயர்ந்து வாழும்
 கலைஞர்களை
 ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

அப்போதுதான்
எங்களுக்கான சினிமாவை
அவர்களால் உருவாக்க
முடியும் என்ற நம்பிக்கை
கொண்ட ஒரு வணிகரும்
அவர்.

பொறியியல் வல்லுநர் என்.ஏ. வைத்திவிங்கத்தைத் தந்த எங்கள் தீவு, அவர் போன்ற பல புகழ்பெற்ற கல்விமான்களைத் தந்த பெருமை எங்கள் தீவுக்குண்டு. திரு. சிவராமலிங்கம், வித்துவான் கனகசபை, வித்துவான் துரைசிங்கம், சர்வோதயம் திருநாவுக்கரசு, எழுத்தாளர் தளையசிங்கம், நாவேந்தன், விவ. நல்லதம்பி, கந்தையா மாஸ்ரர். இப்படிக் கல்வியாளர்கள், படைப்பாளிகள், சிந்தனையாளர்கள், அறிஞர்கள், சமூக அக்கறையாளர்கள் என பல நூறு பேரரச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். தமக்குச் சொந்தமான அந்த வெள்ளைச் சிரிப்புடன் சற்று நிறுத்திக்கொண்ட ஏகாம்பரம் மதிவுதனன் புங்குடுதீவு மக்கள் ஒன்றிய நிர்வாக உறுப்பினர்களில் குறிப்பிடக் கூடிய ஒருவர் - சமூக அக்கறையும் கலை ஆர்வமும் கொண்டவர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் கலைஞர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் எங்களுக்கான சினிமாவை அவர்களால் உருவாக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை கொண்ட ஒரு வணிகரும் ஆவார்.

"பல்வேறு சிறப்புக்களுடனும் நல்ல பொருளாதார வளமுடனும் வாழ்த்த எமது புங்குடு தீவு மக்களின் தாயக உணர்வும் தன்னிகரற்றது. அதனால் போர்க் காலச் சூழலில் எமது தீவும் பல்வேறு நெருக்கடிகளுக்குள் உள்ளானது. எனவே எமது மண்ணின் மக்களின் துயர்களைத் துடைக்க வேண்டும். சிதைக்கப்பட்ட எமது தீவை மீண்டும் வளப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்குடன் எழுந்ததுதான் புங்குடுதீவு மக்கள் ஒன்றியம்.

காலப்போக்கில் எமது செயற்பாடுகள் விரிவடைந்து எமது பணிகளை தாயகத்தோடு மட்டும் குறுக்கிவிடாது, புலம்பெயர்ந்து வாழும் எமது மக்களின் இளைய தலைமுறையினரையும் தாயக உணர்வோடு வளர்த்தெடுக்க வேண்டும் என்ற செயலாக்கத்திலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டது.

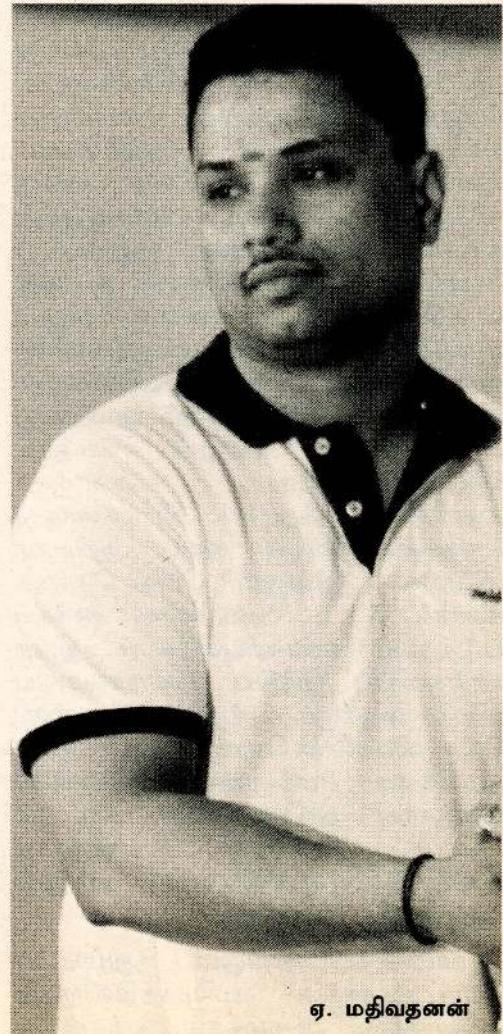
எனவே அவர்களின் உடல், உள், ஆரோக்கியம் மற்றும் கலை, கலாச்சாரம், அறிவியல் போன்றவற்றினை வளர்த்தெடுக்கும் நோக்கமாக அரங்க நிகழ்வுகள், அறிவுத்திறன் போட்டிகள், தமிழ்ப் பேச்சுத் திறன் போட்டிகள் என நாம் நடாத்த முற்பட்டது. புங்குடு தீவு மக்களை மட்டுமின்றி அனைத்து மக்களின் கவனத்தையும் ஈர்த்தது.

இவற்றிக்கெல்லாம் முத்தாரமானது தான் நாம் நடாத்திவரும் 'முத்தமிழ் விழா'.

இளைய தலைமுறையினர் மிகுந்த ஆஸ்வ முடன் இந்திகழ்வில் பங்குகொள்வது எமது ஒன்றியத்திற்கு அதிக ஊட்டத்தை அளித்து வருகிறது. நாம் வழங்கும் பரிகள் - பாராட்டுக்கள் அவர்களையும் பெருமளவில் தன்னார்வத்தை வெளிப்படுத்தும் உந்து சுக்தியாக மாறி வருகிறது"

வழமை போல எதையும் வெளிப்படுத்தும் அவரது சிரிப்பு அந்த மாற்றத்தின் பிரகாசத்தையும் முகத்தில் பளிச்சிட்டுக் காட்டியது.

"புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில், குறிப்பாக, பாரிசில் வணிகத் தொழிலை வாழ் வாதாரமாகக் கொண்ட நாம் எமக்கான வசதிகளைக் கொண்டு ஏன் இன்னும் இன்னும் எமது ஒன்றியத்தின் பணியை பொதுமைப்படுத்தக் கூடாது என்ற கேள்விக்கு விடையாகக் கிடைத்துதான்

ஏ. மதிவதனன்

‘நாவலர் விருதுக்கான குறும்பாப் போட்டி’ ஆயினும் அந்தப் பெயருக்கும் தனக்கும் எந்தவிதச் சம்மந்தமுமில்லை என்பதையும் மறக்காமல் - மறைக்காமல் அவரது சிரிப்பு சிரித்துக் காட்டி அதை ஒரு முற்றுப் புள்ளியாக்கியது ஆச்சரியம்தான்.

சகமுடன் முழுமையாக சமூகமுன்னெடுப்புகளுக்காகத் தமிழை அர்ப்பணி த்து வருபவர்கள் கலைஞர்கள். அவர்களது கலைப்படைப்புக்கள், குறிப்பாக குறும்படத்துறையில் அவர்கள் காட்டிவரும் ஆர்வமும், அவர்களது ஆற்றுகை களும், உலகத் தரத்திற்கு உயர்ந்துவரும் அவரது படைப்புக்களும் எம்மை வியக்க வைக்கின்றன. ஒரு கலைஞரை வளர்த்தெடுப்பதென்பது அவர் சார்ந்த ஒரு சமூகத்தையே சிந்திக்க வைப்பதற்குச் சமமாகும் என்பதில் மாற்றுக் கருத்தில்லை. எனவேதான் கலைஞர்களை ஊக்குவிக்கும் நோக்காக 2010விருந்து நாவலர் விருதுக்கான குறும்படப் போட்டியை ஆண்டாண்டாக நடாத்தி வருகின்றோம். கலைஞர்களும் மிகுந்த ஆர்வமுடன் பங்குகொண்டு வருகிறார்கள். மக்கள் மத்தியிலும் மிகுந்த வரவேற்பிருந்தாலும் அவர்களது பங்களிப்பை மேலும் மேலும் எதிர்பார்க்கின்றோம். கலைஞர்களுக்கே சொந்தமான பொருளாதார நெருக்கடிகளையும் நாம் அறியாமலில்லை. இன்னும் பரிசுத் தொகை களைக் கூட்டி அவர்களை ஊக்கப்படுத்தவும் எண்ணியுள்ளோம். இந்த ஊக்குவிப்பு இந்திய சினிமாவையே வியக்க வைக்கும் ஈழத் தமிழ் சினிமாவை வெகு விரைவில் கொண்டுவரும் என்ற நம்பிக்கை எமக்குண்டு. ஏற்கனவே இதற்கான அறிகுறிகளைக் காட்டும் முழுப் படங்கள் வெளிவரத் தொடர்க்கீட்டின்னதையும் யாரும் மறுத்துவிட முடியாது.

நாம் நடாத்திவரும் குறும்படப்
போட்டிகளுக்கு தமிழகத்திலிருந்து
நடவிர்களை அழைத்தல், ஏற்கனவே

வெவ்வேறு குறும்படப் பேட்டிகளில் பங்குகொண்ட குறும்படங்களையும் எமது போட்டிக்குள் சேர்த்துக் கொள்ளுதல், ஒரு குறும்படத்தில் நடித்த நடிகர் மற்றொரு குறும்படத்திலும் நடிப்பது, போட்டிக்கான பிரவேசத் தொகை போன்ற சில கருத்துப் பரிமாற்றங்களும் எமது கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுகின்றன. இவற்றினை உள்வாங்கி மறுபரிசீலனைகளுக்குட்படுத்தி, இனிவரும் ஆண்டுகளில் எமது மக்கள் ஓன்றியம் தனது பணியை மிகச் சிறப்பாக முன்னெடுக்கும் என்பதை மிக ஆணித் தரமாக என்னால் கூற முடியும்" - சிலிர்க்கிறார்.

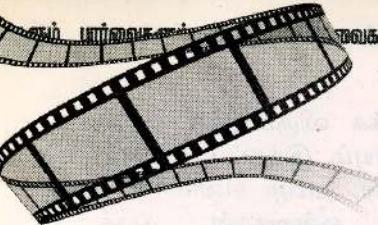
நம்பிக்கையையும், எதையும்
எம்மால் செய்து காட்ட முடியும் என்ற
மன உறுதியையும் ஆர்வத்தையும்
எப்படி அந்தச் சிரிப்பினாடாக
ஏகாம்பரம் மதிவதனணால் வெளிப்
படுத்த முடிகிறதோ!

நம்புவோம். புங்குடுதீவு மக்கள் ஒன்றியத்தினரின் அனைத்துப் பணி கரும் தொடர நாமும் வாழ்த்துவோம்!

LEBARA MOBIL-THOOYA COMMUNICATION

சகலவிதமான
தொலைபோசி
அட்டைகளையும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்

Rheinesche Str.72
44137 Dortmund
Tp:- 0231 91254860

பாரிஸ் மாநகர்

தமிழ்க் குறும்பா மறுமலர்ச்சீயின் தூயகம்

யமுனா ராஜேந்திரன்

பிராண்சிவிருந்து பாஸ்கர் இயக்கிய 'கண்களைத் திற', ரமணனின் 'களம்', ஐ.வி.ஐனாவின் 'விட்டில்', பொன்.தயாவின் 'நகல்', சதாபிரணவனின் 'போராளிக்கு இட்ட பெயர்' என குறும்படங்கள் தொகையாகப் பார்க்கக் கிடைத்தன. பாரிஸ் நகரம் புகலிட ஈழக் குறும்படங்களின் தொழிற்கூடமாக ஆகியிருக்கிறது என்பதற்கான சாட்சி இந்தக் குறும்படங்கள். இந்தப் படங்களோடு தனித்தனி யாகச் சம்பந்தப்பட்ட கலைஞர்களே பிற படங்களிலும் கூட்டாகப் பங்களிப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள். தொகுப் பாளர்கள், இசையமைப்பாளர்கள், நடிகர்கள், நடிகைகள், ஒளிப்பதிவாளர்கள் என தொழில் மேதமையுடன் பாரிஸ் தமிழ் குறும்படங்கள் உருவாகி வருகின்றன என்பதற்கும் இந்தக் குறும்படங்கள் சாட்சியமாக இருக்கின்றன.

முள்ளிவாய்க்கால் பேரழிவு என்பது ஈழத்துமிழின் அரசியல் வாழ்வில் மட்டு மல்ல, அவர்தம் கலை வாழ்விலும் ஒன்றின் முடிவு பிறிதொன்றின் துவக்கம். புதிய பிரக்ஞாக்கான தேவைகள் இன்று நிறைந்து கிடக்கின்றன. புதிய கருத்தியல், புதிய உரையாடல், புதிய சொல்முறை இன்று அவசியம். அந்தத் தேவையான புதிய பாதையில் இந்தக் குறும்படங்களுடன் புகலிடத்தின் திரைக் கலைஞர்கள் பிரவேசித்திருக்கிறார்கள்.

இது புகலிட மற்றும் ஈழத்துமிழ் சினிமாவின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கான நல்லதொரு பயணம்.

புகலிட ஈழக் குறும்படங்கள் கருத்தேர்வில் தமது அடுத்த கட்டடத்திற்கு நகர்ந்துவிட்டன. புகலிட குழந்தை வளர்ப்புத் தாதுப் பெண்ணின் தாய்மை, இளம் பெண்ணான அவளில் பிரவகிப்பதைச் சொல்கிறது 'நகல்' குறும்படம். வாழ்வில் பொருளாதார மேம்பாடும் மேட்டிமையும் மட்டுமே முக்கியம் எனக் கருதும் புகலிட தமிழ்க் குடும்பத்தின் பணப் பசிக் காகத் தனது கண்களை இழுக்கும் சிறுவனது அவலம் பற்றிய குறும்படம் 'கண்களைத் திற'. சென்னையில் மேன்சன் போல, குறுகிய அறைகளில் வாழும் பாரிஸ் நன்பர்களுக்கிடையிலான உளவியல் நெருக்கடிகளும், யதேச்சையாக நேரும் மரணமும் குறித்த குறும்படம் 'விட்டில்'. இந்த முன்று படங்களும் பாரிஸ் நகரத்தில் வாழும் ஈழ மக்களது அன்றாட வாழ்ப்பனுவங்களில் கருக்கொள்கிறபோது, 'களம்' திரைப்படம் போர்க்களம் என்பது எவ்வளவு ஆத்மார்த்த மானதும் உணர்ச்சிவசமானதும் என்பதனைத் திரையில் எழுதிக் காட்டுகிறது.

வாழ்வில் பொருளாதாரரீதியில் மேம்பாடு அடைவது எனும் இலட்சியம் கொண்ட குடும்பத்தலைவன். அவனது மனைவியும் அவனது நோக்குக்கு உடன்படுகிறாள்.

இப்போது கண்பார்வை மங்கிய நிலையில் இருக்கும் மகனுக்கு வரப்போகிற மனைவிக்கு எழுபது பவுணில் தாலி செய்கிறாள். தகப்பன் இப்போது செல்வம் கொழிக்கிற கோவில் ஒன்றின் சொந்தக்காரன். கண்பார்வை இழந்து வரும் மகனுக்குப் பெண் கொடுப்பார் யாருமில்லை. பணம் பணம் என அலைந்த குடும்பத்தினர் சிறுவயதாக இருக்கும் போதே மருத்துவரால் சுட்டிக்காட்டப் பட்ட சிறுவனது மங்கிவரும் கண்பார்வை குறித்து அக்கறை எடுத்துக் கொள்வதில்லை. வீட்டிலிருந்து வெளியேற விரும்பும் கண்கள் மங்கிய இளைஞன் தானறிந்த தோழி

யொருத்தியைத் தன்னை மணந்து
கொள்ளுமாறு கோருகிறான். அது
நடக்காதபோது தனியணாகிறான்.
பெற்றோர்களையும் சமூகத்தையும்
பார்த்து கண்களைத் திறவுங்கள்
என்கிறார் இயக்குனர் பாஸ்கர்.

புகவிடம் தோற்றுவித்த முதல் தரமான நடிகன் பாஸ்கர். எந்தப் படத்தில், எந்த வேடம் ஏற்றாலும் அந்தப் பாத்திரமாகி இயல்பாக ஆகிவிடும் வித்தை தெரிந்த கலைஞன். பாஸ்கர் இயக்குனராக இதுவரையிலும் ஆரோக்கியமான மெலோ டிராமா படங்களைத்தான் உருவாக்கி வந்திருக்கிறார். பாசமலர், பாகப்பிரிவினை போன்ற படங்களின் சொல்நெறிதான்

பாஸ்கர் உருவாக்க விரும்புகிற படங்களின் சொல்நெறியும். இந்தப் பாணியும் உலக சினிமாவின், தமிழ் சினிமாவின் சொல்நெறிகளில் ஒன்றுதான். கருத்தேர்வினாலும், தொழில்நுட்பமேன்மையாலும் மட்டுமே இத்தகைய படங்களை யதார்த்தமான படங்களாக உருவாக்க முடியும். பாஸ்கர், அனுஜனா மற்றும் தந்தையாக நடித்தவரின் தேர்ந்தநடிப்பைக் கொண்ட இப்படத்தில் இசை முற்றிலும் இசைவற்றுப் பாவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக பாஸ்கரின் திருமணம் தொடர்பாக, பாஸ்கர் அடுத்த அறையில் தங்கியிருக்க, கல்யாணத்தரகரின் முன் கணவன்-மனைவி உக்கிரமாகத் தர்க்கிக்கும் காட்சியின் இசை அக்காட்சிக்கு முற்றிலும் பொருத்தமற்றது. மனித உணர்ச்சிகள் மோதிக் கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் அந்த இடத்திற்கு இசை அவசியமேயில்லை.

ஜி.வி ஜனாவின் 'விட்டில்' அப்போதுதான் பிரான்ஸ் விசா பெற்ற குடும்பஸ்தர் தமது நண்பர்களுக்கு மதுவிருந்து தரும் நிகழ்வுடன் துவங்குகிறது. அவர் தனது மனைவி குழந்தைகளை பிரான்ஸ் அழைக்கத் திட்டமிடு கிறார். அவரது 18 வயது மகளை அழைப்பதில் இருக்கிற சட்டச் சிக்கல் அவருக்குப் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அன்றைய மதுவிருந்தில் அவரது அறை சகாவும் பிற இரு நண்பர்களும் கலந்து கொள்கிறார்கள். தனது திருமணம் என்பதனையே தனக்கான பிரச்சினையாகக் கருதும் அறை சகா அவரது மகளைத் தான் மணந்து கொள்வதாகச் சொல்கிறார். அது மிகப்பெரும் தர்க்கமாகி வந்த இரு நண்பர்கள் இடைஞ்சுவில் விலகிச் செல்கிறார்கள். விசா பெற்றவர் மனக்கொந்தளிப்புடன் காற்றாடப் போய்விட்டுவர வெளியில் கிளம்பும்போது, அறை சகா அவரைப் பின் தொடர்கிறார். அவரைத்

தவிர்த்துவிட்டு கதவைத் திறந்து வெளியேறி, கதவைச் சாத்துகிறபோது உள் கதவோடு ஒட்டிநிற்கும் அறை சுகாதடுமாறி விழுந்து தலையில் அடிபட்டு மரணமடைகிறார். வெளியில் சென்றவர் வீடு திரும்பும் வேளையிலேயே நடந்த மரணத்தை அறிகிறார். அவர் சரணடைந்தாலும், மூன்று நாட்களின் பின் தகவல் தெரிவித்ததால் அவருக்கு ஜெந்து ஆண்டுகள் தண்டனையும் தண்டப் பணமும் விதித்துத் தீர்ப்பு வருகிறது.

இப்படத்தின் உள்ளார்ந்த செய்தி என நான் காண்பது இதுதான். அவரவரது மன உள்ளச்சலுடன் வாழும் அறை நண்பர்களின் அன்றாட உறவுகள் முரண் களுக்கு இடையிலும் அவர்களுக்கு இடையில் அடிப்படையான பாசமும் நேசமும் அன்பும் கொண்ட நெகிழ்வான கணங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பிட்ட மரணத்தின் முன்பு நடக்கும் தர்க்கத்தை யடுத்து வெளியேறும் நண்பர்கள் விசா பெற்றவர் தமது அறை சுகாவைக் கொண்றுவிட்டார் எனக் கருதும் எல்லா நியாயங்களும் உண்டு. அது அப்படியாக நிகழவில்லை. பின்த்தை அறையில் வைத்துக் கொண்டு குழம்பும் அவர் தமது சுகாவுடன் அன்பு பாராட்டிய தருணமொன்றினை நினைத்து அழுவும் செய்கிறார். மறைந்த சுகாவினது தலையை வாஞ்சையுடன் தடவவும் செய்கிறார். விட்டில்கள் என்பது புகலிடம்

வந்துவீழும் உளவியல் நெருக்கடி கொண்ட மனிதர்கள்தான். ஒரு சம்பவமாக நேர்த்தியாகச் சொல்லப்பட்ட டிருக்கும் இக்குறும்படம் எந்த இடத்தில் முழுமையான திரைஅனுபவமாக அல்லது கலை அனுபவமாக ஆகிறது என்பதனை என்னால் திட்டவட்டமாகச் சொல்லமுடியவில்லை.

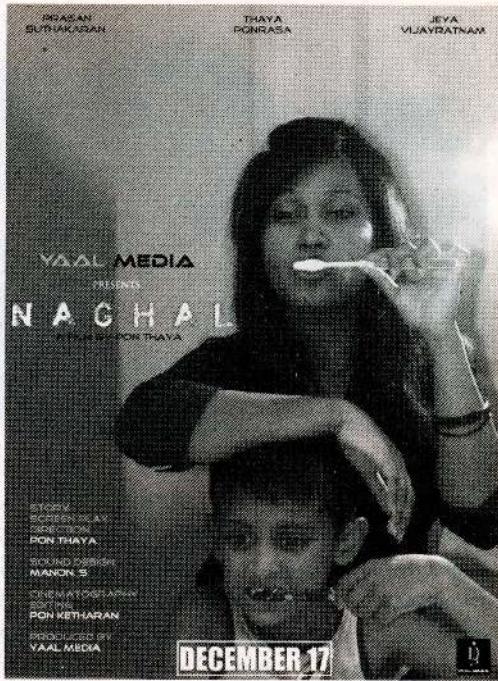
தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் குழந்தையைத் தழுவி அலாரம் அடித்த வுடன் அவனோடு பல் துலக்கத் துவங்கி, அவனைப் பள்ளிக்குக் கொண்டுவிட்டு, பள்ளிக் கூடத்திலிருந்து வீடுவரும் வழியில் பூங்காவுக்குப் போய் விளையாடிவிட்டு, வீடுவந்து அவனுக்குச் சமைத்து உணவருந்தவிட்டு, கதைசொல்லித் தூங்கப்பண்ணுகிறான் ஓர் இளம்பெண். அவள் காலையில் படிக்கத் துவங்கிய புத்தகம் அநேகமாக இரவில் அவள் இருந்தபடி தூங்கத் துவங்கும்போது இறுதிப் பக்கங்கள் வரை வந்து விடுகிறது. தாய்மையின் உன்னதம் குறித்து நாம் யோசிக்கத் துவங்கும் அந்நேரம் பின்னிரவு. வீட்டின் மூன்வாகனம் வந்து நிற்கிறது. வீட்டிற்குள் வரும் பெண்ணின் கரம் இளம்பெண்ணைத் தொடுகிறது. இதுவரை நாம் பார்த்த அவள் குழந்தை வளர்ப்புத் தாதிப் பெண் என நமக்குத் தெரிகிறது. அந்த வாரத்திற்கான அவளது சம்பளம் வெறும் ஐம்பது யூரோக்கள்தான். அடுத்த நாள் காலையிலும் முன்னாள்

போல் வருமாறு அவள் பணிக்கப்படுகிறாள்.

தெருக்களின் ஆழந்த அமைதி. வீட்டின் முன் நிற்கும் பெண் தனது கைப் புத்தகத்தின் இடையில் இருந்து காசேர்லையை எடுத்துச் சரிபார்த்துக் கொள்கிறாள். இன்னும் சில பக்கங்கள் பிரித்து அச்சிறுவன் அன்னையர் தினத்துக்காகத் தனது தாய்க்கு என வரைந்த சித்திரத்தின் நகல் பிரதியை எடுத்துப் பார்த்துக் கொண்டு புன்னகைக் கிறாள். புத்தகத்தை மூடிவிட்டு, ஒரு கணம் வீட்டை நிலைத்துப் பார்த்து விட்டு நடக்கத் துவங்குகிறாள்.

சிறுவன் வரைந்த சித்திரத்தின் அசல் அவனது அன்னை பார்க்கப்பட இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நகல் அன்னையார்? நகர வாழ்வின் உறவுகளின் இயந்திரத் தனமும், அதனது மறுபக்கமாகப் பூத்து உதிரும் தாய்மையின் உன்னத்து தருணங்களும் குறித்த குறும்படம் 'நகல்'. பெருநகர வாழ்வில் மறைந்திருக்கும் அற்புதமானதொரு தருணத்தை பொன். சுதா திரையில் படைத்திருக்கிறார்.

படைப்பு எனும் அளவில் தொழில்
நுட்ப மேதைமையுடன் தேர்ந்த நடிப்பு,
இயக்கம், இசை, பத்தொகுப்பு எனக்
கச்சிதமாக உருவாகியிருக்கும் இப்படத்
தில் எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில்
ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. பெரும்
பாலான ஜிரோப்பிய நாடுகளில்
குழந்தைகளை வகுப்பறைகளில்
பெற்றோர்கள் அல்லது பெற்றோர்
களால் அங்கீகாரம் தரப்பட்டவர்கள்
அல்லாது எவருடனும் குழந்தைகளை
வகுப்பறையிலிருந்து அனுப்ப
மாட்டார்கள். அதுவும் அனைத்துக்
குழந்தைகளும் சென்ற பின்பு
வாகனங்கள். வேகமாக ஒடிக்கொண்
டிருக்கும் சாலையருகில், குறுபுங்கா
வில் காத்திருக்கும் தனித்த குழந்தை
எனும் காட்சி என்பது சாத்தியமே
யில்லை. ஒரு வகையில் அப்படி
நேர்ந்தால் குழந்தையின் பெற்றோரும்,
பள்ளி ஆசிரியரும் தன்டிக்கப்படு

வார்கள். பிரான்சில் நிலைமைகள் வேறா என்பது குறித்த பிரச்சினை ஒருபுறமிருக்க, குழந்தை வளர்ப்பில் இது மிக மோசமான அனுகுழறை என்பதனையும் என்னால் சுட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

சமுப் போராளிகள் குறித்து ஈழத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட பெரும்பாலான படங்கள் போர்ச் சாகசம் குறித்த படங்களாகவும், விடுதலைப்புவிகள் இயக்கத்தின் பிரச்சாரப் படங்களாகவுமே இருந்தன. 'அப்பா வருவார்', 'செம்பருத்தி', 'காற்று வெளி' போன்ற வெகுசில குறும்படங்களே விதிவிலக்காக போராளிகள் வாழ்வின் மானுடப்பக்கத்தைச் சொல்லியனவாக இருந்தன. இந்தப் பிறிதொரு வகையினத்தில் வைத்துப் பார்க்கத் தக்க குறும்படம்தான் ரமணனின் 'களம்'. போர்க்காலம் என்பதும் போர்க்களம் என்பதும் வேறுவேறு பரிமாணங்களும் பன்முகப்பட்ட அனுபவங்களும் கொண்டது. கறும்புக்கையும் மரணமும் தான் போர்க்களம் என்று இல்லை. பாலஸ்தீனக் கவிஞர்கள் மஹ்முத் தர்வீஸ்

தனது வில்லிப் பூக்களைக் கணவு
காணுமொரு போர்வீரன் கவிதையில்
சொல்கிறபடி மரணித்த போர்வீரனின்
ஸுடிய கைகளில் இருக்கும் குழந்தை
யின் புகைப்படம் எழுப்பும் ஆற்றமுடியாத
துயர்களையும் கொண்டதுதான்
போர்க்களம். அப்படியானதொரு
காட்சியை ஈழப்போர்க்களமொன்றின்
பின்னணியில் படைத்துக் காட்டுகிறார்
ரமணன்.

போர்க்களத்தில் உக்கிரமாகச் சமராடும் வீரனொருவன் குண்டுபட்டு வீழ்கிறான். மரணம் அவனை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. கொடும் வலியிலிருந்து மீள்வதற்காக அவன் சயனைடு வில்லையைக் கடிக்க வேண்டும் என்கிறான். சகபோராளிகள் அதனை மறுத்துவிடுகிறார்கள். போராளியாக இருக்கும் தனது அக்காவைக் பார்க்க வேண்டும் என்கிறான் அவன். அவனது அக்காவரவழைக்கப்படுகிறான். போர்க்களத்தில் இறுதிவரை நின்று போரிடுமாறு தனது அக்காவைத் தம்பி கேட்டுக்கொள்கிறான். அன்பான தருணங்களில் தனது அன்னை தனது நெற்றி யில் முத்தமிடுவது போல அக்காவைத் தனது நெற்றி யில் முத்தமி டுமாறு வேண்டுகிறான் மரணத்தின் விளிம்பில் இருக்கும் தம்பி. சகோதரி குனிந்து அவனது நெற்றியில் முத்தமிடுகிறான். நிமிரும் அவளது கண்கள் மிரட்சியுடன் நிலைகுத்தி தம்பியைப் பார்க்கிறது. அவளது சயனைடுக் குப்பியைக் கடித்துத் தம்பி உயிர்விட்டிருக்கிறான்.

அவனுக்கு வேறு சயனைடு குப்பி தரப்படுகிறது. அவள் உக்கிரமாக நடந்து கொண் டிருக்கும் சமரில் தொடர்ந்து போரிட போர்முனைக்குத் திரும்புகிறாள்.

போர்க்களத்தின் உணர்ச்சி வசமான துயர்தோய்ந்த இன்னொரு முகம் இது. எடுத்துக் கொண்ட போர்க்களக்காட்சி, சுமந்து செல்லப் படும் போராளியின் காயம் பட்ட உடல், சகோதரியின் வருகை, அவள் திரும்பிச் செல்லும் காட்சி என கத்திமுனைப் பயணம் போல படத்தொகுப்பு கூர்மையாக இருக்கிறது. இசையின் அதற்கு அதிக வசனங்களற்ற போர்முனைக்கும் மனதின் ஆர்ப்பரிப்புக்கும் உகந்த இசை. ரமணனது முன்னைய குறும் படங்களின் வலிமையான அம்சம் அவர் காட்சியமைப்பை உள்வாங்கும் விதமும் காட்சிக்காக்க தேர்ஸ்தூகொள்ளும் இடங்களும். இந்த வலிமையான அம்சங்களுடன் கச்சிதமான கதை முடிச்சும் அதற்கிணைந்த படச்சொல் நெறியும் கொண்டு நிமிர்ந் திருக்கறது 'களம்' குறும்படம்.

பிரான்சிலிருந்து சித்திரவதை குறித்த
இரு குறும்படங்கள் வெளியாகியிருக்
கின்றன. ஐ.வி.ஜெனா இயக்கிய 'வாக்குமூலம்'
மற்றும் சதா பிரணவன் இயக்கிய
'போராளிக்கு இட்ட பெயர்' என்பன
அந்த இரு படங்கள். ஐ.வி.ஜெனாவின்
குறும்படம் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி
யின் தமிழ் மாநிலத் துணைச் செயலாளர்
தோழர் சி.மகேந்திரன் ஆனந்த
விகடனில் தொடராக எழுதி வந்த
வீழ்வோனன்று நினைத்தாயோ?
தொடரின் அத்தியாயமொன்றினை
அடிப்படையாகக் கொண்டது. சதா
பிரணவன் தனது சொந்தக் கதையை
இயக்கியிருக்கிறார்.

பாரிலைத் தமிழ்க் குறும்பட மறு
மலர்ச்சியின் தாயகம் எனத் தயக்க
மின்றிச் சொல்லவேண்டும். அந்த

நகரின் தமிழ்க் குறும்படக் கலைஞர்கள் திட்டமிட்டதொரு ஒருங்கிணைப்புடன் தொடர்ந்து குறும்படங்களைக் கொண்டு வரும் ஒரு பட்டறைபோல இயங்கத் துவங்கியிருக்கிறார்கள். திறன் வாய்ந்த நடிகர்களாலும் தொழில்நுட்பக் கலைஞர்களாலும் அவர்களது கூட்டுமைப்பின் விளைச்சலாக இந்த இரு குறும்படங்களும் உருவாகி இருக்கின்றன. ஈழக் குறும்பட வளர்ச்சிக்காக பாரிஸ் நண்பர்கள் தோற்றுவித்த லிப்ட் எனும் நிறுவன அமைப்பின் நடைமுறை விளைச்சலே இந்தக் கூட்டுமைப்பில் அறுவடையான இரு குறும்படங்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். இது ஈழக் குறும்பட வளர்ச்சியில் இன்னுமொரு பாய்ச்சல்.

ஜி.வி.ஜெனாவின் 'வாக்கு
மூலம்' முள்ளிவாய்க்கால்
பேரழிவின்போது இலங்கைப்
படையினரால் கைது
செய்யப்பட்டு கண்காணாத
மறைவிடத்தில் வைக்கப்பட்டு
இன்றும் சித்திரவதைக்கு
உள்ளாகி வரும் ஈழத் தமிழ்ப்
போராளிகள், அதனேநாடு
பேராராளி கள் எனச்
சந்தேகத்தின் பேரில் கைது
செய்யப்பட்ட வெகுமக்கள்
என இருதரப்பினரதும்
வலிகளையும் பாடுகளையும்

சொல்கிறது. தம்மோடு தொடர்புகொண்ட தமது சக போராளிகளைக் காட்டிக் கொடுக்கச் சொல்லிச் சித்திரவதைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இருண்ட கருங்கல் அறைகளின் சுவர்களுடன் சங்கிலி களால் பிணைக்கப்பட்ட போராளிகளின் உடலின் மீது மேற்கொள்ளப்படும் சித்திர வதைகள் சாவின் ஒலித்துடன் தொடர்கிறது.

கைவிரல் நகங்கள் குறடுகள் கொண்டு
பிடுங்கப்படுகின்றன. திருகாணி போன்ற
தொரு இரும்புக்கருவி முதுகிலும்
வயிற்றிலும் இறங்குகிறது. இரத்த
விளாறாய் கத்தியின் கீற்ளகவில் இருந்து
உடலெங்கும் குருதி கசிகிறது.

சித்திரவதையின் பின் வாக்குமூலம் வாங்கும் படலம் தொடர்கிறது. "யார் உன்னுடன் தொடர்பு கொண்டவர்கள்? உன்மையைச் சொல்லிவிடு!". உன்மத்த மனநிலையில் இறுகிய முகத்துடனும் தெளிவுடனும் போராளி உன்மையைச் சொல்கிறான்: "மகிந்த ராஜபக்ச, கோத்தபாய ராஜபக்ச, பசில் ராஜபக்ச, நாமல் ராஜபக்ச, கருணா" கொஞ்சம் இடைவெளிவிட்டு "பக்ச!" என நக்கலுடன் போராளி முடிக்கிறான்.

வாக்குமூலம் போராளியின் பின்புறம் வெள்ளைத்துணியால் நிறைக்கப்பட்டு வீடையோ காமெராவினால் படம் பிடிக்கப்படுகிறது. இருள். படம்

முழுக்கவும் இருன். பகல் விடிகிற
போது அடர்ந்த காடுகளுக்குள் இட்டுச்
செல்லப்படும் போராளிகளுக்கு
இன்னொரு வேலை காத்திருக்கிறது.
இதனை இலங்கைப் படையினர் சித்திர
வதையின் வடிவமாகக் கையாள,
போராளிகள் அதனைத் தமது சக
போராளிகளுக்கான இறுதி அஞ்சலி
யாகச் செய்து முடிக்கின்றனர். சித்திர
வதையின் பின் கொல்லப்பட்ட, தம்மால்
யாரென அடையாளம் காணமுடியாத,
இரத்தம் கசியும் வெறும் மூட்டைகளாக
எஞ்சிப் போன போராளிகளின்
பிணங்களை இந்தப் போராளிகள்

எரித்து முடிக்க வேண்டும். சொந்தங் களைத் தமது கைகளால் எரிப்பது புனிதமரபு.

இந்த மூட்டைகளில் வரப்போவது தம்மில் எவராகிலும் இருக்கலாம். யாரென அறியாமலே அந்த உடலை எரிப்பவர்களில் ஒருவராக மிஞ்சி யிருப்பவர்களில் எவரும் இருக்கலாம். உடல்கள் எரிகின்றன. எரிவதைப் பார்த்து நிற்கும் போராளியின் உடலில் துப்பாக்கிச் சன்னங்கள் பாயும் உடலி விருந்து தெறிக்கும் இரத்தம் நாம் பார்த்திருக்கக் காமெராவில் சிதறி முழுவது மாகத் திரையில் படிந்து திரை கருமையாகிறது.

மூளிவாய்க்கால் பேரழிவின் இறுதி நாட்களில் பிடிபட்ட போராளிகளின் எண்ணிக்கை பதினேராயிரம் என்கிறது இலங்கை அரசு கொல்லப்பட்ட போராளிகளின் எண்ணிக்கை இருபத்தியிரண்டாயிரம் என்கிறது அதே இலங்கை அரசு. கொல்லப்பட்ட, சந்தேகத்தில் பிடிபட்ட வெகுமக்களுக்கு எந்தக் கணக்கும் இல்லை. என்ன ஆளார்கள்? கைது செய்யப்பட்ட போராளிகளின் கதி என்ன? ரசியமான சித்திரவதை முகாம்கள் இலங்கையில் செயல்படுகின்றன என்கின்றன மனித உரிமைக் கண்காணிப்பகுதின் அறிக்கை. இந்தக் கண்காணாத இடத்தில் சித்திரவதை செய்யப்படும், கொல்லப்படும், எரிக்கப்படும் போராளிகளை, வெகுமக்களை அவர்களது இருண்மையான காணாமல்போதலை ஆவணப்படுத்துகிறது 'வாக்குமூலம்' ஆவணப்படம்.

இவர்களில் பாலகுமாரன் மற்றும் அவரது புதல்வர், புதுவை இரத்தினதுரை போன்றவர்களும் இருந்து கொண்டிருக்க வேண்டும் அல்லது இருந்திருக்க வேண்டும். ஐ.வி.ஜெனா திரைப்படம் இலங்கையின் அரசியல் வாழ்வின் இந்த இருண்ட அத்தியாயத்தை இருண்மையான ஒளிப்பதிவுடன்

இருண்மையான இசையுடன் நமக்கு முன் கொண்டுவந்திருக்கிறார். படத்தின் 5 நிமிடங்களில் கடைசி 3 நிமிடங்கள் தவிர குறுகிய இருண்ட அறையில் வியர்வையும் இரத்தமும் நனைந்த உடல்களின் அருகாமைக் காட்சியுடன் சகிக்க முடியாத வன்முறையைச் சகிக்க வொண்டு நாம் முகம் திருப்பிக் கொள்ளும் குருத்துடன் காட்சிகள் விரிகிறது. கச்சிதமான திட்டவட்டமான படத்தொகுப்பு. கதைத்தேர்வு-தொழில்நுட்பம்-அதனது இயங்கியல் ஒருமை என அனைத்தையும் சாதித்திருக்கும் குறும்படம் ஐ.வி.ஜெனாவின் 'வாக்குமூலம்'.

சதா பிரணவனின் 'போராளிக்கு இட்ட பெயர்' மூளிவாய்க்கால் பேரழிவின் பின் நடந்தே தீரவேண்டிய ஓர் அரசியல் மறுபரிசீலனையை, எவரும் ஏற்றே தீரவேண்டிய ஒரு புதிய அரசியல் பிரக்ஞங்கையைப் பற்றிப் பேசுகிறது. அரசியலையும் கருத்தியலையும் சயவிமர்சனமற்றுப் பற்றிப் பிடித்திருக்கும் அரசியல் சார்ந்தவர்களால் செய்ய முடியாததை விடுதலை அறம் குறித்து ஆழ்ந்த பிரக்ஞங்கையை நெடுகிலும் செய்து முடித்திருக்கிறார்கள். அந்த அறத்தினது மறக்குரலே சதா பிரணவனின் குறும்படத்தில் வெளியாகியிருக்கிறது.

ஈழவிடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட அனைத்து விடுதலை இயக்கங்களைச் சார்ந்தவர்களும் தமது கடந்தகாலச் செயல்களை மறுவிச்சாரணைக்கு உட்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய தருணம் இது. ஈழத்தின் அனைத்து பிரதான விடுதலை இயக்கங்களிலும் உட்பகைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதில், இயக்கங்களுக்கு இடையிலான முரண்களைத் தீர்த்துக் கொள்வதில் படுகொலைகளும் சித்திரவதைகளும் அவர்களது செயல்களின் பகுதியாக இருந்தது என்பது இன்று மெய்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அன்றைய அரசியல் பகுதியாக அது

நியாயமானது என்று நிலைநாட்டுகிற
அரசியல் தர்க்கங்கள் அன்றும்
இருந்தன; இன்றும் இருக்கின்றன.
முள்ளிவாய்க்காலின் பின் அது
அனைத்தும் கடந்த காலமாகிப்
போனது.

காலம் கடந்தாலும் சித்திரவதையின் வலிகளும் விளைவுகளும் உடலுக்கு நேர்ந்த ஊனங்களும் அவயவ அழிவுகளும் மறந்துவிடாது. அது உடல் இருக்கும் தோறும் வாழும். பழிவாங்கும் உணர்வு என்பதும் உடலில் நிரந்தரமாக உறைந்து கிடக்கும். இன்றும் இயக்கங்களுக்கு இடையிலான, அது சார்ந்த மனிதர்களின் பரஸ்பர வெறுப்புக்கான காரணத்தில் பிரதானமானது இந்த உணர்வு. இன்னும் இயக்க அரசியலில் இருந்து வெளியேறாத அரசியல் சார்ந்தவர்கள் பேசத் தயங்குகிற, பல்வேறு காரணங்களால் உரையாடத் தயங்குகிற ஒரு வெளியில் கலைஞருக்கே உரிய விடுதலை அறத்தின் துணை கொண்டு மட்டுமே நுழைந்திருக்கிறார் சதா பிரணவன்.

தமது அரசியல் மேலாண்மையை நிலைநாட்ட சுக இயக்கங்களைச் சார்ந்தவர் களை சித்திரவதைக்கு, படுகொலை களுக்கு உட்படுத்தியது விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம். இலங்கைக்கு வந்த இந்தியப் படையினருடன் சேர்ந்து விடுதலைப் புலிப் போராளிகளை, அதனோடு புலிப் போராளிகள் எனச் சந்தேகம் கொண்ட இளைஞர்களை மாணவர்களை சித்திரவதைக்கும் படுகொலை களுக்கும் உள்ளாக்கியது ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி.

இந்த இரு தரப்பிலுமான சித்திரவதை கருக்கு அரசியல் சூழலின் பகுதியாக இன்றும் தர்க்க நியாயங்கள் சொல் கின்றவர்களுக்கு அப்பால், விடுதலைப் புலிகளுக்கு அப்பாலான விடுதலையின் பெயரிலும் தமிழ் மக்களின் பெயரிலும்

போராட வந்த, துரோகி எனப் 'பெயரிடப் பட்ட' அந்தப் போராளிகளுக்கும் விடுதலைப் புவிப் போராளிகளுக்கும் இடையிலான இருதரப்பு சித்திரவதைகளையும் முன்வைத்த ஒரு இணக்க உரையாடலை சுதா பிரணவனின் படம் திறந்து வைத் திருக்கிறது. பின்-முள்ளிவாய்க்கால் காலத்தில் இலங்கைப் பேரினவாத அரசுக்கு எதிரான தமிழ் மக்களின் ஒன்றுபட்ட அரசியல் தேவையின் பொருட்டு நடந்தே தீர வேண்டிய உரையாடல் இது.

சதா பிரணவனின் படத்தின் கதை இவ்வாறு இருக்கிறது:

பாரிலின் லாச்சப்பல் வீதியில் யதேச்சையாகச் சந்தித்துக் கொள்ளும் இருவர். மத்தியதர வயதிலுள்ள ஒருவர் ஒரு இளைஞரைத் தொடர்கிறார். கலவர மடையும் இளைஞர் அவரிடமிருந்து ஒடித்தப்பி அவரைத் தாக்கவும் தன்னைத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்கிறார்.

இருவரையும் இணைக்கும் கடந்த
காலம் ஒன்று இருக்கிறது. இந்தியப்
படையினருடன் இணைந்த போராளிக்
குழுவைச் சேர்ந்த ஒருவர் பள்ளிக்கூடம்
விட்டுத்திரும்பும் ஒரு மாணவனைக்
கடத்தி இந்திய அமைதிப்படை
முகாமில் வைத்து புலிப்போராளியான
அவனது சகோதரனின் இருப்பிடம்
கேட்டுச் சித்திரவதை செய்கிறார்.
தனக்கு ஏதும் தெரியாது என அரற்றும்
அந்தப் பள்ளி மாணவனின் குரல் அவர்
களை எந்த வகையிலும் அசைப்ப
தில்லை. இரும்புக் கம்பியினால் வளை
செய்து மாணவனின் குறிவிரைகளை
மிருக்த்தனமாக அழுத்தி அவனைச்
சின்னஞ்சிறு வயதில் ஆண்மையற்ற
ஜடமாக ஆக்கிவிடுகிறான் சித்திரவதை
யாளன்.

இப்போது கதை நடக்கும் காலம்.
முடிதிருத்தகம் ஒன்றில் முடிவெட்டிக்

கொண்டிருக்கும் அன்றைய மாணவன் பின்னால் நாற்காலியில் அமர்ந்தபடி பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் அன்றைய சித்திரவதையாளன். சித்திரவதைக்கு உட்பட்டவன் ஹாலந்து செல்ல விருக்கும் தமது நண்பர்களுடன் சென்று கள்ளமாகத் துப்பாக்கியோன்றினை வாங்கி வந்து சித்திரவதையாளனேச் சுட்டுக் கொன்று விடத் திட்டமிடுகிறான். அப்படியான மன்றிலையில் அச்சம்பவத்தை மனதில் கச்சிதமாகத் திட்டமிடுகிறான். அது பேதலித்த மன்றிலை.

தன்னைத் தொடர்பவனிடம் தப்பிக்க ஒடிச்செல்லும் சித்தரவதைக்கு உட்பட்டவன், தன்னைத் தொடர்பவனின் நோக்கம் பற்றிய பதட்டத்தில் பழிவாங்கும் உணர்வில் தான் துப்பாக்கியைப் பதுக்கி வைத்த இடத்தில் தேடுகிறான். துப்பாக்கி அவனது பிரமை. அது அங்கு இல்லை. கிடக்கும் ஒரு கண்ணாடிச் சட்டகத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஒங்கியபடி கதவு மறைவில் நிற்கிறான். சித்திரவதையாளன் அவனை நெருங்கும்பொது அவனைக் கண்ணாடிச் சட்டகத்தால் அடிக்க அவன் எதிர்த்திசையில் வீழ்கிறான்.

நகரத்தின் ஒதுக்குப்புறமான உடைந்த கட்டிடப் பாகங்கள் கொண்ட நீள் தெரு போன்ற வாகனத் தரிப்பிடம் அது. கட்டிப் புரண்டு பின் ஓய்ந்து எதிரெதிரில் சுவர் களில் சாய்ந்து கால்களை நீட்டியபடி மூச்சு வாங்க ஒருவரையொருவர் வெறித்தபடி வீழ்ந்திருக்கிறார்கள். இயக்க அரசியலுக்குத் தொடர்பில்லாத தன்னை ‘ஒரு மாணவனான என்னை ஏன் அப்படி சித்திரவதை செய்தாய்?’ என்கிறான் சித்திரவதைக்கு உள்ளானவன். ‘நான் செய்தவைகளுக்கு உண்ணிடம் மன்னிப்புக் கோரவே வந்தேன். நான் அச்சுழலில் அரசியலால் வழிநடத்தப்

பட்ட, வேறு வழிகள் விட்டுவைக்கப் படாத நிலையில் அவ்வாறு இயங்க நேர்ந்தது’ என்கிறான் சித்திரவதையாளன். ‘அல்லவெனில் நான் கொல்லப் படுவேன் என நான் அஞ்சினேன்’ என்கிறான் அவன்.

உரையாடல் இவ்வாறு தொடர்கிறது: உனக்கு மணமாகி விட்டதா? குழந்தைகள் இருக்கிறதா?

இல்லை. எனக்கு மணமாதலே முடியாது. என் ஆண்மையையே நீசாக்கித்துவிட்டாய் தெரியுமா?

காலம் நகர்ந்துவிட்டது. இவர்கள் இருவருமே தோல்வியுற்றவர்கள். வாழ்வைப் பறிகொடுத்தவர்கள். அரசியல் சூழலுக்குப் பலியானவர்கள். மன்னிப்புக் கேட்கவும் மன்னிக்கப் படவும் ஆகி நிற்பங்கள் இங்குப் பிச்சினையை, உரையாடலை விடுதலைப் புலிகளின் பார்வையில் நின்று சதா பிரணவன் இப்படத்தில் பேசுகிறார்.

இதற்கு இன்னொரு புறமும் உண்டு. தமது தரப்பில் நின்று விடுதலைப் புலிகள் அல்லாதவர்களும் பேசுவதுதான் அந்தப் பக்கம். இச்சுழலில், ‘போராளிக்கு இட்ட பெயர்’ படத்தின் மிகப் பெரும் வலிமை என்று நான் காண்பது, இரு தரப்பு நியங்களையும் அவரவர்கள் இயங்க நேர்ந்த அரசியல் சூழல்களையும் இருவரதும் உரையாடலில் இப்படத்தில் சதா பிரணவன் ஒரு கலைஞராக வெளிப்படுத்தியிருக்கும் அந்த அறவுணர்வு தான். இது அரசியல் தாண்டிய, தமிழ் மக்களின் விடுதலைத் தேட்டம் நோக்கி நடந்தே தீர வேண்டிய உரையாடல் எனும் அறவுணர்வு. இந்த வகையில் ‘தினப் பயணம்’ குறும்படத்தை அடுத்து இப்படத்தில் சதா பிரணவன் இன்னொரு பாய்ச்சலை நிகழ்த்தியிருக்கிறார்.

பதட்டம், பழிவாங்கும் உணவு, கோபம், கையறுநிலை, மனப் பேதலிப்பு, கருணை

தாயக உணர்வு சமூக அக்கறையும் கொண்ட இளைஞர்கள் மத்தியில் குறுப்படம் குறித்த விரிப்பை புரிந்துணர்வு ஏற்படுத்த நல்லுராஸ்தானின் சுக்கிலியன் விருது வெது குறுப்படப் போட்டியில் பரிசு வென்ற கலைஞர்கள்:

- யாழ் மீதியாளின் நகல்
 - மின்பாடுமத்தின் விட்டில்
 - அவதாரத்தின் போராளிக்கு இட்ட பெயர்
 - குணபாலன் (விட்டில்)
 - பொன்துயா (நகல்)
 - பிரசாத் (நகல்)
 - ஜெனேசன் (விட்டில்)
 - டெகுபன் (போராளிக்கு இட்ட பெயர்)
 - எம்.ஆர்.ரஹ்மீஸ்
 - சதாபிரணவன் (போராளிக்கு இட்ட பெயர்)
 - பொன்துயா (நகல்)
 - பாஸ்கரன் (கண்களைத் திற)
 - சொக்கா விழீதன் (களம்)
 - சொக்கா விழீதன்

எனக் தனது பாத்திரப்படைப்பில் உயிர் வாழ்ந்திருக்கிறார் சித்திரவதைக் குள்ளானவராக நடித்த சதா பிரணவன். சித்திரவதையாளனாக நடித்தவர் தனது கடந்த காலம் குறித்த குற்றவுணர்வு, இன்றைய வாழ்வின் மீதான சலிப்பு மற்றும் சோர்வு, நிச்சயமின்மை போன்ற உணர்வுகளை மிகச்சரியாக வெளிப் படுத்தி இருக்கிறார். படத்திற்குத் தேவையான விரைவும் திகிலூட்டுவதுமான படத் தொகுப்பும் இசைக்கோர்ப்பும் இயைந்து வந்திருக்கிறது. தன்னை மணந்து கொள்ளச் சொல்வதை மறுத்து தாயுடனான சித்திரவதைக்குட்பட்டவனின் விளக்க முடியாத கையறுநிலை உரையாடல் அவனது மன அமைவை ரகசியமாக நமக்குச் சொல்கிறது.

ஜ.வி.ஜெனாவும் சதா பிரணவனும் தேர்ந்த குறும்படக் கலைஞர்களாக உருவாகி வந்திருக்கிறார்கள். தமக்கான திடீப்பாயினை, திரைப்பாக்கும் மைப்பை

அவர்கள் தமது முன்னைய படங்களின் வழி தொடர்ச்சியாக உருவாக்கி வந்தவர்கள். இந்த இரு படங்களும் மிகுந்த சமகால உணர்வுடனும் தேர்ந்த தொழில்நுட்பக் கச்சிதத்துடனும் கதையின் கருவுக்கு உகந்த ஒளி ஒலித் தொணியுடனும் உருவாகி இருக்கிறது.

முள்ளிவாய்க்கால் பேரழிவு என்பது ஈழத்தமிழரின் அரசியல் வாழ்வில் மட்டு மல்ல, அவர்தம் கலை வாழ்விலும் ஒன்றின் முடிவு பிறிதொன்றின் துவக்கம். புதிய பிரக்ஞங்கான தேவைகள் இன்று நிறைந்து கிடக்கின்றன. புதிய கருத்தியல், புதிய உரையாடல், புதிய சொல்முறை இன்று அவசியம். அந்தத் தேவையான புதிய பாதையில் இந்தக் குறும்படங்களுடன் புகலிடத்தின் திரைக் கலைஞர்கள் பிரவேசித்திருக்கிறார்கள். இது புகலிட மற்றும் ஈழத்தமிழ் சினிமாவின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கான நல்லதொரு பயணம்.

കുണ്ടപാലൻ

അരംകൈ ആധുതമാക്കി കൈയാണത് തേരിന്ത അർപ്പതക്ക് കലാളന്ന്

കുപാഷ്ഠ

പ്രിരാൺസില് പാരിസ് മാന്കറില് തമിൽ നാടക അരംകക്ക് കുമ്ഹലില് പല പാത്തിരംസക്കണ ഏറ്റവാ ഇരാ.കുണ്ടപാലൻ അവാർകൻ.

പാരിസില് തമിൽ അരംകക്ക് തിരക്കാൻ തൊടക്കപ് പുണിക്കണ വരെന്തവാർകൻ സിലിരേ. അവാർക്കുന്ന് ഒരു പുണിയാകത്ത് തുലംകത്ത് തൊടാപ്പക്കിയവർ ഒരു കാലം നൂറ്റാണ്ടുപ് പയണത്തോ പുലമ്പെയാർന്ത മഞ്ഞില് ദേശ്യത്തു മുംതിരുക്കിരാാ.

വാണിജാവി നാടകംകൾില്, തൊലേക്കാട്ടി നാടകംകൾില്, നകൈക്കബൈ നാടകംകൾില് ഇന്നുമ് പല കാത്തിരമാൻ നാടക അരംകുകൾില് തോന്നിയവർ. തമിൽ ശുക്ര കുട്ടുച്ചേയർപ്പാട്ടു ഇധക്കമാക നാടക അരംകൈ വിണംക വൈപ്പപ്പതില് അരുമൈയാക ഉമൈത്തവാർക്കില് ഓരുവരാക കുണ്ടപാലൻ അടക്കമാണവർ.

അരംകൈ ആധുതമാക്കി കൈയാണത് തെരിന്ത അർപ്പതക് കലാളന്ന്. നിണ്ണുക്കുന്നു, കാട്ടിക്കുന്നു, ഓഡിയുമ്, ഓച്ചയുമ് അനുകക്കമുമ് നിറ്റെന്ത പണിമുട്ടമാണ അരംകൈ, അരംകിരു അപ്പാലുമ് നികമ്പുവൈക്ക അവരാലു മുംതിരുക്കിരുതു. ഉടലെ ആധുതമാക്കി ഉടലിമൊഴിയാലു പേശിയവരുടൻ പാരിസിലിരുന്തു വെണിവെന്നും തമിലുംക്കിൻ 'ഉടല്' ചന്തിക്കൈക്കാക നികമ്പത്തുമും ഉരയാടലും ഇതോ...

നീങ്കൾ അക്കിയാക പിരാൺസക്കു വന്തീരകൾ അപ്പൊമുതു ഉങ്കൾിടമിരുന്ത മനവുണ്ടാവുകൾ, മനവുണ്ണാശശല്ലകൾ, ചന്തോശങ്കൾ, വലികൾ ഇന്നുമും അപ്പടിയേ ഇരുക്കിരതാ അല്ലതു പല കായങ്കക്കണ കാലമും ആർത്തിവിട്ടതാ? നീങ്കൾ ഒരു നടക്കണാക ഇരുക്കിന്നീരകൾ അതൻ പൊരുട്ടേ ഇന്തക് കേംവിയൈ നാണ് ഉങ്കൾിടമും കേടക വിരുമ്പുകിരേണ്.

ഇംകാൻ്റു പയമരിയാതു എൻപത്രംകു നാനുമും വിതിവിലക്കല്ല. അന്റു ഇംവയതു മനവുണ്ണാവുകൾായുമും, മനവുണ്ണാശശല്ലക്കണായുമും താംകുമും കുക്കി, എതയുമും എതിര്ക്കാൻഞുമും ഇത്യമും, ജന്തു ആഞ്ഞുകൾഒലേ നാടു തിരുമ്പിവിടുവേണ്ണുന്നതു എനക്കു, എല്ലാമേ ഇങ്കേ എന്ന മാർത്തമും കണ്ടാതു. ഇന്റു സമേകൾ അതികമും നാട്ടിൽ അവലങ്കൾ, പുലമ്പെയാർ മക്കക്കണിനു മനമാർത്തംകൾ ഇണ്ണേയോറിനു അട്ടകാശങ്കൾ, കായങ്കൾ ആറ്റവില്ലൈ, മാറാക വലികൾ പല വടിവംകകൾിലും പരിഞ്ഞാമും അടൈന്തിരുക്കിണ്റെതു. വീട്ടുകു വീടു ചന്തോശങ്കൾ തേടപ്പെടുകിന്റെതു. മക്കൾ എല്ലാവർത്തൈയുമും തൊലൈത്തു വിട്ടു അമൈതിയൈത്തേടുകിന്റെന്ന്. ഇരുപ്പിനുമും, കലാളന്നർകൾ ഇത്തരു വിതിവിലക്കായും ഉണ്ണാൻ.

നാടകക്ക് കലാളക്കൂടാക നീങ്കൾ ഒരു പയണത്തോ മേരുകൊണ്ടു വന്തിരുക്കിന്നീരകൾ. പുലമും പെയർന്ത തമിൽ കുമ്ഹലില് തമിൽ നാടക വെണിവെയാണ്റു ഉരുവാകിയിരുക്കിരതാക നീങ്കൾ നമ്പുകിന്നീരകൾ?

പാരിസിലും കലാളന്നർകൾ അതികമും ഇരുന്തുമും കലാളവെണിപ്പാടുകൾ കുരൈവാകവേ കാണപ്പെടുകിന്റെതു. ഇത്തരകാനു മുക്കിയ കാരണങ്ങൾ

மண்டபம். ஏனைய நாடுகளோடு ஒப்பிடுகையில் இங்கு மண்டபத்திற்கான செலவு அதிகமாகக் காணப்படுவது, இதனால் நாடக அரங்கேற்றமும் மிகவும் குறைவாகிக்கொண்டே செல்கின்றது. இருப்பினும் மேடையேறும் நாடகங்களுக்கு வெளியொன்று உருவாகியிருப்பதை உணர்கின்றேன்.

நாடக அரங்கை ஆயுதமாகக்
கையாளத் தெரிந்த கலைஞர் என்று
உங்களைக் குறிப்பிடுகிற அளவிற்கு
பொருத்தமானவர்தான் நீங்கள். தாங்கள்
புலம்பெயர் தமிழ் நாடகச் சூழலில்
ஆற்றிய பங்கு எத்தகையதாக
இருந்திருக்கிறது என்ற கூயமதிப்பீட்டை
வழங்க முன்வருவீர்களா?

வந்த நாள் முதல் இந்த நாள் வரை கலை வாழ்வோடு என்னை அர்ப்பணித்து வருகின்றேன். முகன்முகல் சந்திக்க நாடக

அசிரியர் எம்.அரியநாயகம் அவர்கள். அவருடைய அதிகமான, நாடகங்களில் நடித்தவன், தயாந்தியின் நாடகங்களிலும் அதிகம் நடித்தவன். அனைத்து இயக்குனர்களின் நாடகங்களிலும் நடித்தவன். புலம்பெயர் மக்களின் அன்றாட அவலங்களை, நாளை தமிழகம் மலர்ந்தால் நாடு எப்படி இருக்கும் என்ற நாளைய அறுவடைகள் அன்றே காணிப் பிரச்சனைகளை மையப்படுத்திய தீர்ப்பு, சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் என எண்ணற்ற நாடகங்களில் நடித்தேன். நீண்ட ஒத்திகைகளோடு நடித்தவையெல்லாம் ஒர் அரங்கோடு சரியாகி விடும். குறிப்பிட்ட பார்வையாளர்கள், சிறப்பான நாடகங்கள் பல தடவைகள் மேடையேற்றப்பட வேண்டும். முடியவில்லை. காரணம் அனைத்தும் நாமே பல தரமான நாடகங்கள் அரங்கேற்றியும் பலர் பார்த்து பயன்டையவில்லை என்ற கவலை. இதனால் சிறப்பான நாடகங்கள் மீளவும் அரங்கேற்றப்பட வேண்டும்.

விளம்பரம் நாடகத்தில்
 நீங்கள் ஆணாதிக்க
 சமுகத்தோடும் அதன்
 கருத்தியலோடும் எப்படி
 போராடினீர்கள்? இன்னும்
 சாதியப் பாகுபாட்டையும்
 சாடும் அந்த நாடகப் பிரதியை
 எப்படி உடல்மொழியால்
 எம்முன் பேசினீர்கள். அந்த
 ஒரு நாடகத்தின் மூலம் நான்
 உங்களுக்குள்
 வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும்
 நடிகனை இனம் கண்டு
 நட்புகொண்டவன். பின்னாளில்
 அதுபோன்று நிகழ்த்திய
 நாடகங்களைப் பற்றி
 தங்களுடன் பகிர்ந்த

கங்கும் பார்வைகளும் பதிவுகளும் பார்வைகளும் பதிவுகளும் பார்வைகளும் பதிவுகளும்

பார்வைகளும்

பாராட்டுதல்களை எம்முடன் பகிர்ந்துகொள்வீர்களா?

எனக்கு பெயர் தந்த நாடகங் களில் 'விளம்பரம்' முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. வீரகேசரி விளம்பரத்தைப் பார்த்ததன் மூலம் இயக்கு னருக்கு பிறந்த கருதான் விளம்பரம். ஆணாதிக்கத் தினை, சீதனத்தை, சாதியத்தை, மூடக் கொள்கைகளை மையப்படுத்திய சீர்திருத்த நாடகம், கடுமையான பயிற்சி, முதலில் என்னுடன் இணைந்து ஆன்அன்றலும், பின்னர், தொடர்ந்து லீனா ஜெயக்குமாரும் நடித்திருந்தன. மூவருமே சிறப்பாக நடித்து பாத்திரத்துக்கு உயிர் ஊட்டி யிருந்தனர். பாரிசில் மட்டு மின்றி பிற நாடுகளிலும் பல தடவை மேடையேற்றி புகழ் பெற்றிருந்தது. ஒட்டுமொத்த பார்வையாளர்களின் பாராட்டை யும் பெற்ற நாடகம் ஒரு சிலராவது திருந்துவதற்கு அல்லது மனமாற்றம் கொள்வதற்கு காரணியாக அமைந்திருக்கும் என நம்புகிறேன். விளம்பரம் எக்காலத்திற்கும் பொருத்தமான நாடகம். தொடர்ந்து மேடையேற்ற வேண்டிய நாடகம். தயாநிதியின் பல நாடகங்களும் எனக்குப் புகழைத் தந்துள்ளன. மிகமிக சிறந்த பல நாடகங்கள் பாரிசிலும், ஏனைய நாடுகளிலும் நடித்திருந்தாலும் புலம்பெயர் தமிழர்களுக்கு இனம்காட்டி, பாராட்டுதல்களுக்கும், புகழின் உச்சிக்குக் கொண்டு

சென்றது டிடின் தொலைக்காட்சியில் கணேஸ் தம்பையாவின் இயக்கத்தில் நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேல் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்ற முதல் தொடர்நையாண்டி மேளம். இதன்பின் தமிழர்கள் வாழும் இடமெல்லாம் சென்று நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தி யுள்ளோம். பல நாடுகளிலும் பலவிதமான முறையில் எம்மை கவுரவித்திருந்தாலும், இத்தாலி விமான நிலையத்தில் நையாண்டி மேளக் கலைஞர்கள் பூங்கொத்து வழங்கி, பின்பு மண்டபத்தில் தவில், நாதஸ்வரத்தோடு எம்மை அழைத்துச் சென்றதை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

பாரிசின் தமிழ் நாடக அரங்கச் செயற்பாட்டாளர்களாக யார் யார் இருந்தார்கள் இருக்கிறார்கள் அவர்களுள் தங்களைக் கவர்ந்தவர் யார்?

பாரிசில் தமிழ் நாடக அரங்கச் செயற்பாட்டாளர்களாக எம்.அரியநாயகம், பரா, ஜெயா, தயாநிதி, அருந்ததி, மனோ டேமியன்சுரி, ஆண்தன், சேகர், நீங்கள் (சுபாஷ்), அமரர்களான கிரேகெறி

தங்கராஜா, ரமேஷ் சிவரூபன்
போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம்.
எல்லோரிடமும் ஒவ்வொரு
சிறப்புத்தன்மை இருக்கின்றது.
இன்று தொடர்ச்சியாக தனது
பேணாவுக்கு வேலை கொடுத்துக்
கொண்டிருப்பவர் நண்பர் தயாநிதி.
உடனடியாக ஒரு நாடகம் தேவை
யெனில் அதற்கு உகந்தவர்.
அடுத்து தொடர்ந்து காத்திரமான
படைப்புக்களை, நீண்ட ஒத்திகை
யோடு, நல்ல நெறியாள்கை
யோடு அரங்கேற்றிய எல்லா
நாடகங்களும் வெற்றிக்கொடி
நாட்டியவர் எம்.அரியநாயகம்
என் பதனால் என்னக்
கவர்ந்தவர்கள் ஆகின்றனர்.

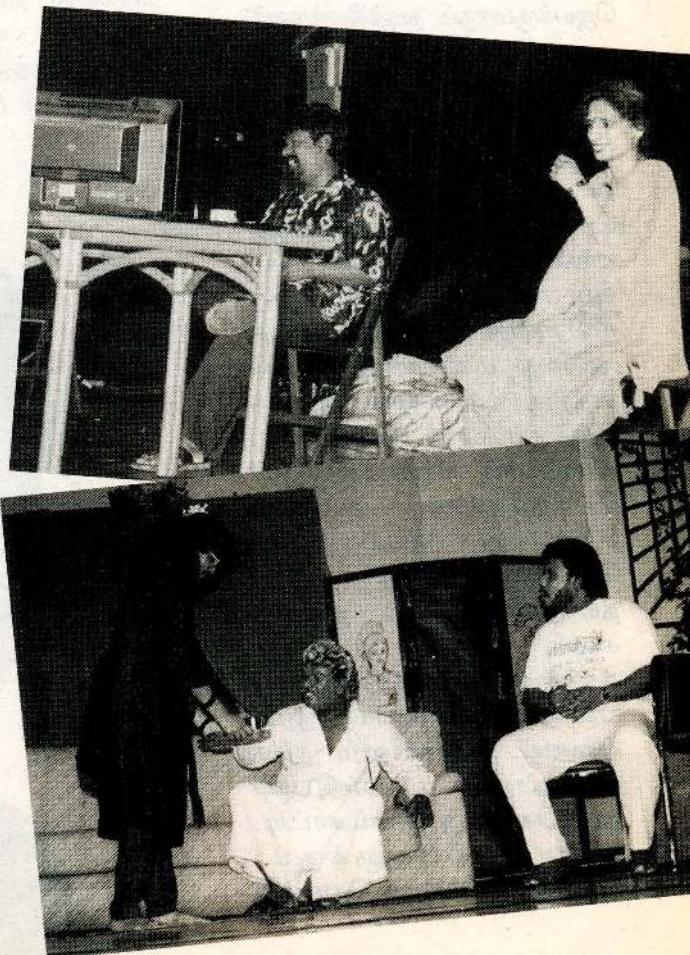
நீங்கள் பார்வையாளராக
இருந்து ரசித்த நாடகங்கள்
இருக்கின்றனவா?

நான் பார்வையாளனாக
ரசித்த பல நாடகங்கள் உள்ளன.
குறிப்பாக ஒசை மனோவின்
நாடகங்கள், நாச்சிமோர்
கோவிந்தராஜனின் நாடகம்,
புனுகர் ரவி, சக்கடத்தார்,
அண்ணா ரைட், எஸ்.பால
சந்திரன் எல்லாவற்றையும்
தாண்டி சிறுவயதில் என்னெந்த
தங்கள் நகைச்சுவை நடிப்பின்
மூலம் கவர்ந்திமுத்தவர்கள்
அடங்காப்பிடாரி நாடகக்
கலைஞர்கள். அந்த நாடகத்தின்
மேல் கொண்ட காதல் 1990ல்
நேமிநாதன், என்.டி. குணத்தின்
நெறியாள்கையில் ஆர்.ரி.எம்.
பிரதர்ஸ் இண்டர்நேஷனல் -
விநாயகர் கலைக்கூடம் இணைந்து
மேடையேற்றியது. இந்நாடகமே
முதலில் பிற நாடுகளில் நடித்த
முதல் நாடகம் ஆகும்.
இந்நாடகத்தில் என்.டி. குணம்,
டி. தயாநிதி, எஸ்.சாம்சன்,

கே.பி. லோகதாஸ், சண்முகநாதன், பிலிப்தேவா, நான் உள்பட அனைவரும் இணைந்து நடித் திருந்தோம்.

நாடக அரங்கப் போராளி என்பவன் சமூக அரங்கைச் செழுமைப்படுத்துபவன், மேம்படுத்துபவன், ஆற்றுப்படுத்துபவன் என்றெல்லாம் அறிந்து வைத்திருக்கும் நீங்கள் அரங்கப் பயிற்சியினாடாக ஒரு நடிகன் உருவாகவேண்டும் என்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வீர்களா?

நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்கின்றேன். அதுவே ஒர் உண்மையான கலைஞரை உருவாக்கும். எம்மில் பலர் அரங்கப் பயிற்சி பெற்றவர்களாக இருப்பதைக் காண்கின்றோம். எம்மிடம் பயிற்றுநர்கள் குறைவாக இருப்பதே அதற்குக் காரணம். குறிப்பாக

நீங்கள் பயிற்சி அளிக்கக் கூடியவராக இருந்தும் உங்களுக்கும் நேரமின்மை பயிற்சி இருப்பின் ஒரு கலைஞர் முழுமை அடைகின்றான். இதற்குக்கூட 'உடல்' சஞ்சிகை உதவ முன்வர வேண்டும்.

புலம்பெயர்ந்த இரண்டாவது
தலைமுறையினரிடம் நாடக அரங்கச் செயற்பாட்டு ஆர்வம் இருப்பதைக் காண்பீர்களா?

இரண்டாம் தலைமுறையினரிடம் நாடக அரங்கச் செயற்பாடு மிக மிகக் குறைவாக இருப்பதையே அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. ஆனால் அவர்களிடம் குறும்பட ஆர்வம் அதிகம் இருக்கின்றது. பாரிசில் பல இடங்களிலும் இசை வகுப்புக்கள், குறிப்பாக பரதம், சங்கீதம், வயலின், வீணை, புல்லாங்குழல் என எல்லாம் இருக்கின்றதுபோல் நாடகத்திற்கான அரங்கப் பயிற்சி வகுப்புகளை ஆரம்பிக்கும்போது இளைஞர்கள் மத்தியில் ஆர்வம் ஏற்படலாம் என என்னுகின்றேன். இதற்கு நீங்களும் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

நாளை எழுதப்பட இருக்கும் நாடக வரலாற்றின் உங்களுக்கும் ஒரு பக்கம் இருக்கிறது என்றவுடன் தங்களுக்குள் ஒரு மாற்றம் மேலெழுவதை அவதானிக்கிறேன். இன்னும் என்ன என்ன செய்ய எதிர்பார்க்கிறீர்கள்?

முழு நேரக் கலைஞராக வேண்டும் என எண்ணி 1994ல் முகத்தார் வீடு படத்தைத் த்யாரித்து தோல்வி கண்டு அடுத்து படைப்பு படைக்க இன்னும் முடியவில்லை. அன்றைய கால கட்டத்தில் பலர் முனைந்தனர் முடியவில்லை. நமது கலைஞர்களை சிறந்த பாடகர்களாகக் கொண்டு என்று பாரிசில் முதன்முதலில் இசைபாடும் இரவை ஆரம்பித்து

எட்டு இசை பாடும் இரவுகளைக் கடந்துவிட்டோம். நமது கலைஞர்களும் தொழில் நிலைக் கலைஞர்கள் ஆக வேண்டும் என்பது நீண்ட நாள் அவா. நம்மவர்களிடம் எல்லாத் திறமைகளும் உண்டு. தயாரிப்பாளர்கள் மனது வைத்தால் நமது கலைஞர்கள் காவியம் படைப்பார்கள், முழுநேரக் கலைஞர்கள் ஆவார்கள். இப்பொழுது நானும் குறும்படங்களைத் தயாரிக்க வேண்டும் என விரும்புகின்றேன்.

பாரிசில் குறும்படப் போட்டியில் கலந்துகொண்டு சிறந்த நடிகளுக்கான விருதைப் பெற்றிருக்கிறீர்கள் உங்களுடைய பார்வையில் புலம்பெயர் குறும்பட இயக்கம் ஒரு சீரிய இயக்கமாக வளர்ந்து வருகிறதா?

உண்மையில் குறும்பட இயக்கம் ஒரு சீரிய இயக்கமாகவே வளர்ந்து

வருகின்றது. மிகச் சிறந்த இளம் கலைஞர்கள் எல்லாத் துறையிலும் முன்னுதாரணமாகத் திகழுந்து வருகின்றார்கள். கதை, வசனம், பாடல், இசை, காமிரா, நடிப்பு, இயக்கம் உட்பட இவர்களை உற்சாகப்படுத்த குறும் படப் போட்டிகள் நடைபெறுகின்றன. இன்னும் பல போட்டிகள் நடைபெறுகின்றபோது இன்னும் பல படைப்புகள் வெளிவரும். தயாரிப்பாளர்கள் முன்வந்தால் படைப்புக்களுக்குப் பஞ்சம் இல்லை.

உங்களுடைய கலை
வாழ்க்கையில் குடும்பாதியான
ஒத்துழைப்பு எவ்வாறு இருக்கிறது?

இந்த வேளையில் இந்தக் கேள்விக் கான பதிலைக் கண்டிப்பாகச் சொல்லி யாக வேண்டும். நான்காம் வகுப்புப் படித்துக்கொண்டிருக்கும்போது பாடசாலையின் மாணவர் மன்ற நிகழ்வு, அதிலே நீதிபதி வேடம். வீட்டில் சென்று அன்னையிடம் கூறி நீதிபதிக் கான கோட், சூட், சேட் முதலானவற்றை அன்னையார் எனக்கு அளவாக தைப்பித்துத் தந்ததை வாழ்நாள் முழுதும் மறவேன். அன்றிலிருந்து 02-06-2008 அன்று என் அன்னை எங்களை விட்டுப் பிரியும்வரை பிற நாடுகள் சென்று நிகழ்ச்சியை நடாத்தி முடித்து வந்ததும் அம்மா கேட்கும் ஒரே கேள்வி, பார்வையாளர்கள் எப்படி? என்று அவர் கேட்ட காலம் முழுவதும் மண்டபம் நிறைந்த மக்களோடு நிகழ்ச்சியை நடாத்தி யுள்ளோம். அதுபோல் இன்று வரை என் துணையாள், எல்லா வகையிலும் ஆக்கமும், ஊக்கமும் தந்து கொண்டிருப்பவர். நான் தொடர்ந்து நடிக்க வேண்டும் என்பதில் ஆர்வம் கொண்டவர். மொத்தத்தில் குடும்பத் தினர் அனைவரும் ஆதரவுக்கரம் கொடுத்தவர்கள். ■

Sky Rose

Installation Satellite & Electronics

Dealer France

ମାତୁମ ମାତୁମ ଚନ୍ଦ୍ରା ଆଟଟେକଳୀ
ତଣେପପଟାମଲ ପାର୍କକକ୍ଷବିଧି
ଟେକକୋଟାର୍କଳ ହିରଣ୍ୟା କାଟ
ପୋଟକକ୍ଷବିଧି ଟେକକୋଟାର୍କଳ

(Viaccess)

எடக்கோடர் Nekkasat - Opticum
- Xsat - Strong - Medion - Aston
85 C முதல்

Erobird 9° - Hotbird 13°
LNB 30 C

புதிய சற்றைவர் இணைப்புகள்
அனுமதி பெற்று வீட்டிலேயே
வந்து அமைத்துத் தரப்படும்.
திருத்த வேலைகள் வீட்டிலும்
வந்து செய்து தரப்படும்.

Sky Rose

14, Rue Cail
75010 Paris
Tel : 0177176358
Port : 0611153000

என்றும் உங்கள் அபிமானத்துக்குரியவர்கள்

Sky Rose

சிறுபிட்டி எஸ்.தேவராசா

பெரும் வேட்கையுடன் உலவும் கலைஞர்

ଶ୍ରୀମଦ୍

ஓவ்வொரு மொழிக்கும் அம்மொழியைப் பேசும் மக்களுக்கும் தனிப் பண்பாடு உண்டு. இதனை அனைவரும் அறிவர். கூத்துக்கலை, நாடகக் கலை, பாடல் புனைதல், கவிதைக்கறுகள், இசையமைத்தல் போன்ற பல்வேறு கறுகளில் மொழியும் இணைந்தே வெளிப்படுகிறது. அந்த வகையில் ஈழத்தில் தனக்கென தனி முத்திரையைப் பதித்துக் கொண்டவர்தான் சிறுபிடிடி எஸ். தேவராசா. சிறுவயது முதல் இசைத் துறையிலும் நாடகத் துறையிலும் ஆர்வம் கொண்டு தன்னையும் தம் மண்ணின் வாசனையையும் விட்டு விலகாமல் உயிர்ப்புடன் வாழ்ந்து வருகிறார். முதன்முதலில் தான் இயக்கி நடித்த நாடகத்தில் பல தடைகளைத் தாண்டி வெற்றியும் பெற்றுள்ளார். இவரின் முதல் நாடகம் கலைவாணி வாசகசாலை ஆண்டு விழாவில் மேடையேறியது. இந்த இளைஞர்களின் கலைப்பணிக்கு நான் தலைவணங்குகிறேன் என கலைவாணி வாசகசாலை நிர்வாகிகளும் பாராட்டு கின்றனர். முதல் நாடகத்தில் நடித்த கதாபாத்திரங்கள் நெஞ்சை விட்டு அகலாது என்ற வாசகர்களிடமிருந்து எழுந்த கரகோசமே தன்னுடைய நாடகத் துறைக்குத் தூண்டுகோலானது என்கிறார்.

எமது தேசத்துக்காய்
உயிரைக் கொடுத்த
தியாகதீபங்களின்
உண்மைக்
காவியத்தின்முன் திசை
தெரியாது ஓடிவந்த எமது

பாடல்களை ஒத்துப்
 பார்க்க முடியாது என்று
 தன்னுடைய இசையின்
 அநுபவத்தையும் தாயக்க்
 கலைஞர்களின் இசை
 அனுபவத்தையும்
 வேறுபடுத்திக்
 காட்டுவதையும் உணர
 முடிகின்றது

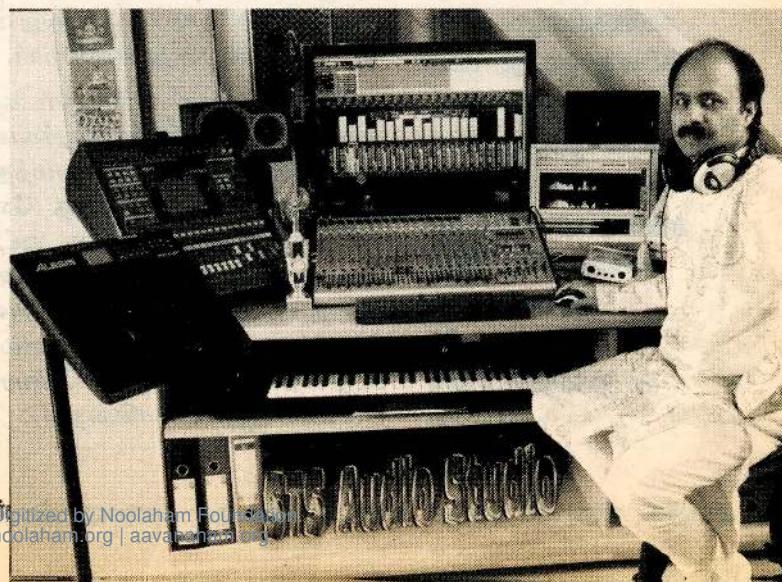
'கை விலங்கு' என்ற நாடகத்தில் தேவராசு நாயகனாக நடித்தாலும், உதவி நாயகனுக்காக கண்ணை அமைத்துள்ளனர். உதவிநாயகனுக்காக அமைத்த வேடம் புரட்சி வேடம் பூண்டது ஆகும். அந்த வேடத்தை ஏற்று நடித்தவர் சி. ஆனந்குமார். கால ஒட்டத்தில் ஈழத் தேசத்தில் போராளியாகவும் மாறினர். தாய்மண்ணிற்கான போராட்டத்தில் ஒரு காலை இழந்த பின்னும் போர்க்களத்தில் நின்று களமாடி உயிர் நீத்தான் என்று கூறுவதிலிருந்துதான் தேவராசவின் கலை உலகப்பயணம் ஆரம்பமாகின்றது.

1981ஆம் ஆண்டு சால்ஸ்கிற்றார் நகர் அகதி முகாமில் வாழ்நேர்ந்த போது தான் முதன்முதலில் பாடல் எழுதுகிறார். சினிமா பாடல்களின் சாயல் இல்லாமல் தனக்கே உரிய தனித் தன்மையில் பாடல் புனைந்து கொள்கிறார். ஆரம்பகால இசையை ஜோன்ஸன் என்பவரிடமிருந்து கற்றுக்கொள்கிறார். ஜோன்ஸன் தமிழ்ம் இசைக் குழுவில் இணைந்து புலிகளின் புரட்சி இசை விழா சுற்று முழுவதும் கிற்றாரில்சாகப் பணி யாற்றியுள்ளார். இலங்கையில் வெளிவந்த படங்களுக்கு நிழல் படப் பிடிப்பாளராகவும் பணியாற்றி யுள்ளார். இதில் படித்து இசைத் தென்றல் என்னும் கெளரவத்தை ஜோன்ஸன் தேவராசுக்கு அறியத் தந்தார்கள். இதன் நிதியனைத்தையும் ஈழ வர் புனர்வாழ் வுக்காக்க கொடுத்தார் என்று ஜோன்ஸனின் நினைவைப் பதிவு செய்கிறார். தொடர்ந்து மேலத்தேச இசை எழுதும் முறையைக் கற்றுக்கொள்கிறார். இவர் முதல் இறுவெட்டை 1995இல் வெளியிடுகிறார். இதில் பாசையூ யேகதாஸ் பாடல்கள் இடம் பெற்றிருந்தன. இந்த குறுவெட்டு நல்ல பேரை மக்களிடையே எமக்கு வாங்கித் தந்தது.

இவரது சொந்த
லியகத்தில் முதன்
முதலில் உருவானது
தான் 'பூவரச நிமிலி
னிலே புதுப்பாட்டுக்
கேட்கிறது' என்ற இரு
வட்டு. இவ்விருவட்டு
1998இல் வரவேண்டியவை,
ஆனால் சில தடங்கல்
களால் 2000 ஆண்டு
வெளியானது. பூவரச
மேடையில் பல புதிய
பாடகர்கள், கலைஞர்
களை அறி முகப்

படுத்தும் விழாவும் நடந்தேறி யுள்ளதைப் பதிவு செய்துள்ளார். இவர் இசைக் கலைஞர் என்ற முறையில் தாயகத்திலிருந்து வெளிவரும் கவிதைக்கும் புலம்பெயர் நாடுகளில் உருவாகும் பாடலுக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று கேட்டதற்கு, அங்கே கவிஞர்கள் களத்தில் கண் ணாடாகப் பார்த்ததை கவிதையாக்கி னார்கள். அதற்கு உணர்வுட்டும் பாடகர்களும் நிதர்சனத்தோடு ஒன்றிநிற்கிறார்கள். உணர்வு வெளி யாகிறது. இங்கே நாங்கள் கற்பனை யில் எழுதுகிறோம். எமது தேசத்துக் காக உயிரைக் கொடுத்த தியாக தீபங்களின் உண்மைக் காவியத்தின் முன் திசை தெரியாது ஓடிவந்த எமது பாடல்களை ஒத்துப் பார்க்க முடியாது என்று தன்னுடைய இசையின் அநுபவத்தையும் தாயகக் கலைஞர் களின் இசை அநுபவத்தையும் வேறுபடுத்திக் காட்டுவதையும் உணர முடிகின்றது.

ஸமுத்துக் கலைஞர்களை, பாடகர் களை வெளிக்கொண்ட வேண்டும் என்பதே இவரின் நோக்கமாகவுள்ளது. அந்த வகையில் கணேஷ் என்பவர் பல பாடல்களை இயற்றி வெளி யிட்டுள்ளார். இவர் ஆங்கிலப் பாடல் ஒன்றைப் பாடியுள்ளதையும்

சட்டிக்காட்டுகிறார். சிறுபிட்டி இணைய முயற்சியால் எதிர்காலத்தில் பல முயற்சிகள் இடம்பெறவள்ளன. தேவராசவின் இசையில் மாபெரும் இசைக் கலைஞர் பொன்சுந்தரவிங்கம் கூடப் பாடியுள்ளார் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் கூறுகிறார். தமிழ் காத்த சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளையின் சிலை திறப்பு விழா சிறுபிட்டியில் இடம்பெறவுள்ளதால் அவருக்காகவும் இறுவெட்டு தயாரிக்கும் நோக்கோடும் உள்ளோம் என்றும் பதிவு செய்கிறார். குறும்படம் தயாரிக்கும் எண்ணமும் உள்ளதை எதிர்காலக் கனவாகக் கொண்டுள்ளார். தமிழ்மொழி தவிர ஏனைய மொழிக்கும் இசையமைத்துக் கொடுத்துள்ளார்.

மண்ணின் பதிவுப் பாடல்கள் காலம் பாடல்கள் இணையத் தளங்களுக்கான பாடல்கள் அதிலும் குறிப்பாக சிறுபிட்டி இணையத்துக்கான பாடல்கள் இயக்குநர் விமலின் முயற்சியால் வண்டன் கவிஞர் தம்பிக்காந் அவர்களின் பாடல்களும் இசையமைத்து இணையத்தில் உலா வருகிறது. அத்தோடு எம்.பி. பரமேஸ்வருவெட்டு வெளியிடப் போவதாக இரண்டு பாடல்கள் பாடியுள்ளார். கால ஒட்டத்தோடு கலைவாழ்வு தொடர்கின்றது. இன்று வரை யிலும் தேசப்பற்றோடும் இசை ஆர்வத்தோடும் சிறுபிட்டி தேவராச அவர்களிடமிருந்து கலைத் தாகம் தனியாது ஆறாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இத்தருணத்தில் நாமும் சேர்ந்தே பயணிப்போம்.

சிறந்த முறையில்
உங்கள் மங்கல
விழாக்களை வீடியோ
மற்றும் புகைப்படம்
எடுக்க எம்மை
நாடுங்கள்

Nimal

வீடியோ அன் போடோ

Tel : 01776794261

தொடர்புகளுக்கு:
கபிலன்
Tel : 0152 33 83 29 55

ஷாத்தில் தமிழ் நவீன நாடகங்கள்

குழந்தை சண்முகவிங்கம்

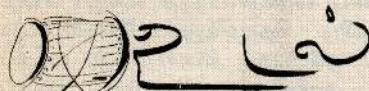
இந்திய நவீன நாடகங்கள் பற்றிய அறிவு எனக்குப் போதாது. ஆனால் இலங்கைத் தமிழ் நாடகங்கள் பற்றி ஒரளவிற் குத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறேன். மேலையத்திற்கு நோர்வே நாட்டைச் சேர்ந்த ஹென்றி இப்ஸன் என்பவரின் "பாவைவீடு" (DOLL HOUSE) என்ற நாடகம் 1875ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. அந்த நாடகத்துடன் நவீனத்துவம் புகுந்து விட்டது. சமகாலப் பிரச்சினை, பேச்சு மொழி வழக்கு, புதிய கதைப் போக்கு ஆகியன நவீனத்துவத்தின் வடிவங்களாகின. அந்த நாடகத்தின் கதாநாயகி நோரா மீது அவளது கணவருக்கு மிகுந்த அன்பும் ஆசையும் இருந்தது. ஆனால் அவன் அவளை அழுகும் அந்தஸ்தும் கொண்ட தனக்குரித்தான் பொருளாகக் கருதினானே தவிர அவளும் ஒரு உணர்ச்சியும், உயிரோட்டமும் உடைய பெண் எனக் கருதவில்லை. இதனால் மனமுடைந்த நோரா தனது குழந்தையையும் விட்டு விட்டு கணவனைப் பிரிந்து வீட்டை விட்டு ஒரு நாள் வெளியேறி விட்டாள். அவள் வெளியேறும்போது வீட்டுக் கதவை அடித்துச் சாத்தி விட்டுச் சென்றாள். அவள் கதவை மெதுவாக சாத்தினாள் என்றும் அடித்துச் சாத்தினாள் என்றும் விமர்சகர்கள் கருத்து முரண்பாடு கொள்வார். நோரா கதவை சாத்திய சத்தம் ஜேரோப்பா முழுவதும் கேட்டது எனப் பலர் எழுதினர். இதன் மூலம் சமகாலப் பிரச்சினையை வெளிப்படுத்தும் நவீன நாடகப் போக்கு மேனாட்டில் தொடங்கியது.

இலங்கையில் பேராசிரியர்கள் சிவத்தம்பி, எதிரி வீர சுரத்சந்தர போன்றவர்கள் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் ஒன்றிணைந்து செயற்பட்டபோது நவீன போக்குகள் நாடகத் துறையில் ஏற்படலாயின. நவீனத்துவத்தைக் காட்டின. 1969இல் பல்வேறு தமிழ் நாடகக் குழுக்களில் இருந்தவர்கள் ஒன்றிணைந்து நடிகர் மன்றம் என்ற

அமைப்பின் மூலம் செயற்பட்டபோது நவீன் நாடக சிந்தனைகள் தோற்றும் பெற்றன. தாசீசியஸ், பாலேந்திரா, நிர்மலா நித்தியானந்தன், சிதம்பர நாதன் முதலான பலர் இதில் அடங்குவர். முருகையனின் கடுழூழியம், சுந்தர விங்கத்தின் விழிப்பு முதலாக மஹா கவியின் பா நாடகங்கள், சண்முக விங்கத்தின் மன் சமந்த மேனியர் போன்ற நாடகங்கள் நவீன் செயல் நெறியைப் பின்பற்றின. சில ஆண்டு களுக்கு முன் மேடையேறிய யாரகொலோ சதுரர்? நாடகம் புதிய உத்திகளைக் கொண்டதாக அமைந்தது. இக்காலகட்டத்தில் பல சிறுவர் நாடகங்களிலும் நவீனத்துவப் போக்கு காணப்

பட்டது. 1970களின் இறுதிவரையில் மேடையேறிய இந்திய நாடகங்களைப் போல இலங்கையிலும் பார்ஸி மரபைப் பின்பற்றிய பட்ச்சட்ட அரங்கைக் கொண்ட சமூக, நகைச்சைவ நாடகங்கள் மேடையேறியுள்ளன. முத்துச்சாமி போன்றவர்களின் வருகையினால் தமிழ் நாடகங்கள் நவீன பண்புகளை ஏற்றுக்கொண்டன. இந்தியத் தமிழ் நாடகங்கள் பற்றிய அனுபவம் எனக்குக் குறைவானது ஆனால் இலங்கைத் தமிழ் நாடகங்களில் நவீன போக்கு 1960களின் பிற்பகுதியில் தொடங்கி விட்டது என்பது சரியான கூற்றாகும்.

தகவல்: கலாநிதி செ.திருநாவுக்கரசு

ஆடி - புரட்டாசி 2012

ஒத்து கைத்தின் ஹர் முசி

நடகமணி வி.வி. வைரமுத்து

ரூ சிறப்புப் பார்வை

நடகமணியின் இசை நாடகங்களைப் பார்த்தவர்கள், அரிந்தவர்கள், அவரோடு பழகியவர்கள் உங்கள் எண்ணங்களை, அநுபவங்களை 'உடல்' இதழுடன் பகிர்ந்துகொள்ள அனுப்பி வையுங்கள்.

எமக்கு அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

Tamilishes Theatre E.V.
Willem-Van-Vloten STR. 7
44263, Dortmund, Germany

Theatre Tamoul
30 Rue De Tourville
93600 Aulnay Sous Bois, France

Om Namaste

Tel:0231 530 644 74

தொடர்ந்து நடவிதி

தீங்கள் வர்த்தம் உங்கள் விடுதியின்கூடத்தில்

ஷா ஜூ கிடோங் ஆராம்வால் உணவை

குருதிக் கல்வி கூகூ கூ கும்!

ஓம் நமஸ்த்தி!

Inhaber: S.Sivakumaran

Tel: 0176 49 75 7406

Om Namaste

Rheinische Str.55
44137 Dortmund

de

om-namaste@hotmail.de

Indisch-Sri lankische Restaurant

தூரங்கு
தீரையி

Mittags Buffet

All you can eat!

only 6,00 €

(11.00-15.30)

Öffnungszeiten

Di-Fr 11.00-15.30

Di-Fr 17.00-23.00

Sa,Su Und Feiertage

11.00-23.00

Montag Ruhetag

பிரதி நாள் முதல் முதல்

12-பை முழுவதும்

பாது பாதுவாக்கு

பாது

குறும்படங்கள் இயல்வும்
இன்றியமையாமையும்

கே.எஸ். அனார்கலி

புகைப்படங்களை அசைய வைக்க விழைந்த ஆர்வம்தான் திரைப்படம் உருவாக்க காரணம். பிக்ஸர், மூவி (அசையும் படங்கள்), பிலிம், சினிமா போன்ற சொற்கள் திரைப் படத்தின் வளர்ச்சியைக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளன. சினிமா, ஓலியையும் பதிவு செய்தத் தொடங்கியதிலிருந்து அது பேசும்படம் (Talkies) என்று அழைக்கப்பட்டது. இவை எல்லாம் புகைப்படங்களை அசைய வைக்க ஏற்பட்ட தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியைக் குறிக்கின்றன. அத்தொழில் நுட்பக் கலை பெற்ற வளர்ச்சியே பதிவு செய்து வந்த உள்ளடக்கத்தின் வளர்ச்சியையும் நிர்ணயித்தது.

அசையும் படங்களாக இருந்தபோது புகைவண்டியின் வருகையும் தொழிலாளர்கள் தொழிற்சாலையை விட்டு வெளியேறுவதையும் ஒரு மனிதன் தும்முவதையும் வெறும் காட்சிகளாகப் பதிவு செய்தனர். இதனைத் தொடர்ந்து சில மனித்துளிகள் திரையிடக்கூடிய சிறுசிறு உண்மை அல்லது புனைக்கத்தைளப் பதிவு செய்தனர். பேசும் படமாக மாறியபோது வசனமும் பாடல்களும் பின்னனி இசையும் நிறம்பிய கதைகளாகத் திரைப்படங்கள் இருந்தன. திரைப்படம் முழுவளர்ச்சியடைந்த பிறகு, அது கீழ்வரும் மூன்று முக்கிய வகைகளாகப் பகுக்கப்பட்டது. அப்பாகுபாடு திரைப்படத்தின் உள்ளடக்கத்தைப் பொறுத்தமைந்தது ஆகும்.

- 1) ஆவணப்படங்கள் (Documentries)
 - 2) செய்திப் படங்கள் அல்லது பிரச்சாரா படங்கள் (News Reals)
 - 3) கதைப்படங்கள் (Story based Movies)

இங்கு கதைப்படங்களினை,

 - அ) குறும்படங்கள் (Short Films)
 - ஆ) முழுநீண்படங்கள் (Feature films)

எனப் பிரிக்கலாம்.

திரைப்படம் என்ற அற்புதக் கலை பாரிலில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு கி.பி. 1895 விருந்து கிட்டத்தட்ட 20 வருடங்களுக்குள்ளேயே உலகின் எல்லா நாடுகளிலும் அறிமுகம் ஆகிவிட்டது. அந்தந்த நாடுகளில் அதற்கு முன்பு வழக்கிலிருந்த எல்லா கலை கணையும் விட தொழில்நுட்பாளியில் மிக முன்னேறிய ஒன்றாகத் திரைப்படம் கருதப் பட்டது. ஓவியமும் சிற்பமும் புகைப் படமும் நாடகமும் இலக்கியமும் தரமுடியாத நேரடி அனுபவத்தைத் திரைப்படம் தந்து கொண்டிருக்கிறது. தன்னைப் போலவே வாழ்நிலையையும் செயல்பாடுகளையும் கொண்டிருந்த திரைப்பட பிம்பத்தைக் கண்டு தன்னைத்தானே இனக்கண்டு கொண்டது மனித இனம். இதனை ‘இனங்கானுதல்’ என்று கூறுவார் சினிமாக் கோட்டாட்டாளர் பேல் பெலாஸ். இதுவே சினிமா மொழி என்றும் அவர் கூறுவார். மனிதனின் ‘போலச் செய்தல்’ (Imitate) பண்பு சினிமாவில் வார்த்தைடுக்கப்படுகிறது.

மனித வாழ்க்கையைக் கவிதை, சிறுக்கதை, புதினம், நாடகம் எனத் தமது கலைகளால் பதிவுசெய்து கொண்டிருந்தவர்கள், நேரடித் தன்மையைக் கொடுக்கும் திரைப்படத்தில் ஐக்கியமானதும் இதன் காரணத்தால்தான். எழுத்தின் மூலமாகக் கதை மாந்தரை வாசகரின் கற்பனையில் ஏழச் செய்வதைவிட நேரடியாகக் கதைமாந்தரைத் திரையில் காட்டக் கூடுதல் படைப்பாக்கத்திற்கு தேவைப்படுகிறது. அது திரைப்படத்திற்கு மிக அவசியமாகிறது. அது குறும்படமாக இருக்கும்பட்சத்தில் நேரடித் தன்மை மிக அதிகமாகத் தேவைப்படுகின்றது.

Short films என்ற ஆங்கிலச் சொல்லின் மொழிபெயர்ப்பே தமிழில் குறும்படங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. முழுநீளப்

படங்களைப்போல் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தாலும் குறும்படங்கள் கால அளவில் குறுகியதாக இருக்க வேண்டியதில் முதலில் மாறுபடுகின்றன. கால அளவுடன், எடுத்துக்கொள்ளும் கருப் பொருளின் தன்மையும் குறும்படத்தின் வரையறையாக அமைகிறது. முழுநீளப்படங்கள் மூன்று மணிநேரம் வரை கால எல்லை கொண்டவை. ஆனால் குறும்படங்கள் சில நிமிடங்களிலிருந்து 60 நிமிடங்கள் வரை கால எல்லை கொண்டவை. முழுநீளப்படங்களைப் போல கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு குறும்படங்கள் எடுக்கப்பட்டாலும் முழுநீளப் படங்கள் சொல்லாத அல்லது முக்கியத்துவம் தராத கருப்பொருள்களைக் குறும்படங்கள் கதையாகக் கொள்கின்றன.

தலித் மக்கள் மீதான வன்முறை, மலம் அள்ளுபவர்களின் அவல வாழ்க்கை, குழந்தைக் கல்வி, பெண்கள் மீது பாலியல் பலாத்காரம், மிருக வனத்யான ஜலவிக்கட்டு, சுற்றுப்புச் சூழல், புலம்பெயர்தல், நசிந்துவரும் கிராமியக் கலை, கலைஞர்கள் என்றெல்லாம் குறும்படங்கள் டாகுமெண்டரிகள் புதிய பரப்பினுள் தங்கள் எல்லைகளை விரித்துள்ளன. தற்போது வெளிவரும் முழுநீளத் திரைப்படங்களிலும் மேற்கண்ட கருப்பொருள்கள் சமீப காலமாக இடம்பெற்று வந்திருந்தாலும் குறும்படங்களிலேயே அவை செறிவாகச் சொல்லப்படுகின்றன. குறும்படங்களில் கதைக்கரு எதாந்தத்தோடு சொல்லப்பட வேண்டிய தாகிறது. அது மிகச் சிறந்த குறும்படத்திற்கான இலக்கணமாக அமையும். சிற்றிதழ் களைப் போல எடுத்துக்கொண்ட கருப்பொருளைச் செறிவோடும் விமர்சனத்தோடும் இவை எடுத்துக் கூறுகின்றன.

பொதுவாக, “சினிமா தயாரிப்பினை மூன்று நிச்சயமான பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம்.

- 1) ஆயத்தப் பணிகள்
- 2) படப்பிடிப்புப் பணிகள்
- 3) பூர்த்திப் பணிகள்

ஆயத்தப் பணிகள் என்பது படப்பிடிப்பு தொடங்குமுன் செய்யப்படுகிற பணிகள். திரைக்கதை எழுதுவது, நடிக நடிகையர் டெக்னிஷியன்கள் ஆகியோரை ஒப்பந்தம் செய்வது, படப்பிடிப்பிற்கான இடங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது போன்றவை இதிலடங்கும். இவற்றில் திரைக்கதை எழுதுவது முன்னதாகத் தொடங்கி விடுகிறது. ஆயத்தப் பணிகளில் மிகவும் சிருஷ்டிப்புரவமான வேலையும் இதுவே”என்கிறார் திரைப்பட ஆய்வாளர் திரு. அம்ஷன்குமார். திரைப்படம் எடுப்பதற்கான மூல முயற்சியே திரைக்கதை

எழுதுவதுதான். திரைக்கதையே மற்ற ஆயத்தப் பணிகளுக்கும், தொடர்ந்த மற்ற பணிகளுக்கும் மூலமாக இருக்கிறது. இத்தகைய திரைக்கதை எனப்படுவதுதான் என்ன? அதற்கு முன்பு கதை, திரைக்கதை யாவதற்கிடையில் நடைபெறும் படிநிலை என்ன என்பதைக் காணலாம். இது கதையை அடிப்படையாகக் கொண்ட குறும்படங்களுக்கும் பொருந்தும்.

திரையில் கதையைக் காண்பதற்குத் தக்க செய்யப்படும் முயற்சி திரைக்கதை ஆகும். கதை, முதலில் காட்சி ஊடகத்தில் காட்டத் தகுந்தவாறு சிறுசிறு மாற்றம் செய்து எழுதப் படுகிறது. சிறுகதையோ நாவலோ எதுவாயினும் முதலில் அக்கதையைத் திரைக்குத் தக்கவாறு மாற்றுகிறார்கள். இதில் மூலக்கதையின் சிதைவு இருக்கும். இதை ஆக்கிலுத்தில் ‘ட்ரிட்மெண்ட்’ (Treatment) என்று குறிப்பிடுகிறார்கள்.

“ட்ரிட்மெண்ட்” என்பதில் எத்தனை காட்சித் தொகுப்புகள் (Sequences) ஆக மூலக்கதையைப் பிரித்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு காட்சித் தொகுப்பிலும் (Sequences) எத்தனை காட்சிகள் (Scenes) இடம்பெற வேண்டும்; ஒவ்வொரு காட்சியிலும் என்ன நடக்கிறது (Action) என்பதை சுருக்கமாக எழுதிக் கொண்டு அதன் பிறகே திரைக்கதை-கங்கள் எழுத வேண்டும்.”

இங்கு காட்சிகள் (Scenes) எனப்படுவது ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் (Situation) பதிவு செய்யப்படுவதாகும். இங்கு இடம் பின்னணி மிக முக்கியமானது. காலமும் இன்றியமையாதது. உதாரணமாக, காட்சி : 1 எனில் அதன் காலம் மற்றும் இடம் ஆகியவை தெளிவாகக் குறிக்கப்பட வேண்டும். பிடிப்புகள் (Shots) பல இருந்தாலும் காட்சி (Scene) என்பது ஒரிடத்தையும் காலத்தையும் பொறுத்தமைவது. காட்சித் தொகுப்புகள் தொடர் நிகழ்ச்சியைக் காட்டும். இடமும் பொழுதும்தான் இலக்கியத்தின் மூலப்பொருள். அது திரையில் கதை சொல்லும்போதும் பயன்படுகிறது. இத்தகைய காட்சிப் பகுப்புகளை மற்ற ஆயத்தப் பணிகளுக்கு மூல காரணமாக அமைகின்றன. மேலும் கதைப்படத்தின் கால அளவைப் பொறுத்தே காட்சி அமைப்புகள் பகுக்கப் பட்டிருக்கும். இதன் பிறகே திரைக்கதை எழுதப்படுகிறது.

“திரைக்கதை என்பது வசனம், வர்ணனை, ஒலிக்குறிப்புகள் இவைகளைப் பயன்படுத்திக் காட்சிகள் அமைத்துக் கட்டுக்கோப்பாகச் சொல்லப்படும் கதை.”

திரைப்படத்தில் அல்லது குறும்படத்தில் பதிவு செய்யப்படும் காட்சிகளை ஒவ்வொன்றாக விவரித்து எழுதப்படும் குறிப்பு இந்தத் திரைக்கதை ஆகும். காட்சிகளை, அவற்றில் இடம்பெறும் மாந்தர்களின் செயல்பாடுகளை மற்றும் கதைமாந்தர் கூறப்போகும் வசனத்தைத் திட்டமிடுவதற்கு இத்திரைக்கதை பயன்படுகிறது. திரைக்கதை எழுதுவார் கீழ்க்கண்ட விவரங்களைத் தர வேண்டியது அவசியம் என்பார், வில்லியம் பி.ஆட்மஸ்.

“வில்லியம்.பி.ஆடம்ஸ் காட்சியமைப்புப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது:-

- (1) காட்சி என்
Which scene - எந்தக் காட்சி
 - (2) காமிரா ஆங்கில்
How we see this - எப்படி நாம் பார்க்கிறோம்?
 - (3) காட்சியின் இடம்
Where it happens-எங்கே நடக்கிறது?
 - (4) காலம்
When it happens-எப்பொழுது நடக்கிறது?
 - (5) கதாபாத்திரங்கள்
Who is involved?-எவர் எவர் பங்கேற்கிறார்?
 - (6) நிகழ்ச்சி
What is happening?-என்ன நடக்கிறது?
 - (7) காட்சிப் பொருள்கள்
Props being used-பொருள்கள் பயன்படுத்தும் விவரம்

இந்த எழு விவரங்களைத் தெரிவித்தாக வேண்டியது திரைக்கதை எழுதுவபவரின் முக்கியமான கடமையாகும்” என்கிறார்

“சினிமாவின் திரைக்கதை என்பது முழுக்க முழுக்கப் புதிய இலக்கிய வடிவம் ஆகும்.” அப்புதிய இலக்கிய வடிவினைக் கைவரப் பெற்றால் கதையம்சம் பொருந்திய சிறந்த திரைப்படத்தைப் படைக்கலாம். “சினிமாவின் அடிப்படையன அம்சம் எதுவென்று யாராவது கேட்டால் இரண்டாவது முறை யோசிக்காமல் நான் பதில் சொல்வேன் - திரைக்கதை.” என்பார் திரைப்பட இயக்குனர் அரூர் கோபால் கிருஷ்ணன். எனவே குறும்படம் எடுக்கவும் சரியான திட்டமிடுதல் தேவைப்படுகிறது.

கரும்படத்திற்கென்று தேர்ந்தெடுக்கப் படும் கதைக் கரு எப்படி எதார்த்தமானதாக இருக்க வேண்டுமோ அதைப்போலவே காட்சிப் பதிவுகளும் மிக எதார்த்தமாக அமைய வேண்டும். திரைப்படம் முதலில் பதிவு செய்யப்பட்ட போகு கேமிரா ஹோ இடத்தில் நிறங்கி

வைக்கப்பட்டிருந்து. கேமராவின் கோணங்களுக்குள் நின்று வசனம் பேசி நடித்தார்கள். அங்கு பிலிம் சுருள் மட்டும் நகர்ந்தது. இதனால்தான் ஆரம்பக் காலத்தில் பல நாடகங்கள் கேமராவில் பதிவு செய்யப்பட்டுத் திரையிடப்பட்டன. கேமராவின் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியும் அதனைப் பயன்படுத்தத் தெரிந்து கொண்டதும்தான் திரைப்படத்தை ஒரு தனிப் பெரும் கலையாக உருவாக்கி யுள்ளது. சமீப காலங்களில் கேமராவின் பயன்பாட்டையும் கோணங்களையும் வைத்தே ஒரு படத்தின் தரத்தை நிர்ணயிக்குமுளவுக்கு ஒளிப்பதில் என்பது முக்கியமடைந்து வருகின்றது. முதலில் நின்றிருந்த கேமராவில் பிலிம் சுருள் மட்டும் காட்சிகளைப் பதிவு செய்து நகர்ந்து கொண்டிருந்தது. இப்போது கேமராவின் கண்ணாக வென்ஸ் பகுதியும் மேல், கீழ், வலது, இடது, முன், பின் எனப் பலவேறு கோணங்களில் சுழற்றப்படுகிறது. இது திரைப்படத்திற்குக் கலைத் தன்மையைக் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. இது குறும்பத்திற்கு அவசியமானது ஆகும்.

குறும்படத்தைப் பொறுத்த வரையில் கதைத் தேவுவும் அதற்குத் திரைக்கதை அமைப்பதும் முதன்மைப் பணிகளாக அமைகின்றன. திரைக்கதை அமைப்பதன் வாயிலாகவே படத்தொகுப்பிற்கும் திட்டமிடலாம். பிறகு அதற்குக் கலைத் தன்மை கொடுக்கும் விதமாக ஒளிப்பதிவுக் கருவியின் செயல்பாட்டை அமைக்க வேண்டியது அவசியமாகின்றது. உலகெங்கும் பரவிய திரைப்படம் அவரவர் பாணியில் படைக்கப்படுகின்றன. கொரிய, சராணிய, வங்கப் படங்களில் மாற்றுத் திரைப் படங்களின் தேவை ஏற்படுவதில்லை. ஏனெனில் அவை சந்தைப் பொருளாகத் திரைப்படத்தைப் பார்க்காமல் வாழ்க்கையை நேரடியாகப் பதிவு செய்கின்றன. தமிழ்த் திரைப்படங்களைப் பொறுத்தவரையில் மாற்றுத் திரைப்படம் தேவையான ஒன்றாக இருக்கிறது. ஏனெனில் இங்கு திரைப்படம் என்னும் போர்வையில் சந்தை இயங்குகிறது. எனவே வாழ்க்கையைப் பதிவு செய்யும் திரைப்படங்கள் தேவைப்படுகின்றன. அதில் உண்மைக்குப் புறம்பான மீக்கற்பனைத் தேவைப் படுவதில்லை. அப்போதுதான் அவை மனித வாழ்க்கையிலிருந்து உருவாகும் கலையாக நிலை பெற்றிருக்கும். தமிழில் அவை இன்று குறும்படங்களாக இருக்கின்றன.

குறும் படங்களைப் படைப்பவர்கள், வாழ்க்கையைப் பதிவு செய்தலின் மூலமாக கலையை வளர்க்கக் கடமைப்பட்டவர்களா திறார்கள்.

மூர்.ஏ.எம். பிறதர்ஸ்
பெருமையுடன் வழங்கும்

20ஆம்

கலைத்தொகுன்றல்

பாரிசில் பெறுமதி மிக்க பாரிசில்களை வழங்கி
பாடும் தீறன் கொண்டவர்களை
அரங்கேற்றிப் பெருமைப்படுத்தும் நிகழ்வாக இடம்பெறுகிறது.

- நகைச்சுவை
- மேலைத்தேய நடனம்
- கலைஞர், வர்த்தகர் கௌரவியிபு
- சிரிக்கச் சிரிக்கப் புனுகுப்போட்டி

நாட்டுத்தீறன் யோட்டி 9வது கிசைபாடு கிரவு

30 போட்டியாளர்கள் கலந்துகொள்ளும் விறுவிறுப்பான போட்டி

30-09-2012
நூயிற்றுக்கீழ்மை 14h00

நிகழ்வு மண்டபம்
50 Rue de Torcy - 75018 Paris
(M°: Marx Dormony)

விண்ணப்ப முடிவு தீகதி :
31-07-2012

மேலதீக தொடர்புகளுக்கு:
ஸ்ரீ பாரதி அச்சகம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

01 42 05 46 04 - 06 60 23 44 06

OUVERTURE DU RESTAURANT FRANCO-INDIEN

RISHVIYASTAJ
RESTAURANT TRAITEUR

Indes & Saveurs Du Monde

BUFFET A VOLONTE

Service Du Midi A Partir De 14€ 50

Service Du Soir A La Carte

உங்கள் ஜூரோப்பிய நண்பர்கள் விரும்பும் உணவு வகைகளை
மிகச் சுவையோடும் இனிய உபசரிப்போடும் தந்து மகிழ்
அழைத்து வாருங்கள்!

ஏன்றுக்கூட்டு...

RESTAURANT RISHVIYASTAJ

185/187, AV. Paul Vaillancourt
93120 Lacourneuve T.P. : 0668194879 - 0698761682

(வாகனங்கள் நிறுத்துவதற்கான போதிய வசதிகளுடன்
Lacourneuve Metroவிலிருந்து 10 நிமிட நடை தூரம் மட்டுமே)

contact@rishviyastaj.fr

www.rishviyastaj.fr